

**T.C.
EGE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı**

**HAYAT BİLGİSİ DERSİ AÇISINDAN TÜRKİYE FRANSA
KARŞILAŞTIRMASI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Tezi Hazırlayan

Zeynep YİĞİT

DANIŞMANI : Prof. Dr. A. Kadir ASLAN

İZMİR-2007

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne sunduğum Hayat Bilgisi Ders Kitapları Açısından Türkiye Fransa Karşılaştırması adlı yüksek lisans tezinin tarafımdan bilimsel, ahlak ve normlara uygun bir şekilde hazırlandığını, tezimde yararlandığım kaynakları bibliyografyada ve dipnotlarda gösterdiğimi onurumla doğrularım.

Zeynep YİĞİT
İmza

TUTANAK

Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 07/12/2007 tarih ve 413 sayılı kararı ile oluşturulan jüri Sınıf Öğretmenliği anabilim dalı yüksek lisans öğrencisi Zeynep YİĞİT'in aşağıda (Türkçe / İngilizce) belirtilen tezini incelemiş ve aday 26/12/2007 günü saat 10.30'da 90 dakika süren tez savunmasına almıştır.

Sınav sonunda adayın tez savunmasını ve jüri üyeleri tarafından tezi ile ilgili kendisine yöneltilen sorulara verdiği cevapları değerlendirerek tezin başarılı olduğuna oybirliğiyle karar vermiştir.

BAŞKAN: Prof. Dr. A. Kadir ASLAN

Başarılı

Başarısız

Düzeltilme (Üç ay süreli)

ÜYE: Doç. Dr. Mehmet DİNÇER

ÜYE: Yar.Doç. Dr.Neşe ASLAN

Başarılı

Başarılı

Başarısız

Başarısız

Düzeltilme (Üç ay süreli)

Düzeltilme (Üç ay süreli)

Tezin Türkçe Başlığı :Hayat Bilgisi Dersi Açısından Türkiye Fransa Karşılaştırması

Tezin İngilizce Başlığı:The comparison of the Natural Science Classes in Turkey and France

-
- * 1. Yüksek Lisans Tezi savunma süresi asgari 45 azami 90 dakikadır.
2. Tutanak (jürinin karar ve imzaları haricinde) **bilgisayarda** doldurulmalıdır
3. Yüksek Lisans Tez savunmasında üyelerden en az birinin **anabilim dışından** olması zorunludur.

İÇİNDEKİLER:

KAPAK.....	i
YEMİN METNİ.....	ii
TUTANAK.....	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
ŞEKİLLER DİZİNİ	vii
ÇİZELGELER DİZİNİ.....	vii
BÖLÜM 1:.....	1
GİRİŞ.....	1
1.1 PROBLEM DURUMU.....	1
1.2 PROBLEM CÜMLESİ.....	13
1.3 ALT PROBLEMLER.....	13
1.4 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ.....	13
1.5 SINIRLILIKLAR.....	14
1.6 SAYILTILAR.....	14
1.7 ARAŞTIRMA MODELİ.....	14
1.8 EVREN VE ÖRNEKLEM.....	15
1.9 VERİLERİN ÇÖZÜMLENMESİ.....	15
1.10 TANIMLAR.....	16
BÖLÜM 2:.....	17
2.1 TÜRK MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİ.....	17
2.1.1 TÜRK MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİNİN GENEL AMAÇLARI.....	17
2.1.2 ÖZEL AMAÇLAR.....	18

2.1.3. TÜRK MİLLİ EĞİTİMİNİN TEMEL İLKELERİ.....	18
2.1.4 TÜRK MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİNİN GENEL YAPISI.....	19
2.2 FRANSIZ EĞİTİM SİSTEMİ.....	25
2.3. HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİM PROGRAMI.....	44
BÖLÜM 3:.....	48
3.1 DIŞ GÖRÜNÜM.....	48
3.1.1 KAPAK.....	48
3.1.1.1 ÖN KAPAK.....	48
3.1.1.2 ARKA KAPAK.....	49
3.1.2 KİTAP SIRTİ.....	49
3.2 İÇ GÖRÜNÜM.....	50
3.2.1 İLK SAYFA.....	50
3.2.2 İKİNCİ SAYFA.....	50
3.2.3 İÇİNDEKİLER.....	51
3.4 SAYFA.....	52
3.4.1 SAYFA SAYISI.....	52
3.4.2 SAYFA KALİTESİ.....	52
3.4.3 SAYFA NUMARALARI.....	52
3.4.4 SAYFA RENKLERİ.....	53
3.4.5 KİTAP BOYUTU.....	53
3.5 İÇERİK İNCELEMESİ.....	54
3.6 KONU İŞLENİŞLERİNDE BENZERLİK VE FARKLILIKLAR.....	58
3.6.1 BENZER KONULARIN İŞLENİŞİ.....	66

3.6.2. İÇERİK AÇISINDAN FARKLILIK GÖSTEREN KONULARIN İŞLENİŞİ..	91
BÖLÜM 4:.....	101
4.1 SONUÇLAR VE TARTIŞMA.....	101
4.2 ÖNERİLER.....	103
ÖZET.....	104
ABSTRACT.....	105
ÖZGEÇMİŞ.....	106
KAYNAKÇA.....	107

ŞEKİLLER DİZİNİ :

ŞEKİL 1: Fransız Eğitim Sistemi 43

TABLolar DİZİNİ:

Tablo 1: Konu işlenişlerinde her iki ülke ders kitaplarının benzerlikleri..... 58

Tablo 2: Konu işlenişlerinde her iki ülke ders kitaplarının farklılıkları..... 63

BÖLÜM I

GİRİŞ:

Bu araştırmada hayat bilgisi ders kitapları açısından Türkiye ve Fransa arasındaki benzerlik ve farklılıkların olup olmadığı incelenmiştir. Bu bölümde araştırmanın problem durumuna, problem cümlesine, alt problemlere, sayıtlara, sınırlamalarına ve tanımlara yer verilmektedir.

1.1 PROBLEM DURUMU:

Eğitim, insanın yaşadığı topluma uyumunu sağlayan bir süreç olarak tarih boyunca hep var olmuştur. Ancak ilk zamanlarda örgütlü olmayan ve tesadüflere bağlı olarak gelişen bu kültürleme süreci, toplumlar karmaşık hale geldikçe yetmez olmuş ve kurumsal eğitim gelişmeye başlamıştır.(Büyükkaragöz, Muşta, Yılmaz, Pilten 1997,21)

İnsanlık tarihinin başlangıcından bu yana insanların özel yaşam koşullarının temel karakteri, doğal olaylarla başa çıkmaya ve hayatın devamlılığını sürdürmeye yönelmiştir. Doğal olarak bu dönem insanı, temel ihtiyaçlarının karşılanmasını en önemli amaç olarak benimsemiştir. Örneğin Türklerin atlı göçebe bir toplum yapısına sahip oldukları dönemde hayvancılık ekonominin temelini teşkil ederdi. Bunun yanında çeşitli sanat dalları da gelişmişti. Eğitimdeki uygulamalar da bu yaşayış biçimine göre şekillenmişti. Küçük yaştan itibaren çocuklar avcılık, binicilik gibi gelecekteki savaşçı hayata kendilerini hazırlayacak becerileri öğrenirlerdi. Eğitimin temel hedefi, iyi bir savaşçı olarak genç nesli yetiştirmektir. Böylece eğitim genç neslin gelecekteki hayata hazırlanması için bir kültürleme faaliyeti olarak yürütülüyordu.(Büyükkaragöz, Muşta , Yılmaz, Pilten 1997;22,23).

Toprağın işlenmesiyle başlayan ve o dönem insanı için çok önemli bir dönüşüm sağlayan tarım devrimi, insanların temel önceliklerini değiştirmiştir. Toprak, en önemli kaynak olarak baş sırayı alırken, küçük yerleşim yerlerinin kurulması, basit araç gereçlerin yerlerini daha karmaşık olanlara bırakması ve toplu yaşama alışkanlığı yavaş

yavaş daha küçük kabilelere doğru yönelmiş ve tarım toplumu dönemi yaşanmaya başlanmıştır.

Buhar gücünün keşfi ile başlayan Sanayi Devrimi yeni bir dönüşümün habercisi olmuş ve sanayi toplumunun temelleri atılmıştır. Bu dönemde toprağa tamamen egemen olan insanın toprağı aşması ve makine ile tanışması söz konusudur. İlk olarak insan ile iş arasına üçüncü bir faktör olarak makine girmiştir. İşçi sınıfının doğuşu, kalabalık şehirler, büyük fabrikalar ve yoğun makine teknolojisi sanayi toplumunun başlıca ürünleridir.

Bilgisayarın insanın hayatına girmesi yeni bir dönemin, yeni bir toplumun hayat modelinin ilk motifini oluşturmuştur. İlk olarak doğa olaylarına kilitlenen, ardından toprağa, daha sonra sanayiye ilgi duyan insanlık, nihayet tüm bunların aşılmasını sağlayan öze yani bilgiye yönelmiştir. Bilgi toplumu olarak adlandırılan bu yeni dönemin temel karakteristiğı, hızlı bilgi artışı, yoğun ve ileri teknolojiler, bilginin temel güç ve ana sermaye olarak işlem gördüğü, belirleyici rol oynadığı bir hayat modelidir (Fındıkçı, 2004, 16- 17).

İlk insanlardan bu yana elde edilen bilgi birikimini günümüzde bilgi toplumu olarak adlandırılan toplumlara aktarmak daha da karmaşık bir hale gelmiştir.(Fındıkçı,2004,önsöz). İlk çağlarda insanlar küçük yaştaki çocuklarına avcılığı, biniciliğı öğretmeye çalışırken, tarım toplumunda tarla sürmeyi, ekini işlemeyi vb. tarıma yönelik beceriler öğretilmeye çalışılmış. Sanayi toplumunda ise çeşitli makineleri kullanabilecek düzeye gelmiş, yalnızca okur yazar olmanın dışında farklı özelliklerle donatılmış bireyler yetiştirmek amaç edinilmiş.

Günümüz dünyası iletişim ve bilgi çağını yaşamaktadır. Bilgi, iletişimin mesafeleri kısaltmasıyla geniş kitlelere çok kısa sürede ulaşmakta ve buna paralel olarak kitleleri etkileyip değiştirmektedir.(Tay, Milli Eğitim Dergisi 2007 Sayı:173, sy:89). Bilgisayarın hayatımıza girmesi ile yeni bir dönem yaşanmaya başlanmıştır. İnternette birlikte yeni bir yaşam tarzı oluşmuştur. Artık insanlar evlerinden hiç çıkmadan dünyada yaşanan her türlü olaydan haberdar olmaya başlamıştır. Bilgi, hızlı bir şekilde yayılmakta ve en önemlisi hızlı bir şekilde değişmektedir.

Bilgi toplumunda nesnenin üretimi yerine bilginin üretimi ön plana çıkmaktadır. Nesnenin değerinden çok bilgi ve becerinin değeri yüksektir. Artık eğitilmiş insan denilince bilgi toplumuna yaraşır bir insan kastedilmektedir. (Doğan,E.B. derg.,1994,c:27,sayı:1, s.109-110 Çelikkaya, 1997, 45) Yani; yalnızca okur yazar olmak veya dört işlem yapabilmek önemli değil, artık, bireyin yeni bilgi üretebilmesi ve bu bilgiyi kullanabilmesi önemlidir. Bireyler, bilgi toplumunun gerektirdiği hızlı değişimi yakalayabilmelidir. Bireye verilen eğitim çağın gereksinimlerine uygun olmalı, bireyin bireysel gelişimini sağlayabilmelidir. Bu bağlamda eğitim tanımına bakıldığında;

Eğitim, başkalarının etkisiyle insanın kendi davranışlarında değişmeler oluşturması demektir. Böyle bir oluşum insanın doğumundan ölümüne kadar tüm yaşam boyu süren bir süreçtir. Ancak eğitim dendiğinde, çoğunlukla bu denli genel ve geniş sınırları olan bir anlam akla gelmez. Eğitim dendiğinde genel olarak planlı olarak yapılan eğitim akla gelir.(Başaran,1989,12). Bu durumda eğitimi ‘Seçilmiş ve kontrollü bir çevrenin (özellikle okulun) etkisi altında sosyal yeterlilik ve optimum bireysel gelişmeyi sağlayan sosyal bir süreç’ olarak tanımlayabiliriz (Aslan,2003,15). Bu tanım eğitimin formal yönü üzerinde durmakta, eğitimi hedefleri saptanmış, çerçevesi çizilmiş, yöntemleri belirlenmiş bir amaçlı etkinlikler dizgesi olarak görmekte ve eğitimi bir süreç olarak ifade etmektedir.

Eğitim sürecini, birbirini izleyen ve birbiri üzerine biriken öğrenme ve öğretme olayları oluşturur. Eğitimde yapılması planlanan öğretimin içeriği süregeldiği toplumun sosyal, kültürel, ekonomik ve politik olgularından etkilenir. Öğrenmenin oluşması için gösterilen her türlü çaba ve etkinlik eğitim sürecinin gerçekleşmesine yöneliktir. Çünkü eğitim olayının gerçekleşmesi için sürdürülen tüm çabaların (öğrenme, öğretme vb.) belli bir hedef ya da hedeflere ulaşmak için yapılması gerekir. Bunun dışında gerçekleşen her öğrenme durumunu eğitim olarak nitelendiremeyiz. Öğrenme ancak amaca yönelik ve davranış kazandıran bir etkinlik olursa eğitim süreci tamamlanmış olur. Bu durumda eğitim sürecinin üç temel ögesinden birisi olan amaç kavramını konumuz açısından incelemekte yarar var.

Eğitimin, amaçla başladığı öğretme ve öğrenme etkinlikleri ile devam ettiği ve değerlendirme ile son bulduğunu söyleyebiliriz. Amaçlar, toplumdan topluma değişebilir ancak sürecin oluşum düzeni aynı kalır.

Her ülkenin kendine göre belirlediği, yetiştirdiği insanda eğitim yoluyla ne gibi istenilen davranış değişiklikleri kazandırabileceğini gösteren belirli ilkelere, özelliklere amaç denir. Bu özellikler ise bilgileri, yetenekleri, becerileri, tutumları, ilgiyi ve alışkanlıkları içermektedir. Başka bir deyimle amaçlar; her ülkenin yurttaşlarının hangi durum karşısında nasıl davranacağını daha önceden saptadığı ilkelere (Tezcan,1996,51).

Eğitim bir amaca ulaşmak için yapılır. Amaçlar, eğitim sürecinde kişinin davranışlarında, dolayısıyla kişiliğinde, hedefe varmak yönünde meydana gelmesi istenen farklılaşmaları belirler. Eğitilecek kişinin kazanması gerekli davranış ölçütlerini ortaya koyar.

Hemen her toplumda devletin anayasal görevi olarak nitelendirilen eğitimin amaçları yasalarda ve eğitim programlarında gösterilmiştir. Yönetim biçimi ne olursa olsun, siyasal sistemi anayasal dayanağa sahip olan toplumlarda hiçbir eğitim etkinliği, o toplumun ulusal eğitim amaçlarına aykırı olarak yapılamaz. Nitekim Türk Milli Eğitim Sistemini düzenleyen 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 17. maddesinde bu konuda şu hükümler yer almaktadır:

- “Milli eğitimin amaçları yalnız resmi ve özel eğitim kurumlarında değil, aynı zamanda evde, çevrede, işyerinde, her yerde ve her fırsatta gerçekleştirilmeye çalışılır.
- Resmi ,özel ve gönüllü her kuruluşun eğitimle ilgili faaliyetleri , Milli Eğitim amaçlarına uygunluğu bakımından , Milli Eğitim Bakanlığı'nın denetimine tabidir.

Millî Eğitimin genel amacı bütün bireyleri;

1.Atatürk İnkılâp ve İlkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk Milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin millî, ahlâkî, insanî, manevî ve kültürel

değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan; insan haklarına ve Anayasa'nın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek;

2. Beden, zihin, ahlâk, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek;

3. İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak ; Böylece, bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan millî birlik ve bütünlük içinde iktisadî, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır.

Türk Milli Eğitimi'nin genel amaçları toplumcu bir anlayıştaır. Toplumun refahını ve mutluluğunu arttırmada, milli birlik ve bütünlük içinde ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmanın sağlanmasında eğitilen vatandaşın rol alması beklenmektedir. Ayrıca vatandaşlardan Türk milletini, çağdaş uygarlığın etkili, eşit ve seçkin bir ortağı haline getirmeleri beklenmektedir.

Eğitimin genel ve ulusal olarak topluma yönelik amaçlarının yanında bireyleri günümüz ve gelecekteki yaşamına hazırlayacak amaçları ise şöyle özetleyebiliriz:

- Eğitim, eğitilen kişinin duygu, düşünce gereksinme ve sorunlarını türlü araçlarla anlatabilmesi için ona iletişim yeterliliği kazandırmalıdır.

- Eğitim, eğitilenin demokratik yaşayışının gerektirdiği biçimde toplumsallaşabilmesi, ortak amaçlar için birlikte çalışabilmesi için ona işbirliği yeterliliği kazandırmalıdır.

Eğitim, evrenselliği olan amaçlardan hareket ederek bireyin kendini gerçekleştirme, ekonomik etkinliğini geliştirme, sağlıklı yaşama, öğrenme ve araştırma yeterliliklerini geliştirmeye çalışır. Amaçlar çok çeşitli ve farklı olmakla birlikte hemen hemen her ülkede saptanan genel nitelikteki eğitsel amaçlar birbirine benzemektedir.

Okullar da bu amaçlara ulaşacak biçimde öğrencilerini eğitirler. Böylece amaçlar örgütsel yönden düşündüğümüz zaman işlevlere oranla bir öncelik kazanırlar.(Tezcan,1996,51)

Ülkemizde şimdiye kadarki anlayış, ileri sayılan ülkelerin eğitim programlarındaki amaçları derleyip, Türkçeye çevirip, belli bazı komisyonlarda inceleterek onları aynen kabul etmek olmuştur. Bu komisyonlarda “kendi ihtiyaçlarımıza uydurma” işinin hangi ölçütlere göre yapıldığı da belli değildir. Böylece gelişmekte olan ülkeler için gelişmiş ülkelerin amaçlarının alınmasının uygun olacağı ve gelişmiş ülkelerdeki amaçların gereğine uygun bir yolla belirlendiği varsayımından hareket edilmektedir. O halde bizdeki bu uygulamanın geçerli bir yol olmadığı ortadadır. Örneğin 4. eğitim şurasında kabul edilen genel amaçların 1938’de Amerika’da kabul edilen ortaöğretimin amaçlarından çevrilip adapte edildiğini Amerikan amaçlarına baktığımız zaman kolayca görebiliriz. Özellikle “insan ilişkileri” bölümünün bütün seçeneklerinin aynen çevrildiği dikkati çekmektedir.(Tezcan,1996,62-63)

Günümüzde artık ulusal hedefler ve evrensel gereklilikler birlikte değerlendirilmelidir. Öğretim programı çalışmaları da bu gereklilikleri dikkate alarak gerçekleştirilmelidir. Kendi ülkesine ve insanına yabancı hedefler seçip bunları öğretim programına dahil etmek yerine ulusal değerlerini ön planda tutarak çalışmaları yürütmek daha doğrudur.

Eğitimde kalite ve verimliliği yükseltmek amacıyla MEB tarafından hazırlanan 2004 programları ilk önce 9 ilde pilot olarak uygulamaya konulmuştur. Yeni ilköğretim birinci kademe programları ile davranışçı yaklaşım yerine yapılandırmacı yaklaşımın esas alındığı vurgulanmaktadır. Yapılandırmacı yaklaşım bilgi, öğretim ve öğrenmenin ne olduğu üzerinde durur, nesnelliğin olup olmadığı ile ilgilenir. Yapılandırmacılar geleneksel bilgi kuramcıları gibi akıl ve dünya arasındaki benzerliği araştırmak yerine yapı oluşturmada düşünme yeteneği üzerinde durmuş, yeni bilgi ile geçmiş yaşantı arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çünkü öğrenme; bireyin yaşantıları, geldiği toplumsal doku ve deneyimleri ile yakından ilgilidir. Zira öğrenmenin gelişmesi tamamıyla bireyin konuyu nasıl algıladığına bağlıdır. Böylelikle öğrenenler mevcut bilgilerinin ışığında yaşantılarına anlam vererek öğrenmelerini geliştirirler. (Gömleksiz, Bulut ,Milli Eğitim Dergisi sayı:173, sayfa:67-68,Kış:2007)

Yeni öğretim programının değişmesinin sebepleri Talim ve Terbiye Kurulu tarafından öğretmenlere açıklanırken ilk sırada bilimsel ve teknolojik gelişmeler sebep gösterilmiştir. Diğer sebepler arasında ise eğitim bilimlerinde öğretim öğrenme anlayışında gelişmeler, eğitimde kaliteyi ve eşitliği artırma ihtiyacı, ekonomiye ve demokrasiye duyarlı bir eğitim ihtiyacı, bireysel ve ulusal değerlerin küresel değerler içinde geliştirilmesi ihtiyacı, sekiz yıllık temel eğitim için program bütünlüğünün sağlanması ihtiyacı, yatay ekseninde dersler arası ve dikey ekseninde her bir dersin kendi içinde kavramsal bütünlük sağlanması zorunluluğu gösterilmiştir. (www.meb.gov.tr)

Program geliştirme sürecinde nasıl bir yol izlendiği konusunda ise Talim ve Terbiye Kurulu, çıkış noktası olarak temel eğitimde bazı sorulara cevap arandığını açıklamıştır. Sorulara bakıldığında “nasıl bir insan yetiştirmeyi hedefliyoruz?” , “yeni öğretim programlarının vizyonu ne olmalıdır?”, “dersler itibariyle hangi becerileri kazandırmalıyız?”, “tanımlanan temel becerileri kazandırmak için nasıl bir eğitim öğretim?” gibi sorular karşımıza çıkmaktadır.

Talim ve Terbiye Kurulu, yeni öğretim programı ile birçok şeyin değiştini savunmaktadır. Örneğin 1940’lardan beri ilk kez uluslararası karşılaştırmalı, bütünsel

bir değişimin projelendirildiğini söylemektedir. Yine devamında katı davranışçı programdan bilişsel ve yapılandırıcı bir yaklaşıma geçildiği; sadece öğretim değil, eğitimin de vurgulandığı; programın sekiz yıllık kesintisiz eğitime uygun hâle getirildiği; AB ve uluslar arası eğitim normlarının dikkate alındığı; çocuklarımızda kazandırılması gereken ortak becerilerin saptandığı; derslerin kavram analizlerinin yapıldığı; spor kültürü, sağlık, evre, rehberlik, kariyer, girişimcilik, afet bilinci disiplinler arası bir yaklaşımla programın omurgasına yerleştirildiği; yüzeysel davranış ifadesi yerine bilgi, beceri, anlayış ve tutumların konulduğu; baskın doğrusal düşünce yerine, karşılıklı nedensellik ilkesinin ne çıkarıldığı; programların etkinliklerle zenginleştirildiği; lme değerlendirme anlayışında süreci de değerlendiren bir anlayışa geçildiği; Türkçeye duyarlılığın tüm derslerin ana becerisi haline getirildiği; Türk Dili ve Tarih bilinci oluşturulmasının programın ana hedefleri arasında yer aldığı belirtilmektedir.

Program içeriği düzenlenirken öğrenme ve motivasyon ilkelerinin dikkate alındığı; bireyselleşme ve toplumsallaşma dengesi gözetildiği; olgu, kavram ve ilkelerin birden fazla biçimde gösterimine dikkat edildiği Talim ve Terbiye Kurulu tarafından açıklanmıştır.

Talim ve Terbiye Kurulu ocuğun öğrenmeye heveslenmesinin ancak araştırma arzusu ve doğal merakının uyarılmasıyla mümkün olabileceğini açıklamıştır. Bu durumu yeni ğretim programında da kullanmaya çalışmışlardır. Ayrıca ğrenmenin, öğretmenin ya da öğrencinin dersi anlatması yerine, ğrenci merkezli etkinliklerle, öğrencinin aktif rol almasıyla oluştuğu belirtilmiştir. ğrenilenlerin farklı ortamlara aktarılmasının, etkin ve yaratıcı bir yorumla kullanılmasının asıl amaç olduğu ve yeni ğretim programında bu amaca uygun uygulamalar yapıldığı belirtilmiştir. Yeni ğretim programında çocuğun yakın çevresi içerisinde yaşanan sorunlar, hayat biçimi, ekonomik etkinlikler, coğrafi faktörler öğrenme için temel içerik olarak ele alınmıştır. Bu ğretim programında öğrencilerin işbirliği yapmaları teşvik edilmiştir.

Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından Hayat bilgisi ders programının tanıtımı incelendiğinde;

Hayat Bilgisi Dersi Çocuklara Yeni Fırsatlar Sunar.

- Okula başlamadan önce çocukların dünyası aileleri ve ailelerinin onlara sağlayabildiği olanaklarla sınırlıdır.
- Okul, çocuklara, yeni fırsatlar sunarak, daha geniş bir dünyaya açılmalarını sağlar.
- Hayat bilgisi dersi de bu geniş dünyada çocuklara rehber olacak bir derstir.
- Hayat bilgisi programı, hayatı okula taşımakta, öğrencileri hayattaki durumlarla karşılaştırmaktadır.

Hayat Bilgisi Programının Vizyonu:

Öğrenmeye istekli, mutlu bireyler yetiştirmektir.

Hayat Bilgisi Programının İlkeleri:

- Öğrenme sürecinde çocuğun aktif olması,
- Ezbercilikten uzak olması,
- Eğlenceli, hayatın içinden, kullanılabilir bilgi ve becerilere öncelik vermesi
- Bütüncül ve bireyin her yönüyle geliştirilmesi ilkelerini esas almaktadır.
- Hayat Bilgisi Programında “birey”, “toplum”, “doğa” olmak üzere üç ana öğrenme alanı belirlenmiş, değişim de bütün bu öğrenme alanlarını kuşatan daha genel bir boyut olarak düşünülmüştür.

Hayat Bilgisi Programı Tematik Yaklaşımı Esas Alır.

- Hayat bilgisi dersi için özellikle benimsenen tematik öğretim yaklaşımının da bir gereği olarak bu öğrenme alanlarını aynı anda kuşatabilen üç tema belirlenmiştir.
- Programda tema adları “Okul Heyecanım”, “Benim Eşsiz Yuvam” ve “Dün, Bugün, Yarın” olarak düzenlenmiştir.

Hayat Bilgisi Dersi Sarmal Yaklaşımla İşlenir:

Üç yıl boyunca aynı adlandırmayla devam eden temalar, kazanımların pekiştirilmesini, önceki öğrenme temellerinin üzerine yenilerinin eklenmesini ve çocuğun ihtiyaçlarına, yeteneklerine ve gelişim düzeylerine uygun içerik belirlenmesini ve bunun uygulanmasını sağlamaktadır.

Hayat Bilgisi Dersinde Etkinlikler, Kazanımlara Ulaşmada Önemli Bir Araçtır.

- Programda yer alan kazanımlar, öğrenciler tarafından gerçekleştirilecek etkinlikler aracılığıyla elde edilecektir.
- Öğrenme sürecinde öğrenciler, etkinliklerle aktif kılınarak becerilere ulaştırılacaktır.

Hayat Bilgisi Programında Öğretmen, Bilgi Aktarmaktan Çok Rehberlik Eder:

Hayat bilgisi dersinde öğretmen daha çok çevredeki doğa kaynaklarından, olaylardan ve çocuk ilgilerinden yararlanarak, bunların bir plan çerçevesinde, bir düzene sokulmasını ve uygulanmasını sağlayan bir rehberdir.

Hayat Bilgisi Programında Ailenin Katılımı ve Katkısı Önemlidir:

Aile katılımı, okulun ve eğitimin önemli olduğu mesajını vererek çocuğun okula istekli bir biçimde devam etmesine, benlik saygısının yükselmesine ve okula yönelik olumlu tutum geliştirmesine yardımcı olur.

Hayat Bilgisi Dersi Diğer Derslerle ve Disiplinlerle İlişkilendirilerek, Bütüncül Bir Yaklaşımla Tasarlanmıştır.

- Etkinlikler, diğer dersler ve disiplinler arası alanlar (Afet ve Güvenli Yaşam, Girişimcilik, Kariyer, Rehberlik, İnsan Hakları ve Vatandaşlık, Sağlık Kültürü, Spor Kültürü ve Olimpik Eğitim) ile ilişkilendirilerek, öğrencilerde kalıcı kavramlar oluşturulması hedeflenmektedir.

Hayat Bilgisi Programı Sadece Öğrenme Ürünü Değil, Süreci de Değerlendirir.

- Bu programda değerlendirme ile sadece öğrenme ürünü değil, öğrencilerin öğrenme süreçleri de izlenecektir.
- Program öğrencilerin entelektüel olarak gelişmelerinin yanı sıra beceri ve kişilik gelişimine odaklanmıştır. Beceri ve bilgilerin değerlendirilmesinde, yeni ölçme ve değerlendirme araç ve yöntemleri de kullanılmalıdır.

Yeni müfredat programının etkilediği en önemli unsur şüphesiz ders kitaplarıdır. Eski ders kitapları artık hiçbir işe yaramaz hale gelmiştir. Programın içeriğine uygun olarak hazırlanan ders kitapları kullanılmaya başlanmıştır.

Bilindiği üzere ekonomik, kültürel ve siyasi gelişim düzeyleri ne olursa olsun , ders kitapları tüm ülkelerin eğitim ortam ve süreçlerinde, etkileri farklı olmakla birlikte belirleyici bir rol oynayagelmiştir. Ders kitapları, bir müfredatın soyut hedeflerinin somut yansıması olduğu gibi, sınıf içi öğretimi büyük ölçüde belirleyen ve yönlendiren bir öğretim aracı olarak da karşımıza çıkmaktadır.

Özellikle gelişmekte olan ülkelerde ders kitaplarına yüklenen anlam çok daha fazla olmaktadır, ders kitapları çoğu kez öğrencilerin yazılı materyalle ilk ve hatta zaman zaman da son buluşmalarını sağlamaktadır.(Yücel Kabapınar,Dizayn İçerik ve Kullanılabilirlik açılarından Türk ve İngiliz Tarih Ders Kitaplarının Karşılaştırılması, Tez 1999)

Ders kitapları öğretmen ve öğrenciler tarafından kullanılabilen ortak bir kaynaktır. Öğrencilerin derse hazırlıklı gelebilmesi, geniş bilgilere özet halde ulaşılabilmesi, ödev ve grup çalışmalarında ortak kullanılabilmesi gibi imkanlar sağlayabilmektedir. Ders kitaplarını diğer kitaplardan ayıran en belirgin özellikler olarak; bransa yönelik olmaları, bilgilerin sistemli bir şekilde sunulması, öğrenci seviyesine uygunluk ve içerikte yer alan konuların müfredat programı ile sınırlandırılmış olması gibi özellikler sayılabilir. Öğretmenler için ise ders kitaplarının ayrı bir önemi vardır. Öncelikle ders kitapları yürürlükte olan müfredat programlarının birinci elden öğretmenlere sunulduğu bir kaynaktır. Öğretmenler müfredat programını, konu sıralamasını, dersin işlenişinde kullanılabilecek farklı öğretim etkinliklerini bu kaynaklardan öğrenmektedir.(Gökdere, Keleş, Milli Eğitim Dergisi,Sayı 161,Kış 2004)

Ülkemizde ders kitaplarının hazırlanmasında yıllar boyunca çeşitli süreçlerden geçilmiştir. 1949 yılına kadar ders kitaplarının hazırlanmasını üstlenen M.E.B. , 1946-1973 yılları arasında özel sektöre, ders kitabı hazırlama yetkisini vermiş ve bu tarihler arasında özel sektör M.E.B.'in belirlediği nitelikler doğrultusunda çalışmalarını sürdürmüştür. 1962-68 yılları arasında ise sınıflarda birden fazla ders kitabı kullanma uygulaması, deneme okullarında test edilmiş ve sonra bu uygulamadan vazgeçilmiştir . 1973-91 yılları arasında M.E.B. ders kitabı hazırlama işlemini tek başına yürütmüş, 1991'de "Milli Eğitim Bakanlığı Ders Kitapları Yönetmeliği" ile özel sektöre tekrar izin verilmiştir. 1995'de Talim Terbiye Kurulunun, "Kitapların Hazırlanması ve incelenmesi ile İlgili Esas ve Usuller" kararı ile ders kitaplarının; 1) Konuların islenişi, 2) Dil özellikleri ve imla kuralları, 3) Görsel düzen, 4) Hazırlık ve değerlendirme çalışmaları, olmak üzere dört ana başlık altında incelenmesine karar verilmiştir.(Gökdere, Keleş, Milli Eğitim Dergisi, Sayı 161,Kış 2004)

FRANSA: EDUCATION CIVIQUE

Yurttaşlık eğitimi olarak Türkçeye çevirdiğimiz education civique, ülkemizde okutulan hayat bilgisi dersi ile benzer özelliktedir.

Yurttaşlık eğitimi olarak education civique dersinin bilgi öğrenmekten öte davranış öğrenmeyi içerdiği belirtilmektedir. Öğrencilerin sınıf ve okul yaşamına daha rahat adapte olmalarını sağlamaktadır. Education civique dersinin, öğrencilere okul yaşamının getirdiği problemleri düşünmelerini, sosyal ve toplumsal hayata uyumlarını sağladığı açıklanmaktadır. Ayrıca öğrencilerin; ulus, Avrupa, Dünya hakkındaki görüş açılarını geliştirmeyi hedeflemektedir.(www.education.gov.fr)

Öğrencinin günlük yaşamı tanınması bu dersin amacı olarak değerlendirilebilir. Çevresine duyarlı bireyler yetiştirmek amaçlanmaktadır. (Bulletin Officiel Du Ministere de L'Education National Et Du Ministere De La Recherche2000, HS N:7 Du 31 Aout sy: 3)

Bu derste öğrencinin:

- Sosyal davranışları kazanarak kendisine ve başkalarına saygılı olmayı öğrenmesi,

- Sınıf yaşamından başlayarak günlük yaşam kurallarını öğrenmesi
- Fransa'nın cumhuriyet olduğunu ve Fransa ile özdeşleşmiş sembolleri öğrenmesi beklenmektedir (www.teteamodeler.com)

Fransa'da bu ders aracılığıyla öğrencinin günlük yaşama hazırlanması, toplumsal kuralları öğrenmesi, ulusal değerlerin farkına varması ve kendi kendine yetebilmesi beklenmektedir.

Yeni müfredat programındaki değişimin yansıması ders kitaplarında daha iyi görülmektedir. Hayat bilgisi dersi konu içeriği açısından daha evrensel konuları kapsadığı için diğer ülkelerle karşılaştırılabilir niteliktedir. Bu açıdan yeni müfredat programına uygun olarak hazırlanmış olan hayat bilgisi ders kitapları ile Fransa'da okutulan Education Civique ders kitapları arasında karşılaştırma yapılacaktır.

1.2 PROBLEM CÜMLESİ:

Türkiye'de okutulan Hayat Bilgisi ders kitapları ile Fransa'da okutulan Education Civique ders kitapları benzerlik ve farklılık gösteriyor mu?

1.3 ALT PROBLEMLER:

Türkiye'de okutulan Hayat Bilgisi ders kitapları ile Fransa'da okutulan Education Civique ders kitapları arasında:

- Biçimsel yönden benzerlik ve farklılıklar var mıdır?
- İçerik yönünden benzerlik ve farklılıklar var mıdır?
- İşleniş yönünden benzerlik ve farklılıklar var mıdır?

1.4 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ:

Bilgi toplumunun yükselen değerleri arasında hızlı teknoloji dönüşümü, hızlı değişme ve gelişme, insan kaynağına ilgi, bilgiye dayalı organizasyonlar, öğrenen

örgütler, bilgi insanı ve nihayet sürekli öğrenmeyi alışkanlık haline getirmesi gereken insan modeli yer almaktadır. Bu aşamada karşımıza çıkan en önemli soru; mevcut eğitim sistemlerinin sözü edilen yeni değerleri kazandıracak alt yapıya sahip olup olmadığıdır. Diğer bir ifadeyle hemen her alanda yaşanan hızlı değişim ve gelişim acaba eğitim alanında da gerçekleşmekte midir?(Fındıkçı,2004,17-18)

Dünyada yaşanan hızlı gelişim ve değişimler eğitim sistemimizde de kendini hissettirmektedir. Sosyoekonomik yapının değişimi toplumların eğitim sistemlerini etkilerken eğitim sistemleri bu hızlı değişimi yakalamak zorundadır. Ülkemizde de bu gelişmeler ışığında eğitim programları değiştirilmekte ve geliştirilmektedir.(Tay,Milli Eğitim Dergisi sayı:173,sayfa:89,Kış2007) Eğitim programlarıyla birlikte ders kitapları da değişmektedir.Bu araştırma ile hem hayat bilgisi ders kitabının içeriğini tanımış olacağız hem de Fransa ile karşılaştırma imkanı bulacağız. Yeni ders kitaplarının diğer ülkelerle kıyaslandığında ne tür benzerlik ve farklılıklar gösterdiği bu araştırma sonucunda görülecektir. Böylelikle yeni ders kitaplarının değerlendirilmesi de yapılmış olacaktır.

1.5 SINIRLILIKLAR:

Bu araştırma 1. sınıf Oktay Yayıncılık İlköğretim Hayat Bilgisi Öğrenci Çalışma Kitabı ve Espace, temps & Education civique CP ders kitapları ile sınırlandırılmıştır.

1.6 SAYILTILAR:

Araştırmada verilerin, kaynakların gerçeği yansıttığı varsayılmaktadır. Örneklemin var olan durumu yansıttığı varsayılmaktadır.

1.7 ARAŞTIRMA MODELİ:

Araştırma nitel bir araştırma modelidir. Nitel araştırmanın belge inceleme modeli kullanılmıştır.(Mayring ,Nitel Sosyal Araştırmaya Giriş,sy:39)

1.8 EVREN VE ÖRNEKLEM:

Bu araştırmanın evreni Hayat Bilgisi ve Education Civique ders kitaplarıdır. Örneklem ise 1. sınıf Oktay Yayıncılık İlköğretim Hayat Bilgisi Öğrenci Çalışma Kitabı ve Espace, temps & Education civique CP ders kitaplarıdır.

1.9 VERİLERİN ÇÖZÜMLENMESİ:

Doğrudan gözlem, anket veya ölçme aracılığıyla ulaşmanın olanaklı olmadığı ama hazır materyalin bulunduğu her yerde belge incelemesi uygundur.(Mayring Nitel Sosyal Araştırmaya Giriş syf.39)

Verilerin çözümlenmesinde belli bir kriter olmadığı için ders kitabı inceleme kriterleri ve belge incelemenin kriterleri kullanılacaktır. Bu noktada belge inceleme için şu ölçütler dikkate alınacaktır.

1. Belgenin cinsi
2. Belgenin dış özellikleri
3. Belgenin iç özellikleri
4. Belgenin amaçsallığı
5. Belgenin olguya yakınlığı

1.10 TANIMLAR

İlköğretim: İlköğretim 6 - 14 yaşlarındaki çocukların eğitim ve öğretimini kapsar.(Milli Eğitim Temel Kanunu Madde 22)

Hayat Bilgisi: Çocukların eğitim süreci ile iyi bir insan, iyi bir vatandaş olması, çevresine etkin bir biçimde uyum sağlaması için gereken temel davranışları kazanmasına aracılık eden ilk derstir. .(Tay,Milli Eğitim Dergisi sayı:173,sayfa:95, Kış2007)

Ders Kitabı: Bir dersin öğretimiyle ilişkili olarak hazırlanan veya seçilen bir kitaptır. Benzer bir anlamda, belirli ölçülere göre incelendikten sonra belli bir okul, sınıf ve ders için öğretmen ve öğrencilere temel kaynak olarak önerilen bir kitaptır.(Semerci,Milli Eğitim Dergisi sayı 162 ,Bahar 2004)

Education Civique: Yurttaşlık eğitimi

BÖLÜM II

Konumuzu daha ayrıntılı ele almak için Türk ve Fransız eğitim sistemlerini inceleyeceğiz.

2.1.TÜRK MİLLÎ EĞİTİM SİSTEMİ

Türkiye'de eğitim; adalet, güvenlik ve sağlık gibi devletin temel işlevlerinden birisi olup devletin denetimi ve gözetimi altında yapılmaktadır.

Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilâtı, taşra ve yurtdışı teşkilâtları eğitim hizmetlerinin sunumunda önemli görevler üstlenmektedirler.

Eğitim hakkı, T.C Anayasası ile güvence altına alınmış; eğitimin tür ve kademelerini ve işleyişe dönük esasları düzenleyen mevzuatla Türk Eğitim Sistemi bugünkü yapısını kurmuştur. Türk Millî Eğitim Sisteminin genel çerçevesi, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ile belirlenmiştir. (www.meb.gov.tr)

2.1.1. TÜRK MİLLÎ EĞİTİMİNİN GENEL AMAÇLARI

Millî Eğitimin genel amacı bütün bireyleri;

1.Atatürk İnkılâp ve İlkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk Milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin millî, ahlâkî, insanî, manevî ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan; insan haklarına ve Anayasa'nın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek;

2.Beden, zihin, ahlâk, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek;

3. İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak; Böylece, bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan millî birlik ve bütünlük içinde iktisadî, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır.

Türk eğitim ve öğretim sistemi, bu genel amaçları gerçekleştirecek şekilde düzenlenmiştir.

Eğitim sisteminin yönetsel üst yapısını Milli Eğitim Bakanlığı oluşturur. Bakanlığa bağlı taşra ve yurtdışı örgütleri ise icraya dönük hizmetleri görür.

2.1.2. ÖZEL AMAÇLAR

Türk eğitim ve öğretim sistemi, bu genel amaçları gerçekleştirecek şekilde düzenlenir ve çeşitli derece ve türdeki eğitim kurumlarının özel amaçları, genel amaçlara ve temel ilkelere uygun olarak tespit edilir.

Yukarıda sayılan eğitimin genel ve özel amaçları, her eğitim etkinliğinde uyulması gereken amaçlardır. Bu genel ve özel amaçlar bir bakıma eğitime bir çerçeve vermektedir.

2.1.3. TÜRK MİLLÎ EĞİTİMİNİN TEMEL İLKELERİ

- 1.Genellik ve Eşitlik
- 2.Ferdin ve Toplumun İhtiyaçları
- 3.Yönelme
- 4.Eğitim Hakkı
- 5.Fırsat ve İmkân Eşitliği
- 6.Süreklilik
- 7.Atatürk İnkılâp ve İlkeleri ve Atatürk Milliyetçiliği

8. Demokrasi Eğitimi
9. Lâiklik
10. Bilimsellik
11. Plânlılık
12. Karma Eğitim
13. Okul ile Ailenin İş Birliği
14. Her Yerde Eğitim(www.meb.gov.tr)

2.1. 4 TÜRK MİLLÎ EĞİTİM SİSTEMİNİN GENEL YAPISI

Türk Millî eğitim sistemi, bireylerin eğitim gereksinimlerini karşılayacak şekilde ve bir bütünlük içinde "örgün eğitim" ve "yaygın eğitim" olmak üzere, iki ana bölümden oluşur.

ÖRGÜN EĞİTİM

Örgün eğitim, belirli yaş grubundaki ve aynı seviyedeki bireylere, amaca göre hazırlanmış programlarla okul çatısı altında yapılan düzenli eğitimidir. Örgün eğitim, okul öncesi eğitim, ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim kurumlarını kapsamaktadır.

Okul Öncesi Eğitim:

Okul öncesi eğitim; isteğe bağlı olarak zorunlu ilköğretim çağına gelmemiş 3-5 yaş grubundaki çocukların eğitimini kapsar. Okul öncesi eğitim kurumları, bağımsız ana okulları olarak kurulabildikleri gibi, kız meslek liselerine bağlı uygulama sınıfları ile diğer öğretim kurumlarına bağlı anasınıfları olarak da açılabilir. Okul öncesi eğitimin amacı; çocukların bedensel, zihinsel, duygusal gelişimini ve iyi alışkanlıklar kazanmasını, onların ilköğretime hazırlanmasını, koşulları elverişsiz çevrelerden gelen çocuklar için ortak bir yetişme ortamı yaratılmasını, Türkçenin doğru ve güzel konuşulmasını sağlamaktır.

2005-2006 eğitim-öğretim yılında 17.634 okul öncesi eğitim kurumunda, 549.604 çocuk eğitim görmekte olup, bu kurumlarda 22.789 öğretmen görev yapmaktadır. (www.meb.gov.tr)

İlköğretim

İlköğretim, 6-14 yaş grubundaki çocukların eğitim ve öğretimini kapsar. İlköğretimin amacı; her Türk çocuğunun iyi birer yurttaş olabilmesi için, gerekli temel bilgi, beceri, davranış ve alışkanlık kazanmasını, millî ahlak anlayışına uygun olarak yetişmesini, ilgi, yeti ve yetenekleri doğrultusunda hayata ve bir üst öğrenime hazırlanmasını sağlamaktır. İlköğretim kız ve erkek bütün yurttaşlar için zorunludur ve Devlet okullarında parasızdır. İlköğretim kurumları sekiz yıllık okullardan oluşur. Bu okullarda kesintisiz eğitim yapılır ve bitirenlere ilköğretim diploması verilir.

2005-2006 eğitim-öğretim yılında 34.990 okulda, 10.512.356 öğrenci öğrenim görmekte olup 392.481 öğretmen görev yapmaktadır. (www.meb.gov.tr)

Ortaöğretim

Ortaöğretim; ilköğretime dayalı, en az dört yıllık genel, meslekî ve teknik öğretim kurumlarının tümünü kapsar. Ortaöğretimin amacı; öğrencilere asgarî ortak bir genel kültür vermek, birey ve toplum sorunlarını tanıtmak ve çözüm yolları aramak, ülkenin sosyo-ekonomik ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunacak bilinci kazandırarak öğrencileri ilgi, yeti ve yetenekleri doğrultusunda yükseköğretime, hem yükseköğretime hem mesleğe veya hayata ve iş alanlarına hazırlamaktır.

Ortaöğretim;

*Genel ortaöğretim

*Meslekî ve teknik ortaöğretim olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır.

Ortaöğretim, çeşitli programlar uygulayan liselerden meydana gelir ve öğrenciler, istek ve kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda bu programlardan birine yönelerek yetişme imkânı bulurlar.

Genel Ortaöğretim:

Genel ortaöğretimin amacı; öğrencileri ortaöğretim seviyesinde asgari genel

kültüre sahip, toplumun sorunlarını tanıyan, ülkenin ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunan insanlar olarak yetiştirmek ve yükseköğretime hazırlamaktır.

Genel ortaöğretim; Genel liseler, Anadolu liseleri, Fen liseleri, sosyal bilimler liseleri Anadolu öğretmen liseleri, spor liseleri, Anadolu güzel sanatlar liseleri ve Çok programlı liselerden oluşmaktadır.

Meslekî ve Teknik Ortaöğretim:

Meslekî ve teknik ortaöğretim; iş ve meslek alanlarına iş gücü yetiştiren ve öğrencileri yükseköğretime hazırlayan öğretim kurumlarıdır. Meslekî ve teknik ortaöğretim; Erkek teknik öğretim okulları, Kız teknik öğretim okulları, Ticaret ve turizm öğretimi okulları ve Din öğretimi okullarından oluşmaktadır. 2005-2006 eğitim-öğretim yılında 4.038'i meslekî ve teknik eğitim okulu olmak üzere 7.443 okulda, 3.213.605 öğrenci (2.037.490'ı genel, 1.176.115'i meslekî ve teknik ortaöğretimde) öğrenim görmekte olup 184.246 öğretmen (101.907'si genel, 82.339'u meslekî ve teknik ortaöğretimde) görev yapmaktadır.

Özel Eğitim

Özel eğitimin amacı; özel eğitim gerektiren bireylerin eğitim ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılayarak onları toplumla bütünleştirmek ve meslek sahibi yapmaktır. Özel eğitim okulları Türk millî eğitim sistemindeki kademelendirmeye göre yapılandırılmıştır. Ancak, diğer okullardan farklı olarak, ilköğretim öncesinde hazırlık sınıfı bulunmaktadır. İlköğretime devam edecek durumda olan engelli öğrenciler hazırlık sınıfına alınmadan ilköğretime başlamaktadır.

Özel eğitim okullarında; Görme Engellilerin Eğitimi, İşitme Engellilerin Eğitimi, Ortopedik Engellilerin Eğitimi, Zihinsel Engellilerin Eğitimi, Süreğen Hastalığı Olanların Eğitimi, Otistik Çocukların Eğitimi, Üstün veya Özel Yeteneklilerin Eğitimi ve Kaynaştırma ve Özel Sınıflarda Eğitim kategorilerinde eğitim verilmektedir.

2005-2006 eğitim-öğretim yılında 495 özel eğitim okulunda, 25.238 öğrenci eğitim görmekte ve bu kurumlarda 4.904 öğretmen görev yapmaktadır.

Özel Öğretim

Özel öğretim kurumları 625 sayılı kanun doğrultusunda açılmış, her kademe ve türdeki özel okullar, özel dershaneler, özel mesleki ve teknik kurslar, özel motorlu taşıt sürücülere kursları ile özel öğrenci etüt eğitim merkezlerini kapsamaktadır. Özel öğretim kurumları faaliyetlerini, Milli Eğitim Bakanlığı'nın gözetim ve denetiminde sürdürmektedir.

2005-2006 eğitim-öğretim yılında 10.766 özel öğretim kurumunda, 2.429.893 öğrenci eğitim görmekte bu kurumlarda 95.609 öğretmen görev yapmaktadır. (www.meb.gov.tr)

Yükseköğretim

Yükseköğretim, ortaöğretime dayalı en az iki yıllık yüksek öğrenim veren, en üst seviyeli insan gücünün ve bilimsel araştırma alanlarının istediği elemanları yetiştiren eğitim kurumlarının tümünü kapsar.

Yüksek öğretimin amaç ve görevleri, millî eğitimin genel amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak;

1. Öğrencileri ilgi, istidat ve kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda yurdumuzun bilim politikasına ve toplumun yüksek seviyede ve çeşitli kademelerdeki insan gücü ihtiyaçlarına göre yetiştirmek,

2. Çeşitli kademelerde bilimsel öğretim yapmak.

3. Yurdumuzu ilgilendirenler başta olmak üzere, bütün bilimsel, teknik ve kültürel sorunları çözmek için bilimleri genişletip derinleştirecek inceleme ve araştırmalarda bulunmak,

4. Yurdumuzun türlü yönde ilerleme ve gelişmesini ilgilendiren bütün sorunları, Hükümet ve kurumlarla da elbirliği etmek suretiyle öğretim ve araştırma konusu yaparak sonuçlarını toplumun yararlanmasına sunmak ve Hükümetçe istenecek inceleme ve araştırmaları sonuçlandırarak düşüncelerini bildirmek,

5. Araştırma ve incelemelerin sonuçlarını gösteren, bilim ve tekniğin ilerlemesini sağlayan her türlü yayınları yapmak,

6. Türk toplumunun genel seviyesini yükseltici ve kamu oyunu aydınlatıcı bilim verilerini sözlü, yazılı ile halka yaymak ve yaygın eğitim hizmetlerinde bulunmaktır. Yükseköğretim kurumları; Üniversite, fakülte, enstitü, yüksekokul, konservatuar, meslek yüksekokulu ile uygulama ve araştırma merkezlerinden oluşmaktadır. Ülkemizde 53 devlet üniversitesi ile 26 vakıf üniversitesi bulunmaktadır. Üniversitelerimizde(vakıf üniversiteleri dahil) 2.073.428 öğrenci (Bu sayıya 695.591 AÖF öğrencisi dahildir.) öğrenim görmekte, 26.029 öğretim üyesi ile 48.878 öğretim elemanı görev yapmaktadır. (www.meb.gov.tr)

YAYGIN EĞİTİM

Yaygın eğitim, örgün eğitim sistemine hiç girmemiş, herhangi bir kademesinde bulunan veya bu kademelerden birinden ayrılmış olan bireylere ilgi ve gereksinme duydukları alanda örgün eğitim yanında veya dışında düzenlenen eğitim faaliyetlerinin tümünü kapsar.Yaygın eğitim; genel ve meslekî teknik yaygın eğitim olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır.

Yaygın eğitim kurumları şunlardır: Halk eğitimi merkezleri, Çıraklık eğitimi merkezleri, Pratik Kız Sanat Okulları, Olgunlaşma Enstitüleri, Endüstri Pratik Sanat Okulları, Mesleki Eğitim Merkezi, Yetişkinler Teknik Eğitim Merkezleri, özel kurslar, özel dershaneler, Eğitim ve Uygulama Okulları(özel eğitim), Meslek Okulları(özel eğitim), Meslekî Eğitim Merkezleri (özel eğitim), Bilim ve Sanat Merkezleri (özel eğitim), Açık İlköğretim Okulu, Açık Öğretim Lisesi.

Yaygın eğitim, yetişkinlere okuma-yazma öğretmek, temel bilgiler vermek, en son devam ettikleri öğrenim kademesinde edindikleri bilgi ve kabiliyetlerini geliştirmek ve hayatını kazanmasını sağlayacak yeni imkânlar kazandırmak amacıyla verilen okul dışı eğitimidir.

Yaygın eğitim; halk eğitimi, çıraklık eğitimi ve uzaktan eğitim yoluyla gerçekleştirilmektedir.

2005 yılında 9.648 yaygın eğitim kurumunda (halk eğitim merkezi ve çıraklık eğitim merkezlerinde) 3.886.638 kursiyer öğrenim görmüş ve 73.507 öğretmen görev yapmıştır.

Bununla birlikte, 2005-2006 eğitim-öğretim yılında 103.914 öğrenci açık ilköğretim, 283.938 öğrenci ise açık lise uygulaması kapsamında öğrenim görmektedir.(www.meb.gov.tr)

2.2 FRANSIZ EĞİTİM SİSTEMİ:

Genel Bilgi:

Fransa Avrupa'nın en büyük ülkesidir. 60 milyon nüfusa sahip olan Fransa, ırksal açıdan homojen olmadığı halde kaynaşmış ve ırk uyumunu sağlamış bir ülkedir. Fransa çok değişik düşüncelere hep açık olmuştur. Katolik ülkeler arasında, din ile devlet işlerini en iyi ayırt edebilen ülkedir. Merkezîyetçi bir yönetim sistemine sahip olmasına rağmen dünyadaki diğer merkezîyetçi ülkelere göre en gelişmiş demokratik sistemlerden birisine sahip olan ülke Fransa'dır.(Erdoğan,2003,131)

Fransa'da yılda % 0.4 dolayından fazla olmayan küçük bir nüfus artışı kaydedilmektedir. Buna karşılık, 25 yaşından küçüklerin sayısı ve genel nüfusa oranı, artışın tersine bir düşüş eğilimi izlemektedir. Bugün sayıları kıta Fransa'sında 19 milyondan az, yani genel nüfusun % 32'i kadardır. Oysa, bu oran 1970 yılına doğru % 40, 1990 sayımında ise % 35 olarak saptanmıştı. Bu demektir ki, yavaş da olsa bir

nüfus yaşlanmasına tanık olmaktadır. Yine de bu durum, yıllık doğum oranlarında son zamanlarda gerçekleşen artış nedeniyle, (Almanya, İtalya gibi) komşu ülkelerdeki kadar sık dile getirilmemektedir.

1999 yılında milli gelir (GSYİH) yaklaşık 9 trilyon frank (1.33 trilyon euro) yani kişi başına 150.000 frank (22.000 euro) idi.

14 milyon öğrenci öğretim birliği sistemi içinde öğrenim görmektedirler. Genel yapısı 1960 ve 1970'li yıllarda aşama aşama kurulup yerleştirilmiş olan (İlkokul, kolej-ortaokul-, liseden oluşan) bu sistem, ilköğretim ile ortaöğretime kalın bir çizgiyle birbirinden ayıran, fazla sayıda bölümlerden oluşan eski düzenden tamamen farklıdır.

1967 yılından itibaren zorunlu eğitim yaşı 6-16 yaş olmuştur. Birinci aşamada hazırlık sınıfı ile (1. Sınıf) orta düzeyin 2. Sınıfı (5.sınıf) arasındaki beş yılda öğrencilere eğitim veren 60 000 okul bulunmaktadır. 1970'li yıllardan beri Fransa okul öncesi öğretimde yaptığı çok büyük gelişme ile adından söz ettirmiştir. 3-5 yaş arasındaki çocukların tümü okula gitmekte ve ana sınıflarına alınmaktadırlar.

Orta öğretim birbirini izleyen iki dönemi kapsar. 11 ile 15 yaş arasındaki hemen hemen tüm çocuklar artık 6. sınıf ile 3. sınıf arasındaki dört yıllık eğitimi, 1975 yılından itibaren tek tip olan ortaokulda tamamlarlar. Üçüncü sınıfın sonunda liseye, orta öğretimin ikinci döneminin üç çeşit lisesinden birine (düz lise, teknik veya meslek lisesine) yönlendirilirler. Bu liselerden her birinin, öğrencilerini hazırladıkları olgunluk sınavları farklıdır. Bir öğrenci normal olarak bu sınava 18 yaşında girer.

Yönlendirmeler (Sınıfta bırakma, sınıf atlatma, farklı bir lise öğrenimine geçirme gibi), bir yanda eğitim kurumları (öğretmenler-okul yönetimi) ve diğer yanda öğrenci velileri ve öğrenciler olmak üzere iki taraf arasında diyalog kuran bir yönetmelik vasıtasıyla yapılır. Eğer öğretmenler görüşlerini öğretmenler kurulu olarak vermişlerse, öğrenci velileri uygun görmedikleri bir karar için başvuru yapabilirler ve öğrenim düzeyine göre çocuklarının sınıfta kalmaları yerine geçmelerini, istemedikleri başka çeşit bir liseye gönderilmeleri yerine sınıfta kalmalarını isteyebilirler. Her okulda,

öğrenci yönlendirmede uzmanlaşmış bir rehber öğretmen bünyesi mevcut olup, öğrencilere, velilere ve öğretmenlere karşılaştıkları sorunları çözmede yardımcı olurlar.

Bugün, kolejin (ortaokulun) son yılı olan 3. sınıf yönlendirmenin en önemli kademesidir.

Öğrencilerin büyük çoğunluğu Milli Eğitimin çatısı altındaki kurumlarda okumaktadır. Bununla birlikte, 100.000 civarında öğrenci (özellikle çeşitli engellere sahip olanlar) Sağlık Bakanlığına bağlı mediko-sosyal kurumlarına, 200.000'i (teknik ve mesleki eğitim veren) tarım okullarına gitmektedirler. Ve en az 16 yaşındaki diğer 300.000 kadarı, 1987 reformundan beri, kendilerini (iş akdi ile) her tür mesleki diplomalara hazırlayabilen çıraklık eğitimine devam etmektedirler.

Okullardaki alışlagelmiş eğitimin yanında, ilköğretim veya ortaöğretim kurumlarında uygulanması sık sık gündeme gelmiş olan, ama (özellikle sağlık gibi) belirli bir alanda eğitim yapan kurumlarda da verilen, uygulama dersleri (CLIS) ve genel ve mesleki eğitim bölümleri (SEGPA) gibi özel veya uyarlanmış bir öğretim daha bulunmaktadır. Genel öğrenci sayısının % 5'ini kapsayan bu öğretimin amacı öğrencilere asgari mesleki nitelik kazandırmak olup, bitiminde öğrenci mesleki yeterlilik sertifikası elde etmektedir.

Milli Eğitime bağlı okullar kamuya ait ve özel olabilirler. 1. aşamadaki öğrencilerin % 15 i, 2. aşamadakilerin % 20'si özel okullarda okumaktadır ve bu oran son on yılda değişmemiştir. Özel okulların büyük bölümünü, özellikle çalışanlarının ücretlerini kendileri ödeyen, devletle yaptıkları bir birlik sözleşmesiyle kurulmuş olan katolik okulları oluşturmaktadır. Sözleşme dışı özel okullarda 50.000'den az sayıda öğrenci bulunmakta ve harcamalarının büyük bölümünü aileler karşılamaktadır. (www.ambafrance-tr)

Eğitim nüfusu ve öğrenim dili

2002-2003 eğitim-öğretim yılında Fransa'da ve kendisine bağlı denizaşırı bölgelerdeki (DOM) öğrenci nüfusu 14 940 900 olarak kaydedilmiştir – toplam nüfus

60 milyonun biraz üzerindedir – öğrenci nüfusu şu şekilde bölümlere ayrılmıştır: 6 529 000 ilköğretim öğrencisi (“okul öncesi” eğitim ve “ilköğretim”), 5 596 000 ortaöğretim öğrencisi ve 2 209 000 yükseköğretim öğrencisi. Öğretim dili Fransızca’dır. Bölgesel dillerde eğitim ise modern diller çalışma dalının bir parçası olarak verilmektedir. (www.megep.meb.gov.tr)

İdari denetim ve kamu finansmanlı eğitimin kapsamı

Eğitimin sorumluluğunu devlet üstlenmiştir. Genel eğitim sistemi ile ilgili sorumlu kurum Paris’teki merkeziyetçi yapıdaki eğitim bakanlığıdır. Bu bakanlık bünyesinde hemen hemen okulların %80’i veya başka bir ifadeyle hemen hemen 75.000 okul bulunmaktadır.

Eğitim Bakanlığı’nın bütçesi 1995 yılında devlet bütçesinin en büyük hissedarı olarak ortalama 219.4 milyar FF’dı. Eğitim yönetiminin merkezleşmesi, özellikle programları oluşturma sisteminde de söz konusudur. Öğretim içeriği tüm ülkeye bağlı merkezi öğretim planları içerisinde saptanmıştır. Eğitim Bakanlığı bundan başka aşağıdaki hususlarda da direkt olarak yetkilidir:

- Programların düzenlenmesi ve geliştirilmesi
- Mesleki eğitim süreçlerinin yapılanması
- Kamu okullarının personelinin eğitimi, idaresi ve maaşların ödenmesi
- Kadroların ilan edilmesi, okulların oluşturulması ve açılıp kapanması, eğitici materyalin yerleştirilmesi.

2 Mart 1982 tarihli ademi merkeziyetçileşme yasasından bu yana eğitim alanında bazı yetkiler yöresel ve kamuya açık organlara taşınmıştır. Bu organlar şu konuda yetkilidirler.

- Kamu okul binalarının inşası, bakımı ve onarımı
- Kendine özgü yöresel hizmet içi eğitim, ihtiyaçlarının saptanması. Hedef ve önerilerin bölgenin konseyine iletilmesi.
- Okullara taşınma organizasyonunun düzenlenmesi ve okul kantininin desteklenmesi

7 Ocak 1983 tarihli yasa, bölge konseyine mesleki eğitim alanında yetki vermiştir. Burada en önemli yenilik ise şudur: bölgeler yasanın 34.maddesi gereğince gençlerin mesleki eğitimi için yöresel bir plan yapabilirler.(Ültanır,2000,109-110)

Fransa'da okul eğitimi, bütün ülkedeki eğitimden sorumlu bakanın yetkisi altındadır (Gençlik, Eğitim ve Araştırma Bakanı). İlköğretimde öğrenim gören öğrencilerin %86,5'ini ve ortaöğretimde öğrenim gören öğrencilerin %79,9'unu kapsayan kamu sektörüne ait parasız okulların yanı sıra yine aynı düzeylerde eğitim veren özel okullar da mevcuttur; bu özel okulların büyük çoğunluğu Devletle bir sözleşme imzalamıştır ve bu sözleşme sayesinde Devlet, öğretmen ücretlerinin ödenmesiyle ilgili sorumluluğu üstlenebilmekte ve *contrats d'association* ("birlik/ortaklık sözleşmeleri") adı verilen sözleşmeler sayesinde de söz konusu okulun işleyişini kontrol altında tutabilmektedir.

Her ne kadar merkeziyetçilikten uzaklaşmaya yönelik alınan bazı önlemler dahilinde devlet okullarının binalarının inşası ve bakımı ile ilgili sorumluluk yerel bölge yetkililerine devredilmiş olsa da, merkezi hükümet, eğitim politikası konusunda sahip olduğu belirleyici rolü korumayı başarmıştır. Eğitimden sorumlu bakanlık, tüm eğitim konuları ve düzeyleri ile ilgili detaylı bir öğretim programı hazırlar ve öğretmenleri belli bir yöntemi kullanmaya kesinlikle zorlamadan eğitim ve öğretim için yol gösterici ilkeleri belirler. Eğitim personelinin işe alımını, eğitimini ve yönetimini idare eder; okullara uygun personel kotalarını tahsis etmek suretiyle okulların statüsünü ve yönetmeliklerini belirler. Bakanlık aynı zamanda sınavları düzenler ve ulusal yeterlilik derecelerini verir; bunlar içinde özellikle orta öğretimin yeterli bir başarıyla tamamlandığını tasdik eden Bakalorya (olgunluk) sınavı bulunmaktadır. (www.megep.meb.gov.tr)

Bu politikayı uygulayabilmek ve yürüttüğü pek çok idari görevi başarıyla tamamlayabilmek için, bakanlık, *académies* (akademiler) olarak bilinen "dış" idari bölgelere sahiptir. Dolayısıyla Fransa, 30 *académies*'ye ayrılmıştır ve her bir akademi doğrudan bakan adına hareket eden bir rektör tarafından yönetilmektedir. Tek bir

académie pek çok *départements*'ı kapsar - *département*, Fransız İhtilali'nden bu yana devletin geleneksel alt idari yapısını teşkil etmektedir – her bir *département* kendisine bakanlık tarafından sağlanan ulusal eğitim hizmetlerini yöneten bir *inspecteur d'académie* (akademi müfettişi) tarafından idare edilir.

Ulusal düzeyde kurulmuş olan sistemin bütününde, okullar, idari ve öğretimle ilgili faaliyetleri açısından belli bir dereceye kadar bağımsızdır ve ortaöğretim düzeyinde (*collèges (kolejler) ve liselerde*) mali işleri açısından da bağımsız bir statüdedir. Uygulamada, bu nispi bağımsızlık her okul için ayrı ayrı hazırlanan bir planda ifade edilir; bu plan, ilköğretim ve ortaöğretim düzeyleri için sırasıyla *projet d'école* (okul projesi) ve *projet d'établissement* (kurum projesi) isimleriyle bilinir.

Sistem, pek çok müfettişlik tarafından denetlenmektedir. İki genel müfettişlik, değerlendirme için çok geniş sorumluluklarla donatılmıştır. Ayrıca, “ulusal eğitim müfettişleri” ilkokullara giderek öğretmenlerin performansını izlerler; ortaöğretimde ise, diğer müfettişler, “bölgesel öğretim müfettişleri”, okul öğretmenlerini kendi özel konularında izlemek ve değerlendirmekle görevlidirler. (www.megep.meb.gov.tr)

Okul öncesi eğitim

Fransa, “okul öncesi” eğitimle ilgili uzun bir geleneğe sahiptir. Zorunlu olmamasına rağmen, bütün çocuklar 3 yaşından itibaren *école maternelle*'e (anaokulu) giderler. 2002 okul yılının başında, 2 yaşındaki çocukların %32'si de bu okullara kayıt yaptırmışlardır.

Kamu kesimine ait “okul öncesi” eğitim veren okullar ya da “kreşler”, eğitim bakanlığının sorumluluğu altındadır ve bu okullar ücretsizdir. Çocukların %1,5'unun kayıtlı olduğu özel okullarda ise, ebeveynler okul ücretlerinin kendi paylarına düşen kısmını öderler. Aslında anaokulları öğretme ve öğrenme faaliyetlerini içeren programlarıyla tam anlamıyla gerçek bir okul statüsündedir. Söz konusu bu okullar, “ilk öğrenim” düzeyine tekabül eder. Kural olarak, çocuklar yaşlarına göre 3 gruba ayrılır:

“küçük” grup (3 yaş için), orta grup (4 yaş için) ve “temel” grup (5 yaş için). Anaokullarındaki temel eğitim faaliyet alanları, çocukların genel gelişimine katkıda bulunur ve çocukları “ilkokula” hazırlar.

Okul öncesi eğitimde görev alan öğretmenler, “ilkokullarda” çalışan diğer öğretmenler gibi *professeurs des écoles* (okul öğretmenleri) adı verilen aynı mesleki kategori içerisinde yer alırlar. Ortaöğretimde çalışan ve *professeurs certifiés* (lisanslı öğretmen) adı verilen öğretmenlerin aldığı aynı eğitimi alırlar (5 yıllık üçüncü düzey eğitimin ardından alınan bakalorya (olgunluk) derecesi)

Zorunlu eğitim

(a) Evreler

6-16 yaşlar arasında eğitim zorunludur ve 3 safhaya ayrılmıştır:

- ilkokul eğitimi: 6-11 yaşlar arasındaki bütün öğrenciler *école élémentaire* (ilkokul)’e giderler;

- Orta Öğretim Birinci Devre: 11-15 yaşlar arasındaki bütün öğrenciler *collège* (kolej)’e giderler;

- Orta Öğretim İkinci Devre: öğrenciler, normalde 15 yaşında, *classe de seconde*’a (ilkokuldan sonraki beşinci yıl) başlamak için bir *lycée d’enseignement général et technologique* (genel ve teknolojik lise) veya bir *lycée professionnel* (meslek lisesi)’ne kayıt yaptırırlar; bu eğitimlerini tamamladıklarında zorunlu eğitimin sonuna denk gelen yaşa ulaşmış olurlar.

(b) Kabul kriterleri

Öğrencilerin devlet okullarına kayıt yaptırılmaları, bir “bölgesel” ilke üzerine oturtulmuştur: öğrenciler normalde ailelerinin ikamet ettiği coğrafi alan içerisinde bulunan ilkokul, *collège* (kolej) ya da *lycée* (lise)’ye kayıt yaptırırlar (bu coğrafi alan,

collège (kolej) söz konusu olduğunda *secteur* (bölge), *lycée* (lise) söz konusu olduğunda ise *district* (ilçe) olarak adlandırılır). Devlet eğitimi parasızdır. İsteyen aileler çocuklarını okullarda yer olduğu takdirde istedikleri okulu seçmek suretiyle özel okullara da gönderebilirler. Devletle sözleşme imzalamış olan okulların ücretleri genel olarak çok yüksek değildir; bu durum da söz konusu bu kurumların devletten aldıkları önemli miktarlarda finansmandan kaynaklanmaktadır.

(c) Okul gününün/haftasının/yılıının süresi

Okul yılı, Eylül ve Haziran ayları arasında 180 günü kapsamaktadır. Okullar haftada 6 gün açıktır; ancak, Çarşamba ve Cumartesi öğleden sonraları ders yapılmamaktadır. İlköğretim düzeyinde her hafta 26 saat ders (1 saat süreli); ortaöğretim düzeyinde ise 25,5-30 saat ders (55 dakika süreli) yapılmaktadır (arkadaşlarından geride olan ya da seçmeli ders alan öğrenciler için fazladan 3 saat dersle birlikte). İlköğretimde yıllık minimum ders saati 846; Ortaöğretim Birinci Devrede ise 842 saattir.

(d) Sınıf büyüklüğü/öğrencilerin gruplandırılması

Sınıflar için önceden tavsiye edilen bir büyüklük mevcut değildir; sınıf büyüklüğü, *recteur* veya *inspecteur d'académie*'nin izlediği politikalara göre çeşitlilik gösterebilir; bu sorumlu kişiler, yerel şartları göz önünde bulundurmamaktadır (dezavantajlı ya da kırsal alanlar gibi). Ulusal ortalama, sınıf başına ilkokullarda 25 öğrenci, kolejlerde 24, genel ve teknolojik liselerde 28 ve meslek liselerinde 20'dir. Öğrenciler genel olarak yaşlarına göre gruplara ayrılırlar. İlkokul sınıfları bütün konular ve dersler için tek bir öğretmene sahipken, ortaokul sınıflarında her bir ders ve konu için farklı bir öğretmen görev yapmaktadır.

(e) Öğretim programı denetimi ve içeriği

Eğitim bakanlığı, okul ğretim programını ve öğrenciler tarafından kazanılan bilgi ve becerilerin temelini oluşturan amaçları belirler. Öğretmenler kendi ğretim yöntemlerini ve okul ders kitaplarını seçerler. “İlkokul” ğretim programını, temel okuma, yazma, aritmetik hesaplar, beden eğitimi (normal kas becerileri, vs.) becerilerini kazandırmanın yanı sıra bilinç ve hassasiyet düzeyini artırmaya odaklanır. Orta ğretim Birinci Devre ğretim programı ise, kaçıncı sınıfta okunduğuna bağlı olarak sekiz ya da dokuz zorunlu dersi içerir ve seçmeli derslerin de eklenmesiyle sürekli artış gösteren bir çeşitlilik kazanır.

(f) Değerlendirme, ilerleme ve yeterlilikler

Öğrenciler bütün ilköğretim ve ortaöğretim hayatları boyunca öğretmenleri tarafından sürekli olarak değerlendirilirler. 1989 yılından bu yana, zorunlu eğitimin üçüncü ve altıncı yıllarının başında öğrencilere uygulanan “tanı değerlendirmesi”, öğretmenlerin, ğrencilerinin Fransızca ve matematik alanlarındaki ilerlemelerini ve zayıf yönlerini belirleyebilmelerini mümkün hale getirmiştir. İlkokulların ve kolejlerin işleyişi, aşağıda görülen ve birbirini takip eden ğretim aşamaları şeklinde düzenlenmiştir:

- ilkokul iki aşamadan oluşmaktadır: anaokulunun “temel” grubunda başlayan ve “ilkokulun” ilk iki yılı boyunca devam eden temel öğrenim aşaması (hazırlık sınıfları, veya CP, ve hazırlık sınıflarını takip eden ilk yıl “başlangıç” sınıfları, veya CE 1), ve sonrasında koleje geçmeden önceki son üç yıllık süreyi kapsayan ileri öğrenim aşaması (CE 2, akabinde sırasıyla CM 1 ve CM 2 olarak bilinen birinci ve ikinci yıl ara sınıfları). Bireysel ğrenme hızını dikkate alabilmek amacıyla, öğrencinin söz konusu aşamaların her birinde geçirdiği zaman bir yıl artırılabilir ya da azaltılabilir; bu konudaki karar *conseil des professeurs* (ğretmenler kurulu) tarafından alınır;

- kolej eğitimi 4 yıl sürer (sırasıyla altıncı, beşinci, dördüncü ve üçüncü sınıflar olarak bilinen sisteme tekabül eder). Üç aşamaya ayrılmıştır:

- “uyum” aşaması, altıncı sınıfa denk gelir;
- sağlamlaştırma aşaması beşinci ve dördüncü sınıflardan oluşur;

- “yönlendirme” aşaması üçüncü sınıfa tekabül eder, bir “teknoloji” bölümü seçeneğinin de yapılabildiği sınıfları kapsar.

Sınıf tekrarı, ancak bütün bir aşamanın sonunda yaptırılabilir; ebeveynlerin bu karara itiraz hakları saklıdır.

İlkokul eğitiminin sonunda okulda ve/veya sosyal hayatlarında büyük zorluk çektiği saptanan öğrenciler, kolejlerde, özel olarak uyarlanmış genel ve mesleki öğretim bölümlerine alınırlar (SECPA). Ayrıca “dördüncü” sınıftan itibaren dönüşümlü olarak öğrencilere sağlanan okul/işyeri imkanı, zorluk çeken öğrencilerin iş dünyasını doğrudan tanıyabilmelerini ve farklı mesleklerle ilgili daha fazla şey keşfetmelerini mümkün kılmaktadır. Son olarak, “üçüncü” sınıfla ilgili hazırlanan ve 2006-2007 eğitim-öğretim yılının başında yürürlüğe giren bir reform paketi, iş dünyasını keşfetme ile ilgili seçmeli bir ders getirmeyi amaçlamaktadır.

Kolej eğitimlerini tamamlayan öğrenciler, son iki yıllarında (dördüncü ve üçüncü sınıf) aldıkları notlara ve girecekleri ulusal bir sınavda gösterdikleri başarıya göre bir *brevet* (ulusal sertifika) almaya hak kazanırlar. *Brevet*, sahip olunması gereken zorunlu bir yeterlilik derecesi değildir ve ayrıca, öğrencilerin bir liseye kayıt yaptırıp eğitimlerine devam etmeleri yukarıda bahsi geçen ulusal sınavı geçip geçememelerine de bağlı değildir.

1. Ortaöğretim ikinci devre ve ortaokul sonrası eğitim

(a) Eğitim türleri

Kolej eğitiminin tamamlanmasının ardından, öğrencilere 3 eğitim seçeneği sunulur:

- üç yıllık eğitimin ardından (“ikinci”, “birinci” ve “son” sınıflar) genel bakalorya (olgunluk sınavı) ile sonuçlanan genel eğitim;
- yine üç yıl süren ve teknolojik bakalorya ile sonuçlanan teknolojik eğitim;

- *certificat d'aptitude professionnelle* (mesleki yeterlik sertifikası) (CAP) veya *brevet d'études professionnelles* (mesleki eğitim diploması) (BEP) ile sonuçlanan iki yıllık mesleki eğitim ve ardından *baccalauréat professionnel* (mesleki bakaloreya) derecesine ulaşılmasını sağlayan iki yıllık ek eğitim.

İlk iki seçenektен herhangi birini seçmiş olan öğrencilere eğitim hizmeti veren genel ve teknolojik eğitim lisesinde, eğitim-öğretim üç yıl sürer ve “ikinci”, “birinci” ve “son” sınıflardan oluşur; eğitim, bakaloreya sınavı ile sonuçlanır.

Bütün öğrencilerin ortak olarak aldıkları “ikinci” sınıf eğitiminin ardından öğrenciler, girmek istedikleri bakaloreya sınavının türünü seçer, buna göre gruplara ayrılır ve çalışmalarını o yönde sürdürürler: bakaloreya sınavının türü üç genel kategoriden (ekonomik ve sosyal, edebi, veya bilimsel) veya yedi teknolojik kategoriden biri olabilir.

Mesleki lise, öğrencileri verdiği iki yıllık eğitim süresince mesleki yeterlik sertifikası (CAP) veya mesleki eğitim diploması (BEP)'e tekabül eden mesleki yeterlilik derecesine hazırlar. Bu yeterlilik dereceleri, öğrencilerin mezun olur olmaz iş bulabilmelerini sağlamaya yönelik olarak hazırlanmıştır. Ancak, isteyen öğrenciler bu iki yıla ilaveten iki yıl daha eğitim almak suretiyle (“birinci” ve “son” mesleki sınıflar) sunulan 48 uzmanlık alanı içerisinde birini seçerek mesleki bakaloreya sınavına girebilirler.

(b) Öğretim programı denetimi ve içeriği

Orta Öğretim İkinci Devre eğitimin başlangıcından itibaren, birbirinden oldukça belirgin çizgilerle ayrılmış eğitim alanı ve kategorilerinin varlığı, öğretim programının içeriğinde belli bir çeşitliliğe ve her şeyden önemlisi, öğrencilerin yaptıkları seçime bağlı olarak konu alanlarında verilen göreceli eğitimin birbirinden büyük ölçüde farklı olmasına yol açmaktadır. Ancak, öğretim programının içeriği tamamıyla Devletin yetkisi altında kalmaya devam etmektedir. Genel ve teknolojik liselerin ilk yılında

okutulan ana dersler Fransızca, matematik, fizik/kimya, hayat ve yeryüzü bilimleri, yabancı dil 1, tarih/coğrafya, beden eğitimi ve spor derslerinden oluşmaktadır; bunlara ek olarak öğrenciler tarafından seçilmesi zorunlu 2 seçmeli ders ve bir de serbest seçmeli ders bulunmaktadır. Sondan bir önceki ve son sınıflarda, zorunlu derslerin listesi ve bu derslere ayrılacak zaman, bu derslerin ne şekilde gruplandırıldığına bağlıdır (üç genel veya yedi teknolojik konu kombinasyonunun herhangi biri seçilerek gruplar oluşturulabilir). Meslek liseleri, hem genel eğitim hem de teorik ve pratik mesleki eğitim vermektedir; bu mesleki eğitimin içerisine öğrencilerin şirketlere yerleştirilmesi de girmektedir. Eğitim bakanlığı tarafından verilen mesleki yeterlilik dereceleri için uygulanan referans sistemi (bkz. d) (aşağıda), her zaman istişari mesleki kurullar (*commissions professionnelles consultatives*, veya CPC) içerisinde yer alan ilgili ekonomik sektörle ortaklık içerisinde yürütülmektedir. (www.megep.meb.gov.tr)

(c) Değerlendirme, ilerleme ve yeterlilikler

Genel ve teknolojik eğitim lisesine kabul edilen öğrenciler ilk yılları boyunca (“ikinci” sınıf olarak bilinir) değerlendirilirler ve bu öğrenciler bu ilk yıllarında becerilerine ve ilgilerine en uygun olduğunu düşündükleri bakalorya sınav türünü seçerler. Yıl sonunda ve yapılan değerlendirmelere uygun olarak, öğretmenler kurulu öğrencilerin yaptıkları seçimi kabul ya da reddeder. Reddetme durumunda, ebeveynlerin itiraz hakları saklıdır.

Bakalorya sınavı son sınıfın tamamlanmasının ardından yapılır; ancak, bazı konu alanlarında, öğrenciler birinci sınıfın (ikinci yıl) sonunda bu sınava girerler.

Meslek liseleri öğrencileri iki düzeyde yeterlilik almaya hazırlar: bunlardan birincisi (düzey V), iki tür ulusal yeterlilik belgesiyle sonuçlanır: mesleki yeterlik sertifikası ve mesleki eğitim diploması; ikinci düzeyin (düzey VI) yeterli başarıyla tamamlanması halinde öğrenciler mesleki bakalorya derecesini almaya hak kazanırlar. Bu yeterlilik belgeleri için yapılan çalışmalar içerisinde her zaman bir şirket stajı bölümü bulunmaktadır. Belli durumlarda, öğrencilerin mesleki yeterlilik ve deneyim

düzeylerini onaylayan bir gelişmenin ortaya çıkması halinde öğrenciler, normal olarak girmeleri gereken sınavların bazılarında muaf tutulabilirler. İster genel ister teknolojik veya mesleki olsun, bakalorya sınavı öğrencilerin yükseköğretime geçiş yapabilmelerini sağlar. Ancak, genel ve teknolojik bakalorya sınavları yüksek eğitime devam yolunu açmak için tasarlanmışken, mesleki bakalorya temelde öğrencilerin mezun olur olmaz iş bulabilmelerini sağlamaya yönelik olarak oluşturulmuştur.

Yükseköğretim

(a) Kurum türleri

Yükseköğretim, beş Katolik kurumu hariç tamamı devlete ait üniversitelerde ya da yüksek kamu kesimi okullarında veya bazıları *grandes écoles* (büyük okullar) olarak bilinen özel “okullarda”verilmektedir. Enstitüler ve okullar üniversitelere bağlı olabilir. Bunlar içerisinde kısa teknolojik dersler veren *instituts universitaires de technologie* (teknoloji enstitüleri) (IUTs), mühendislik alanında yeterlilik almak için çalışan öğrencilere yönelik *instituts universitaires professionnalisés* (mesleki enstitüler) ve öğrencileri öğretmen alımı sınavlarına hazırlayan ve öğretmenlik eğitimi, vs. sağlayan *instituts universitaires de formation des maîtres* (öğretmen eğitim enstitüleri) (IUFMs) bulunmaktadır.

Bazı liseler yükseköğretime katkıda bulunur; çünkü, *grandes écoles* (büyük okullar)’e kayıt yaptırmak isteyen öğrencilere *classes préparatoires aux grandes écoles* (büyük okullara hazırlık sınıfları) (CPGE) içerisinde hazırlık eğitimi verirler veya bünyelerinde kısa teknik eğitim dersleri veren *sections de techniciens supérieurs* (STS, ya da yüksek teknisyen bölümleri) barındırırlar.(www.megep.meb.gov.tr)

(b) Giriş

1) Üniversiteler; bakalorya, *diplôme d'accès aux études universitaires* (DAEU, veya “üniversite çalışmalarına kabul diploması) ya da bunlara eşdeğer bir

yeterlilik belgesi sahibi öğrencileri kabul eder; tıp, dişçilik ve eczacılık alanları ve de IUT'ler hariç başka herhangi bir seçim prosedürü uygulanmaz.

Büyük okullar olarak bilinen en prestijli yükseköğretim “okulları”na kabul, yapılan bir sınav sonucunda alınan başarıya göre gerçekleşir; öğrenciler bu sınava hazırlanmak için CGPE’de iki yıl süren bir hazırlık eğitimi alırlar. Genel olarak, üniversite sektörü dışında yer alan oldukça büyük bir çeşitliliğe sahip kurumlara kabul süreci, katı seçim prosedürleri üzerine oturtulmuştur.

(c) Yeterlilikler

Uzun üniversite dersleri, geleneksel olarak, ulusal derecelerin alınmasının sağlayan ve birbiri ardına gelen üç eğitim aşaması halinde yapılandırılmıştır: bakaloryadan sonraki iki yıllık dönemi kapsayan *diplôme d’études universitaires générales* (DEUG, veya “genel üniversite çalışmaları diploması”); *licence* (lisans) (üçüncü yılı kapsar ve kısmen bir Üniversite diplomasına eşdeğerdir) ve mastır (bakaloryadan sonraki dördüncü yıla tekabül eder ve kısmen bir Mastır derecesine eşdeğerdir), ve sonrasında da üçüncü aşama yeterlilik dereceleri olan *diplôme d’études supérieures spécialisées* (DESS, veya “yükseköğretimde uzmanlık çalışmaları diploması”), *diplôme d’études approfondies* (DEA, veya “ileri yükseköğretim çalışmaları diploması”) ve doktora.

Ancak, 2002 Nisan ayından bu yana ve bir Avrupa Yüksek Öğretim Alanı geliştirmek için hazırlanan Bologna Süreci’nin uygulanma safhasına uygun olarak, Fransız yükseköğretiminin yapısını Avrupa 3-5-8 sistemine (bakalorya (lise bitirme) sınavını takip eden üç yıl, beş yıl ve sekiz yıl) veya lisans, mastır ve doktora anlamına gelen LMD sistemine aşamalı olarak uydurmaya yönelik bir bakış açısıyla bir dizi yönetmelik çıkarılmış ve yayınlanmıştır.

Dolayısıyla, yükseköğretimden sorumlu bakanlık, derslerini dönemler ve modüller halinde yeniden yapılandırmak ve bu sayede Avrupa Kredi Transfer Sistemi (ECTS)’ne uygun olarak öğrencilerin kredi toplamasını sağlamak amacıyla içerisinde buldukları

dört yıllık sözleşmelerini yenileme sürecinde üniversiteleri teşvik etmekte ve desteklemektedir. Genel olarak üç yıllık bir süre içinde 180 krediyi toplamayı başarabilen öğrenciler lisans diploması almaya hak kazanırlar; mastır derecesi alabilmek içinse 300 kredi toplamak gerekmektedir (lisans diplomasının ardından 120 krediye daha ihtiyaç vardır; bu da iki yıl daha eğitim görmek anlamına gelmektedir). Ayrıca, iş piyasasına uygun olarak hazırlanmış bir *master professionnel* (mesleki mastır yeterlilik derecesi) ve *master recherche* (araştırma amaçlı mastır yeterlilik derecesi) mevcuttur; *master recherche* için yapılan hazırlık amaçlı çalışmalar, DEA için yapılanlarla büyük ölçüde benzeşir ve doktora derecesi alana kadar yapılması gereken üç yıl süreli doktora çalışmalarının birinci aşamasını oluşturur.

Özel ihtiyaçlar

Özel eğitim ihtiyaçlarına sahip öğrenciler, genel olarak normal okullara devam ederler. İlkokulda *classes d'intégration scolaire* (CLIS, veya okulla bütünleşme sınıfları); zihinsel, işitsel, görmeyle ilgili ve normal vücut hareketleriyle alakalı sorunlar yaşayan; yine de geleneksel okul ortamı içerisinde kendi yaşlarına, becerilerine ve yaşamakta oldukları kendilerine özel sorunların doğasına ve ciddiyetine göre uyarlanmış eğitim hizmetinden yararlanabilecek kapasitede çocuklara eğitim sunmaktadır. Ortaöğretimde ise kolejlerin bünyesinde bulunan *sections d'enseignement général et professionnel adapté* (SEGPA, veya özel olarak uyarlanmış genel ve mesleki eğitim bölümleri), ilköğretimi bitirirken okulda ciddi sorunlar yaşamış öğrencilere eğitim hizmeti vermektedir. Ayrıca, son yıllarda bazı kolejlerde *unités pédagogiques d'intégration* (UPI, veya eğitimle bütünleşme birimleri) kurulmuştur. Bu birimler özellikle zorluk çeken öğrencilere yardım için kurulmuştur ve CLIS programına katılan öğrencilerin ilkokuldan ortaokula yumuşak bir şekilde geçiş yapmalarını sağlamayı amaçlamaktadır. Dolayısıyla bu öğrenciler, normal bir okul ortamı içerisinde özel olarak uyarlanmış eğitim hizmeti almaya devam edebilirler. Bakan, bu tür birimlerin sayısını büyük ölçüde arttırma konusunda bir karar almıştır.

Daha ciddi zorluklar içerisinde olan öğrenciler için kurulmuş uzman kurumlar, ya eğitim bakanlığının (bakanlığın sorumluluğu altında bulunan diğer okullarda aldıkları eğitimden oldukça az bir seviyede yararlanabilen 11-18 yaş arası öğrencilere hizmet veren *établissements régionaux d'enseignement adapté* (bölgesel uyarlanmış eğitim kurumları) söz konusu olduğunda) ya da Sağlık, Aile ve Engelliler Bakanlığı'nın sorumluluğu altındadır. (www.megep.meb.gov.tr)

Öğretmenler

Kamu kesimine ait ilk ve ortaokullarda görev yapan öğretmenler, bir lisans diplomasına (bakalorya sınavının ardından alınan üç yıllık üniversite eğitimi sonucunda hak kazanılır) ya da *agrégation* (uzman öğretmenlik) söz konusu olduğunda bir mastır derecesine (bakaloryadan sonra dört yıllık üniversite eğitimi sonucunda hak kazanılır) ya da eşdeğer olarak nitelendirilen başka herhangi bir yeterlilik derecesine sahip adayların katılımına açık bir sınav sonucunda işe alınan devlet memurlarıdır. Bu sınavlara hazırlık eğitimi, bu eğitimi almak isteyenlere IUFM'ler (öğretmen eğitim enstitüleri) tarafından sağlanır. Sınavda başarı gösterilmesinin ardından öğretmenlik mesleği için bir yıllık zorunlu bir eğitim süreci içerisine girilir ve bu süreç, bir IUFM'de verilen teorik bilgileri uygulamaya dönük çalışmalarla birleştirir.

Özel okullarda görev yapan öğretmenler ise özel sınavlar yoluyla işe girerler ve ayrıca, ya kamu hukuku sözleşmelerine – bir *contrat d'association*'un (ortaklık sözleşmesi) parçası olarak – ya da ücretleri Devlet tarafından ödeniyor olsa bile özel hukuka uygun bir şekilde bireysel olarak işe alınırlar. (www.megep.meb.gov.tr)

Yapılan son reformlar ve mevcut öncelikler

François Fillon, 2004 yılının Haziran ayında Eğitim, Yükseköğretim ve Araştırma Bakanı olarak atanmıştır.

2004-2005 eğitim öğretim yılı için yapılacak faaliyetlerle ilgili dört öncelik belirlenmişti:

- ilkokul ve kolejlerde Fransızca dilini yeterli seviyede bilme ve öğrenme konusunda atılım yapmak ve okuma-yazma bilmemeyi önlemek için *cours préparatoires* (hazırlık dersleri) seviyesinden itibaren mevcut düzenlemeleri geliştirmek;

- özellikle ortaöğretime entegrasyonlarını sağlamak için öğretim birimleri geliştirmek suretiyle engelli öğrencilerin eğitim gördüğü okullardaki kabul ve eğitim şartlarını iyileştirmek;

- bilgi ve iletişim teknolojisinin geliştirilmesi (ICT);

- Avrupa okul perspektifini genişletmek; bu perspektif çerçevesinde atılması gereken temel adımlardan birisi Avrupa ve doğu dilleri bölümlerini geliştirmek ve ortaöğretime kayıtlı öğrencilere daha fazla yabancı dil eğitimi sağlayabilmektir.

Ayrıca, 2003-2004 eğitim-öğretim yılında okulların geleceği üzerine oldukça büyük bir ulusal tartışma platformu düzenlenmiştir ve bu platform, bütün okullarda öğretmenleri, personeli ve öğrenci velilerini bir araya getirmiştir. Sn. Claude Thélot'nun başkanlığını yaptığı ulusal bir kurul, eğitimle ilgili olarak hazırlanan ve 2005 ilkbaharında Parlamentaoya sevk edilmesi beklenen oldukça önemli bir yasa tasarısının hazırlanmasına bir katkıda bulunmak amacıyla getirilen teklifleri düzenlemiş ve 2004 Ekim ayında Bakana bir rapor olarak sunmuştur. Bu yeni Yasanın amacı, şu anda yürürlükte olan 10 Temmuz 1989 tarihli yasayı değiştirmek ve genişletmek olacaktır.

2005 yılının Ocak ayında sunulan yasa taslağı, Cumhuriyet değerlerini aktarma konusunda okulların sahip olduğu temel rolün altını yeniden çizmektedir. Aşağıdaki hususları gerçekleştirmeyi planlamaktadır:

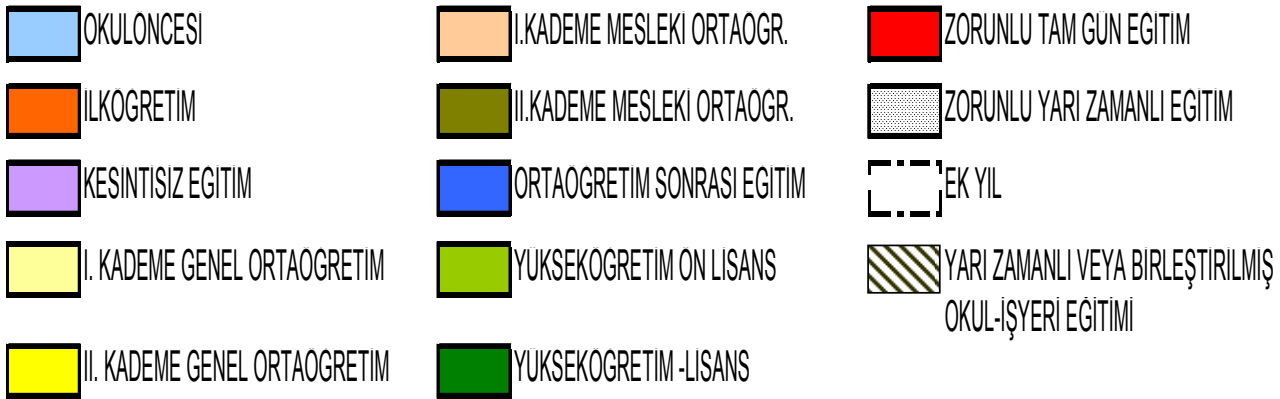
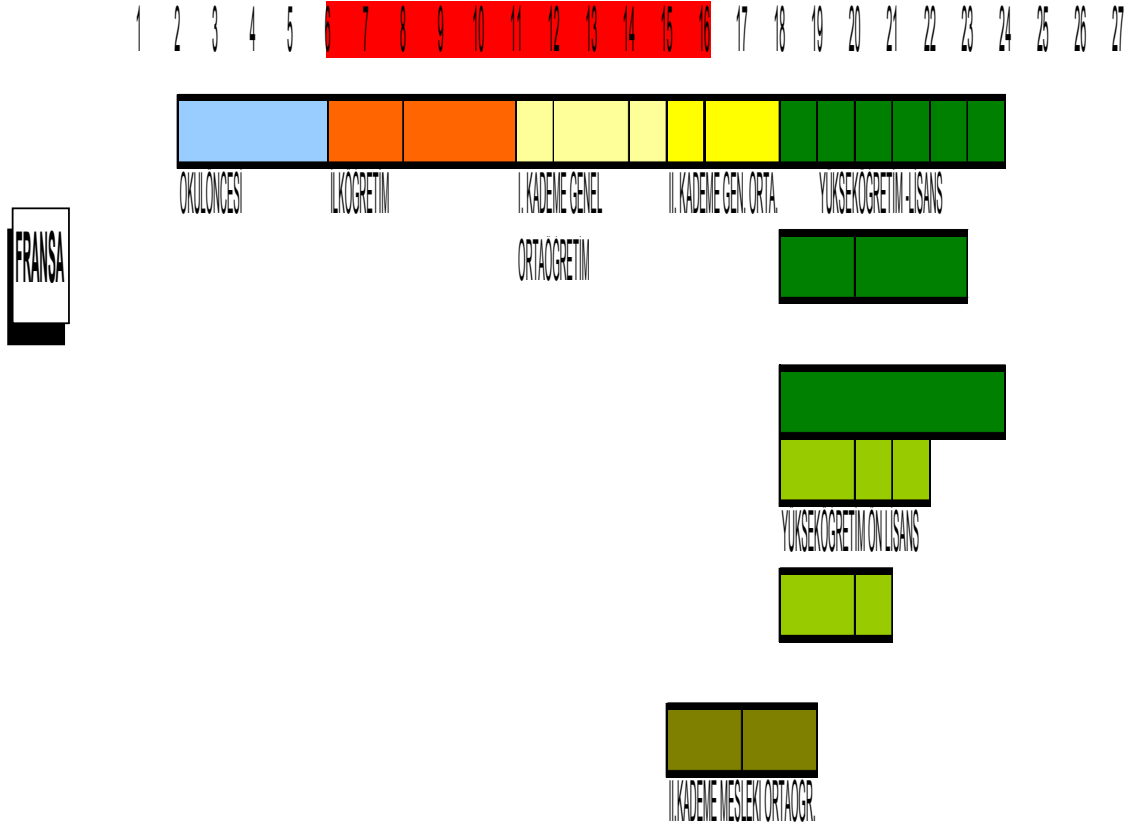
- Eğitim Yüksek Konseyi'nin kurulması;

- 2010 yılına kadar yerine getirilecek 10 somut hedefin belirlenmesi. Bunlar: dezavantajlı sosyo-profesyonel kategorilerden gelen bakalorya sahiplerinin oranını yaklaşık %20 artırmak; yükseköğretimde bilimsel dersler alan öğrencilerin oranını

yaklaşık %15 artırmak; genel bilimsel ve teknolojik bölümlerdeki kızların oranını yaklaşık %20 artırmak; birinci yabancı dilleri, diller için ortak Avrupa referans çerçevesinin belirlediği B1 düzeyinde olan öğrencilerin sayısını yaklaşık %20 artırmak; Almanca öğrenen öğrencilerin oranını yaklaşık %20 artırmak; kolej ve liselerdeki Avrupa bölümlerinin sayısını yaklaşık %20 artırmak; eski bir dil öğrenen lise öğrencilerinin oranını %10 artırmak; her bir eğitim düzeyindeki (ilkokul, kolej ve lise) öğrencilerin %80'inin bilgi ve iletişim teknolojilerinde yeterli becerilerinin bulunduğunu gösterir bir sertifikaya sahip olmalarını sağlamak; meslek okullarının öğretim programında yer alan lise stajlarına katılan stajyerlerin sayısını yaklaşık %50 artırmak; hizmet-içi eğitime katılan öğretmenlerin sayısını yaklaşık %20 artırmak.

- Zorunlu eğitimlerini tamamladıklarında bütün öğrencilerin kazanmış olmaları gereken temel bilgi ve becerileri belirlemek.

Fransa'nın Bilgi ve Kültür Avrupa'sına ait olduğu gerçeği, "Lizbon Süreci"nin uygulama safhasının net bir parçası olan söz konusu Yasa taslağı içerisinde kesin bir dille vurgulanmıştır.(www.megep.meb.gov.tr)

Şekil 1: Fransız Eğitim Sistemi

Hayat bilgisi dersinin amacı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Eğitim-Öğretim ve program dairesi Başkanlığı, İlköğretim 1-5. sınıf programları tanıtım el kitabında şu şekilde tanıtılmıştır:

2.3 HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİM PROGRAMI

Yaşamı okulda yaşamak:

Okula başlamadan önce çocukların dünyası aileleri ve ailelerin onlara sağlayabildiği olanaklarla sınırlıdır. Okul, çocuklara farklı olanaklar sunarak daha geniş bir dünyaya açılmalarını sağlar. Hayat Bilgisi dersi de bu geniş dünyada çocuklara rehber olacak bir derstir.

Öğretim programları bireyin akademik, sosyal, kişisel gelişimine hizmet eden amaçlar bütünü olarak göz önünde bulundurulmalıdır. Yenilenen hayat bilgisi dersi programı, öğrencinin bir bütün olarak gelişmesini ve okul dışındaki gerçek dünya ile uyum içinde olmasını sağlayacak becerileri kazanmasını hedeflemektedir. Öğrencilerin sadece diploma almak için değil yaşamlarının anlamlı olması için, bu dersin içeriğinin hayat ile bire bir ilişkilendirilmesi ilkesi benimsenmiştir.

Bu nedenle ;

Yenilenen Hayat Bilgisi Programında,

- Çocuğun öğrenme sürecinde aktif ve ezbercilikten uzak olması,
- Eğlenirken öğrenmesi,
- Yaşamı için gereksinim duyacağı bilgi ve becerilere öncelik vermesi ve bunlara kendisinin ulaşması,
- Bireyin her yönüyle geliştirilmesi ilkeleri benimsenmiştir.

Hayat Bilgisi Programının Vizyonu:

Mutlu bireyler yetiştirmektir.

Mutlu bireyler;

- Öğrenmekten keyif alarak kendilerini geliştirirler.
- Kendileri, toplumsal çevreleri ve doğa ile barışıktırlar.
- Milletini, vatanını ve doğayı tanır ve korurlar.
- Gündelik yaşamda gereksinim duyulan temel bilgilere, yaşam becerilerine ve çağın getirdiği donanımlara sahiptirler.
- Değişikliklere dinamik biçimde uyum sağlayabilecek kadar esnekler.

Hayat Bilgisi Programında Öğrenme Alanları

Hayat bilgisi dersi programında insan biyolojik, psikolojik, sosyal ve kültürel bir bütünlük içinde değişimin hem öznesi hem de nesnesi olarak ele alınmıştır. Bu noktadan hareketle 'birey', 'toplum', 'doğa' olmak üzere üç ana öğrenme alanı belirlenmiştir; değişim, bu öğrenme alanlarını kuşatan daha genel bir boyut olarak düşünülmüştür.

Tematik öğretim çocuğun öğreneceği her kavramı duyu organları yoluyla birbiriyle ilişkili olarak kavratmaya yöneliktir. Böyle bir öğretimle çocuğun öğrendikleri daha kalıcı olacağı gibi ömür boyu öğreneceklerinin de sağlam temeller oluşturmasını sağlar. Bu nedenle benimsenen tematik öğretim yaklaşımının bir gereği olarak bu öğrenme alanlarını aynı anda kuşatabilen üç tema belirlenmiştir.

Programdaki tema adları; 'Okul Heyecanım', 'Benim Eşsiz Yuvam' ve 'Dün, Bugün, Yarın' olarak belirlenmiştir. Bu temalar yaşam becerileri, ara disiplinler ve diğer derslerle ilişkilendirilmiştir.

Üç yıl boyunca aynı adlandırmayla devam eden temalar; kazanımlarının pekiştirilmesini, önceki öğrenme temellerinin üzerine yenilerinin eklenmesini ve çocuğun ihtiyaçlarına, yeteneklerine ve gelişim düzeylerine uygun içerik belirlenmesini ve bunun uygulanmasını sağlamaktadır.

Gerçek Yaşam İçin Beceriler

Öğrenciler becerilerini, karşılaştıkları nesnelere, olaylar ve materyaller hakkındaki bilgileri işlemekte kullanırlar. Bu beceriler geliştirilmedikçe çocukların anlayarak temalarla ilgili sonuçlara ulaşmaları beklenemez. Bu nedenle ilköğretimde hayat bilgisi eğitiminin temel görevlerinden biri öğrencilerin bu becerileri kazanmalarına yardımcı olmaktır. Beceri kazanma bazen kendiliğinden bazen de aktif bir süreç sonucu gelişmektedir. Öğretmene düşen görev ise öğrencilerin bu becerileri kazanmaları için gerekli koşulları sağlamak ve onları güdülemektir.

Hayat Bilgisi dersinde diğer derslerle birlikte öğrencilere kazandırılması beklenen ortak beceriler şunlardır.

- Eleştirel düşünme,
- Yaratıcı düşünme,
- İletişim kurma,
- Araştırma ve sorgulama,
- Problem çözme,
- Bilgi teknolojilerini kullanma,
- Girişimcilik,
- Türkçeyi doğru, etkili ve güzel kullanma

Hayat Bilgisi dersinde öğrencilere kazandırılması beklenen özel beceriler ise şunlardır:

- Kaynakları etkili kullanma (zaman, para, materyal kullanma)
- Bilinçli tüketici olma,
- Çevre bilinci ve çevredeki kaynakları etkili kullanma,
- Planlama ve üretim,
- Güvenlik ve korunmayı sağlayabilme (doğal afetlerden korunma, trafik kurallarına uyma, hayır diyebilme, sağlığını koruyabilme)

- Öz yönetim (etik davranma , eğlenme, öğrenmeyi öğrenme,amaç belirleme, kendini tanıma ve kişisel gelişimini izleme, duygu yönetimi,kariyer planlama, sorumluluk,me kan ve zamanı algılama)
- Katılım, paylaşım, işbirliği ve takım çalışması (liderlik, farklılıklara saygı, paylaşım)
- Bilimin temel kavramlarını tanıma (değişim, etkileşim, neden-sonuç, değişkenlik/benzerlik, karşılıklı bağımlılık, süreklilik, korunum)
- Temalarla ilgili temel kavramları tanıma.(Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Eğitim-Öğretim ve Program Dairesi Başkanlığı, İlköğretim 1-5. sınıf programları tanıtım el kitabı syf;35,36,37)

BÖLÜM III

Bu bölümde Türkiye’de okutulan hayat bilgisi ders kitabı ile Fransa’da okutulan education civique ders kitaplarının karşılaştırması yapılmıştır.

3.1 DIŞ GÖRÜNÜM:

3.1.1 KAPAK:

3.1.1.1. ÖN KAPAK:

Türkiye: Türkiye’de kullanılan birinci sınıf hayat bilgisi öğrenci çalışma kitabının ön kapağı ince kartondan imal edilmiş olup kolayca yırtılacak özelliktedir. Kartonun yüzeyi koruyucu kapla (jelatin vb.) kaplanmamıştır. Oysa birinci sınıf öğrencileri için kitabın daha dayanıklı olması gerekir.

Ön kapakta ders kitabının adı, hangi sınıfta kullanıldığı yer almaktadır. Ön kapağın alt kısmında yayın evinin ismi ve amblemi bulunmaktadır.

Ön kapak görseller açısından incelendiğinde okula yeni başlayan öğrencilerin okuldaki ilk günleri ve öğretmenleri ile ilk buluşmalarının resmedildiği görülmektedir. Resimlerin renklerinin canlı olduğu söylenebilir. Kapakta ders kitabının içeriği ile ilgili bilgi verici ipuçları yer almamaktadır. Öğretmenine çiçek vermek için koşturan çocuklar resmedilmiştir.

Fransa: Fransa’da kullanılan birinci sınıf hayat bilgisi öğrenci çalışma kitabının ön kapağı ince kartondan imal edilmiştir. Bu kitabın öğrenci çalışma kitabı olması kitap kalitesini etkilemiştir. Çünkü öğrenci bu kitabın üzerine yazı yazacak, resim yapacak ve kitap bir kez daha kullanılmayacaktır. Buna rağmen dış kapak koruyucu kapla (jelatin) kaplanmıştır. Kitap biraz daha dayanıklı hale getirilmiştir.

Ön kapakta ders kitabının adı, hangi sınıfta kullanıldığı yer almaktadır. Ayrıca yayın evinin adı ve amblemi de ön kapakta yerini almıştır.

Kitabın ön kapağındaki görseller incelendiğinde ders içeriğini özetleyici resimlerin yer aldığı görülmektedir. Bu durum çocukta merak ve ilgi uyandırabilir. Böylece derse karşı bir ön güdülenme gerçekleşmiş olabilir. Termometre, trafik levhası, harita, dünya resmi Fransa'nın üç temel ilkesi olan özgürlük, eşitlik, kardeşlik ilkelerini içeren posta pulu ve küçük bir çocuk fotoğrafı ön kapakta kullanılan görsellerdir. Ön kapaktaki resimlerin renkleri canlı ve dikkat çekicidir. Kullanılan resimler kitap içeriği hakkında ipuçları vermektedir.

3.1.1.2 ARKA KAPAK

Türkiye: Arka kapakta çevre temizleyen çocuk görseli kullanılmıştır. Resmin altında Milli Eğitim Bakanlığı'nın uygulamakta olduğu kampanyaların amblemleri yer almaktadır.(Eğitime % 100 Destek, Haydi Kızlar Okula)

Ülkemizde ders kitapları ücretsiz dağıtıldığı için bununla ilgili ders kitabının para ile satılmayacağını belirten uyarı yazısı bulunmaktadır. Arka kapakta bandrol uygulamasına ilişkin yönetmelik maddesi yer almakta ve bu maddeye göre bandrol taşıma zorunluluğu bulunmadığı için herhangi bir bandrol yer almamaktadır.

Fransa : Arka kapakta bu kitabın diğer serisi hakkında bilgi verilmiştir. Bu bilginin hemen altında birinci sınıf çocuklarının okuyabileceği bir kitabın reklamı yer almaktadır.

Arka kapakta kitabın seri numarası ve barkot numarası yer almaktadır. Yayın evinin internet adresi, kitap kapağı ve kitap kapak resimlerini yapan kişilerin isimleri yer almaktadır.

3.1.2 KİTAP SIRTİ:

Türkiye : Ders kitabının sırtında kitabın adı ve yayın evinin ismi ile amblemi yer almaktadır.

Fransa: Ders kitabının sayfa sayısı az olduğu için belirgin bir sırtı bulunmamakla birlikte sırta yakın kısımda ders kitabının adı ile yayın evinin adı bulunmaktadır.

3.2 İÇ GÖRÜNÜM :

3.2.1 İLK SAYFA:

Türkiye: Ders kitabının adı, yazarlarının isimleri, Talim ve Terbiye Kurulu'nun kararı bulunmaktadır. Sayfanın en altında yayın evinin adı, amblemi, adresi ve telefon bilgileri yer almaktadır.

Fransa : Ders kitabının adı hangi sınıfta okutulduğu, yazarları, kitabı hazırlayan uzmanların isimleri ter almaktadır. Yayın evinin adı ve amblemi sayfanın alt kısmında yer almaktadır.

3.2.2 İKİNCİ SAYFA:

Türkiye: Kitabın yazımında ve elimize ulaşmasında emeği geçen (editör, dil uzmanı, görsel tasarımcı, rehberlik ve gelişim uzmanı, ölçme ve değerlendirme uzmanı, program geliştirme uzmanı) kişilerin isimleri yer almaktadır. Kitabın basımını yapan matbaanın adı, telefon numarası ve bulunduğu şehir yer almaktadır. Kitabın baskı yılı da ikinci sayfada bulunmaktadır.

Fransa: Kitabın ikinci sayfasında ön söz yer almaktadır. Ön söz kitap hakkında bilgi vermektedir. Kitabın otuz konudan oluştuğu, her konu için iki sayfa ayrıldığı bilgisi verilmektedir. Fotoğraf, resim, kroki, tabloların yer aldığı; düzenleme, karşılaştırma, adlandırma, resmetme, eşleştirme ve benzeri etkinliklerin yer aldığı açıklanmaktadır. Bu sayede çocuğun bireysel kapasitelerini geliştirebileceği açıklaması yapılmaktadır.

Kitabın ISBN numarası, basım yeri, baskı tarihi yer almaktadır. Kitabın herhangi bir sayfasının veya tamamının çoğaltılamayacağı yasalarla koruma altına alındığı ve bu durumun suç olduğu ile ilgili açıklayıcı bilgi yer almaktadır.

3.2.3 İÇİNDEKİLER:

Türkiye: Türk ders kitaplarında içindekiler bölümünden önce Türk Bayrağı, İstiklal Marşı, Öğrenci Andı ve Mustafa Kemal Atatürk'ün resmi yer almaktadır. Ülkemizde kullanılan bütün ilköğretim birinci kademe ders kitaplarında bu durum aynen yer almaktadır.

İçindekiler bölümü dört sayfadan oluşmaktadır. Konular üç temaya ayrıldığından dolayı her tema ile ilgili konular ve sayfa numaraları farklı renk kullanılarak yazılmıştır. Birinci tema olan 'Okul Heyecanım' teması mavi renkte, ikinci tema olan 'Benim Eşsiz Yuvam' teması pembe renkte, üçüncü tema olan 'Dün, Bugün, Yarın' teması yeşil renkte yazılmıştır. İçindekiler bölümünden sonra kitapta yer alan sembolleri ve tema renklerini açıklayıcı bilgiler yer almaktadır.

- Resim çizen çocuk sembolü 'çiz, boya, resmini yap' anlamına geldiği.
- Kitap okuyan çocuk sembolü 'düşün ve anlat' anlamına geldiği
- Büyüteç sembolü 'incele' anlamına geldiği
- Makas ve yapıştırıcı tutan çocuk sembolü 'kes ve yapıştır' anlamına geldiği
- Kalem sembolü 'eşleştir, yuvarlak içine al, yaz, x işareti koy' anlamına geldiği
- Deney tüpü tutan çocuk sembolü 'deney yap' anlamına geldiği
- Diplomalı çocuk sembolü 'artık bunları biliyorum' anlamına geldiği açıklanmaktadır.

Mavi, pembe ve yeşil renklerinin hangi temalara ait olduğu yine bu bölümde açıklanmaktadır.

Fransa : Fransa'da kullanılan ders kitabında içindekiler bölümü için bir sayfa ayrılmıştır. Konular üç bölüme ayrılmıştır. Birinci bölüm 'Alan', ikinci bölüm 'Zaman', üçüncü bölüm 'Yurttaşlık Eğitimi' olarak belirlenmiştir. Konuların tamamı aynı renkte yazılmıştır.

Konu numaraları mavi renkte yazılmıştır. Konular ayırıcı herhangi bir renk veya sembol kullanılmamıştır. Konular birbirlerinden boşluk bırakılarak ayrılmıştır.

3.4 SAYFA:

3.4.1 SAYFA SAYISI:

Türkiye : Türkiye’de kullanılan kitap 136 sayfadan oluşmaktadır.

Fransa: Fransa’da kullanılan kitap 60 sayfadan oluşmaktadır.

3.4.2 SAYFA KALİTESİ:

Türkiye : Kitap 1.hamur kağıda basılmıştır. Kağıt mat ve orta kalitededir. Kitabın öğrenci çalışma kitabı olmasından dolayı daha dayanıklı olması gerekirdi. Kağıdın üzerine boyama, yapıştırma, yazı yazma alıştırmaları yapıldığı için kağıdın kaliteli olması önemlidir.

Fransa: Kitap kuşe kağıda basılmıştır. Kağıt parlak ve kalitelidir. Kitabın öğrenci çalışma kitabı olmasından dolayı daha dayanıklı kağıt kullanılmıştır. Öğrencilerin yazdıklarını silmesi, boyama yapmaları, yapıştırma yapmaları durumunda kitaplar kolayca yıpranmayacak özelliindedir.

3.4.3 SAYFA NUMARALARI:

Türkiye : Türkiye’de kullanılan kitapta sayfa numaraları sağ ve sol alt köşelerde yer almaktadır. Sayfa numaraları tema renklerine uygun yazılmıştır. Sayfa numaralarının okunuşları yazılmamıştır.

Fransa: Fransa’da kullanılan ders kitabının sayfa numaraları sağ ve sol alt köşelerde yer almaktadır. Sayfa numaraları bütün kitapta aynı renkte yani siyah olarak yazılmıştır. Sayfa numaralarının okunuşları yazılmamıştır.

3.4.4 SAYFA RENKLERİ

Türkiye: Türkiye’de kullanılan kitapta sayfalar tema renklerine uygun olarak mavi, pembe ve yeşil zemin üzerine düzenlenmiştir.

Fransa: Fransa’da kullanılan ders kitabında sayfalar konulara göre farklı renk seçenekleri göz önüne alınmadığından tek düze yani aynı renkte (beyaz zemin üzerine) yazılmıştır. Konular sayfaların kenarına yapılan bilgilendirici yazılarla ayrılmıştır.

Her sayfada kitabın çoğaltılmasının yasak olduğu, kitabın basım evi, basım yeri ve tarihi yer almaktadır.

3.4.5 KİTAP BOYUTU:

Türkiye: Türkiye’de kullanılan ders kitabı normal A4 kağıdı boyutlarında hazırlanmıştır. Kitabın boyu 27 cm. eni ise 19 cm.dir.

Fransa :Fransa’da kullanılan kitabın boyutu ülkemizde kullanılan kitap boyutundan farklı olarak hazırlanmıştır. Kitabın boyu 30cm., eni ise 21 cm.dir.

3.5 İÇERİK İNCELEMESİ:

Hayat Bilgisi ders kitaplarında yer alan konu başlıkları açısında Türkiye-Fransa karşılaştırılması ise Şu Şekildedir;

Türkiye:

Tema A: Okul Heyecanım

1. Okuluna HoŐ geldin
2. İşte Ben
3. Duygularım Ne Renk?
4. Bence Çok Kolay
5. Bu Benim Günüm
6. Bende Oynayabilir Miyim?
7. Hata Yapmadan Öğrenemem
8. Hangisi?
9. Çiçek Gibi Tertemiz
10. Önüm,Arkam,Sağım,Solum Sobe
11. Kurallar Her Yerde
12. Ay Yıldızlı Bayrağım
13. Sözümü Kesme
14. Ben Bir Taneyim
15. Altın Sözler
16. Arkadaşım Olur musun?
17. Beslenme Saati
18. Doğru mu?
19. İyi ki Doğdun
20. Sınıf EŞyaları Diyor ki
21. Atatürk
22. Bayram Geldi
23. AŞıdan Kaçan Mikroba Yakalanır
24. Seçim Var
25. Sor Öğren
26. Sorunlarımı Çözebilirim
27. Okulumda Kimler Çalışıyor?
28. Doğal Afetler
29. Deprem Tehlike Avı
30. Trafik Çok Sesli
31. Lütfen Dikkat!
32. Karşıdan Karşıya Geçiyorum
33. Elektrikler Kesildi
34. Duyu Organlarımız
35. Okulum Çiçek Gibi Tertemiz
36. Artık Bunları Biliyorum

Tema B: Benim Eşsiz Yuvam

1. Benim de Bir Yuvam Var
2. Sana Adresimi Veriyorum
3. Vız Vız Arının Bal Peteği
4. Fokur Fokur
5. Yemek Çatalı ve Parmaklar
6. Kurallar
7. Zamanı Planlama
8. Benim Albümüm
9. Kendimi Seviyorum
10. Dağınık Çocuk
11. Bu Benim Ailem
12. Lütfen Odanı Toplar mısınız?
13. Babam Bana Saygı Duyar
14. Özür Dilerim
15. Kızgınım
16. Benim Güzel Evim
17. Evimizin Lideri
18. Eğlence Zamanı
19. Annemin Sesi
20. Eyvah, Sular Kesildi!
21. Para Harcıyorum
22. Kapı mı Çaldı?
23. Akıllı Fırın
24. Dikkat Tehlike!
25. Aile Afet Hazırlık Planı
26. Artık Bunları Biliyorum

Tema C: Dün,Bugün,Yarın

1. Bugün Dünden Başka Bir Gündür
2. Artık Büyüdüm
3. Üç Tekerlekli Bisiklet
4. Yeni de Eskir
5. Öz Geçmişim
6. O da Çocuktu
7. Geçmişten Bugüne
8. Ülkem Bayram Kutluyor
9. Bir Kedi Miyav Dedi
10. Leyleği Havada Görmek
11. Bugün Hava Nasıl?
12. Benim Adım Gök Kuşağı
13. Gece-Gündüz
14. Değişen Yer Kabuğu
15. Temiz Bir Çevre İçin
16. Artık Bunları Biliyorum
17. Ekler

Fransa :

Alan

1. Sınıf
2. Sınıfın Planı
3. Okul
4. Okul, Şehir, Köy
5. Mezra, Şehir
6. Mezra
7. Dağ
8. Deniz
9. Mevsimler
10. Hava Durumu

Zaman

11. Gün
12. Gece ve Gündüz
13. Hafta
14. Yıl
15. Yaşlar, Doğum Günleri
16. Zaman Çizgisi
17. Dün ve Bugün Benim Mahallem
18. Dün ve Bugün Okul
19. Zamanın İzleri
20. Dün ve Bugün İnsan Eylemleri

Yurttaşlık Eğitimi

21. Ben Kimim?
22. Diğerlerine Saygı Duyuyorum
23. Bedenime Özen Gösteriyorum
24. Evde Dikkatliyim
25. Yolda Dikkatliyim
26. Satın Almayı Biliyorum
27. Okulda Diğerleri ile Birlikte Yaşıyorum
28. Kurallara Saygı Duyuyorum
29. Seçim
30. Bizim Cumhuriyetimiz

3.6 KONU İŞLENİŞLERİNDE BENZERLİK VE FARKLILIKLAR:

Karşılaştırma, her iki ülkenin ders kitaplarında konu işlenişi, etkinlik örnekleri, konuların sırası ve konuların dağılımını kapsamaktadır. Bu kapsamda iki ülkede okutulan Hayat Bilgisi ders kitaplarında yer alan benzer ve farklı konular aşağıdaki tabloda belirtilmiştir.

Tablo 1: Konu işlenişlerinde her iki ülke ders kitaplarının benzerlikleri.

	KONULAR	TÜRKİYE	FRANSA
BENZER KONULAR	Sınıf Eşyalarını Tanıma	<ul style="list-style-type: none">• Sınıf Eşyaları Diyor ki• Hata Yapmadan Öğrenemem• Hangisi	<ul style="list-style-type: none">• Sınıf (La Classe)
	Kendini Tanıma	<ul style="list-style-type: none">• İşte Ben• Duygularım Ne Renk?• Bence Çok Kolay• Ben Bir Taneyim• Benim Albümüm• Kendimi Seviyorum• Özgeçmişim• Sana Adresimi Veriyorum	<ul style="list-style-type: none">• Ben Kimim? (Qui suis-je?)
	Kişisel Bakım, Temizlik Ve Beslenme	<ul style="list-style-type: none">• Çiçek Gibi Tertemizim• Beslenme Saati• Aşıdan Kaçan Mikroba Yakalanır.• Okulum Çiçek Gibi Tertemiz• Yemek Çatalı Ve Parmaklar• Dağınık Çocuk• Lütfen Odanı Toplamısın?	<ul style="list-style-type: none">• Bedenime Özen Gösteriyorum (Je prends soin de mon corps)

	Kurallar	<ul style="list-style-type: none">• Kurallar Her Yerde• Sözümlü Kesme• Doğru mu?• Sorunlarımı Çözebilirim.• Kurallar• Özür Dilerim• Altın Sözcükler	<ul style="list-style-type: none">• Diğerlerine Saygı Duyuyorum(Je respecte les autres)• Okulda Başkalarıyla Yaşıyorum(Je vis avec les autres a l'ecole)• Kurallara Uyuyorum(Je respecte les regles)
	Evde Acil Durum	<ul style="list-style-type: none">• Dikkat Tehlike	<ul style="list-style-type: none">• Evde Dikkatliyim(Je suis prudent a la maison)

	KONULAR	TÜRKİYE	FRANSA
BENZER KONULAR	Trafik kuralları	<ul style="list-style-type: none"> •Trafik Çok Sesli •Lütfen Dikkat! •Karşıdan Karşıya Geçiyorum 	<ul style="list-style-type: none"> • Sokakta Dikkatliyim(Je suis prudent dans la rue)
	Alışveriş	<ul style="list-style-type: none"> •Para Harcıyorum 	<ul style="list-style-type: none"> • Satın Almayı Biliyorum(Je sais acheter)
	Seçim	<ul style="list-style-type: none"> •Seçim Var 	<ul style="list-style-type: none"> • Seçim (Le vote)
	Bayrağını Tanıma	<ul style="list-style-type: none"> •Ay Yıldızlı Bayrağım 	<ul style="list-style-type: none"> • Bizim Cumhuriyetimiz(Notre Republique)
	Mevsimler	<ul style="list-style-type: none"> •Leyleği Havada Görmek 	<ul style="list-style-type: none"> • Mevsimler(Les saisons)
	Zamanı Planlama	<ul style="list-style-type: none"> •Zamanı Planlama •Bu Benim Günüm 	<ul style="list-style-type: none"> • Gün(La journée)
	Hava Durumu	<ul style="list-style-type: none"> •Bu Gün Hava Nasıl? 	<ul style="list-style-type: none"> • Hava Durumu (Le temps qu'il fait)
	Gece-Gündüz	<ul style="list-style-type: none"> •Gece-Gündüz 	<ul style="list-style-type: none"> • Gece-Gündüz (Le jour et la nuit)

	Zaman	<ul style="list-style-type: none">• Bugün Dünden Başka Bir Gündür• Artık Büyüdüm• Üç Tekerlekli Bisikletim• Yeni de Eskir• Geçmişten Bu Güne	<ul style="list-style-type: none">• Yaşlar Ve Doğum Günleri(Les ages,les anniversaires)• Zaman Çizgisi (La ligne du temps)• Benim Mahallemin Dün ve Bugünü (Mon quartier,hier et aujourd'hui)• Okulun Dün Ve Bugünü(L'ecole,hier et aujourd'hui)• Geçmişin İzleri(Les traces du passe)
--	-------	--	--

	KONULAR	TÜRKİYE	FRANSA
FARKLI KONULAR	Atatürkçü Konular ve Milli Bayramlar	<ul style="list-style-type: none"> • Atatürk • Bayram Geldi • da Çocuktu • Ülkem Bayram Kutluyor 	
	Uzamsal İlişkiler	<ul style="list-style-type: none"> • Önüm,Arkam,Sağım, Solum Sobe 	
	Okul Çalışanlarını Tanıma	<ul style="list-style-type: none"> • Okulumda Kimler Çalışıyor 	
	Çevresindeki Hayvanları Tanıma	<ul style="list-style-type: none"> • Sor,Öğren • Benim de Bir Yuvam Var • Vız Vız Arının Bal Peteği • Bir Kedi Miyav Dedi 	

	Doğal Afetler	<ul style="list-style-type: none">• Doğal Afetler• Deprem Tehlike Avı• Aile Afet Hazırlık Planı• Değişen Yer Kabuğu	
	Duyu Organları	<ul style="list-style-type: none">• Duyu Organlarımız• 5 Duyu	
	Tasarruf	<ul style="list-style-type: none">• Elektrikler Kesildi• Eyvah Sular Kesildi	

	KONULAR	TÜRKİYE	FRANSA
FARKLI KONULAR	Kroki çizimi		<ul style="list-style-type: none"> • Sınıfın Planı(Le plan de la classe) • Okul(L'ecole) • Okul,Şehir,Köy(L'ecole) • la ville,le village)
	Kır Yaşamı		<ul style="list-style-type: none"> • Kır(La campagne) • Dağ(La montagne)
	Dağ Yaşamı		<ul style="list-style-type: none"> • Deniz(La mer)
	Sahil Yaşamı		<ul style="list-style-type: none"> • Hafta(La semaine)
	Haftanın Günleri		<ul style="list-style-type: none"> • Yıl(L'année)
	Yılın Ayları		<ul style="list-style-type: none"> • Dün Ve Bugün İnsan Aktiviteleri(Les activités humaines, hier et aujourd'hui)
	Meslekler		

	Vatandaşlık Bilgileri		<ul style="list-style-type: none">• Bizim Cumhuriyetimiz(Notre République)
--	--------------------------	--	--

Tablo 2: Konu işlenişlerinde her iki ülke ders kitaplarının farklılıkları

3.6.1 BENZER KONULARIN İŞLENİŞİ

- “SINIF EŞYALARINI TANIMAYA YÖNELİK OLAN KONULAR:

TÜRKİYE:

Hayat Bilgisi kitabı incelendiğinde bu konunun altı etkinlikten sonra ele alındığı görülmektedir. Sınıf eşyalarını tanımaya yönelik olan ilk etkinlik “Hata Yapmadan Öğrenemem” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte sınıf resmi verilmiştir. Öğrencilerden bu sınıfta bulunmaması gereken varlıkları işaretlemeleri istenmektedir. Örneğin; sınıfta, avize, kedi kaplumbağa, yaşlı insan vardır. Ayrıca çöp kutusu dolabın üzerinde, yer küre kapının önündedir. Öğrenciler sınıf eşyalarını ve sınıfta bulunmaması gereken varlıkları öğrenmektedirler.

İkinci etkinlik “Hangisi?” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte çeşitli görseller verilerek hangilerinin okulda kullanılan araç gereçler olduğu sorulmaktadır. Öğrenci okulda kullandığı araç gereçleri işaretleyerek konuyu kavramaktadır.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik “Sınıf Eşyaları Diyor Ki” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte yazı tahtası, öğretmen masası, çöp kutusu ve dolap görselleri kesik çizgilerle çizilmiştir. Öğrenciden çizgileri birleştirerek görselleri tamamlaması ve görselleri boyaması istenmektedir. Ayrıca bu eşyaların isimlerini söylemeleri ve bu eşyaların hangi amaçla kullanıldıklarını anlatmaları istenmektedir.

Öğrencilere, sınıf eşyalarını tanımaya yönelik farklı ve dikkat çekici etkinlikler yapılmıştır. Tek düze bir anlatımla konu işlenmemiştir. Ancak konunun 6.etkinlik yerine ilk etkinliklerde verilmesi daha uygun olurdu. Böylelikle birinci sınıfa başlayan bir öğrenci, sınıftaki eşyaların isimlerini okula geldiği ilk günlerde öğrenebilirdi.

FRANSA:

Fransız Hayat Bilgisi kitabında sınıf eşyalarını tanımaya yönelik etkinlik ilk konu olarak yer almıştır. “La Classe” (Sınıf) isimli etkinlikte ilk olarak iki farklı sınıf resmi verilmiştir ve öğrencilerden bu iki sınıfın aynı sınıf mı, iki ayrı sınıf mı yoksa kendi sınıfları mı olduğunu işaretlemeleri istenmiştir.

İkinci etkinlikte ise ilk etkinlikte verilen iki sınıf resminde ortak olan sınıf eşyalarını yuvarlak içine almaları istenmiştir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte ise verilen altı görselden hangilerinin öğrencinin kendi sınıfında bulunduğunu işaretlemesi ile ilgilidir. Öğrenci masası, öğrenci sırası, öğretmen masası, yazı tahtası, dolap, vazo verilen görsellerdir.

Dördüncü etkinlikte ise verilen dört görselin öğrencinin kendi sınıfında kaç tane olduğunu yazması ile ilgilidir. Öğrenci masası, öğrenci sırası, öğretmen masası ve yazı tahtası verilen görsellerdir. Bunların öğrencinin kendi sınıfında kaç tane olduğunu yazması istenmektedir.

Konuyla ilgili beşinci etkinlik ise öğrencinin kendi sınıfının resmini çizmesine yönelik bir etkinliktir. Öğrenci boş bırakılan alana kendi sınıfının resmini yapacaktır. Daha sonra resmini kontrol etmesi istenmektedir. Kontrol çizelgesinde bütün öğrencilerin masa ve sıralarını, öğretmen masasını ve yazı tahtasını çizip çizmediği sorulmaktadır. Bu etkinliklerin sonunda özet yer almaktadır. Her sınıfta ortak olan bazı eşyaların olduğu açıklanmıştır. Masa, sıra, sandalye, yazı tahtası...gibi. Ayrıca resimlerimizde, sınıfımızdaki bütün eşyaları çizmemizin zor olduğu açıklanmıştır. Fransız kitabında bu konuyu ilk konu olarak yer alması okula yeni başlamış öğrencilerin sınıf eşyalarını tanımaları açısından çok önemlidir.

• KENDİNİ TANIMAYA YÖNELİK OLAN KONULAR

TÜRKİYE:

Kendi bireysel özelliklerini tanımaya yönelik etkinliklerden ilki “İşte Ben” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte farklı cinsiyetteki iki çocuk resmi verilmiş olup bu iki çocuk arasındaki farklılıkların anlatılması istenmektedir. Etkinlikte ayrıca bu resimlerden kendi cinsiyetine uygun olan çocuğu boyamaları istenmektedir. Etkinliğin son kısmında verilen ayna resminin içine öğrencinin kendi yansımasını çizmesi istenmektedir.

İkinci etkinlik olan “Duygularım Ne Renk?” isimli etkinlikte şaşkınlık, öfke, üzüntü, korku ve mutluluk duygularını yansıtan yüz ifadelerini gösteren resimler verilmiştir. Ayrıca verilen sarı, mavi, yeşil, kırmızı, mor, turuncu renkleri ile duygularını renklendirmeleri istenmiştir. Etkinliğin son kısmında üzüntü, korku, sevinç, öfke, şaşkınlık duygularını içeren resimler verilmiştir. Bu resimlerin kenarındaki boşluklara bu duygularla ilgili yüz ifadelerini

yapıştırılmaları istenmektedir. Bu etkinlik kapsamında öğrencilere “En çok neye gülersin?”, “En çok neye kızarsın?” soruları yöneltilerek duygularını ifade etmeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik “Bence Çok Kolay” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte boş alana, öğrencinin yapmaktan hoşlandığı şeylerin resmini çizerek anlatmaları istenmektedir. Ayrıca gazete ve dergilerden yapmaktan hoşlandıkları şeylerin resmini kesmeleri ve defterlerine yapıştırılmaları istenmektedir. Etkinliğin devamında çeşitli oyuncak resimleri verilerek bu oyuncaklardan en beğendiğini yuvarlak içerisine almaları istenmektedir. Ayrıca boş bırakılan alana en sevdiği oyuncuğun resmini çizmeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlik “Ben Bir Taneyim” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte çeşitli çocuk görselleri verilerek bu görsellerdeki çocukların özelliklerini anlatmaları istenmektedir. Etkinliğin devamında saç rengi, göz rengi ve boy gibi fiziksel özelliklerinin vurgulandığı etkinlik yerini almıştır.

Buraya kadarki etkinliklerde öğrencinin cinsiyet, fiziksel özellikler, duygular, hobiler açısından kendini tanıması sağlanmaktadır. Kendisinin diğer bireylerden farklı olduğu hissettirilmektedir. Konuyla ilgili altıncı etkinlik “Benim Albümüm” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte öğrencinin çocukluğuyla ilgili resimleri sıraya koyarak albüm şeklindeki alana yapıştırılmaları istenmektedir. Amaç çocuğun geçmişten bugüne yaşadığı fiziksel değişimi görmesidir.

Konuyla ilgili yedinci etkinlik “Kendimi Seviyorum” etkinliğidir. Bu etkinliğe kadar çeşitli fiziksel ve duygusal özellikleri açısından kendini tanıyan çocuğun kendisini tanıtan bir poster hazırlaması istenmektedir. Böylelikle öğrencinin kendi fiziksel ve duygusal özelliklerini kendisinin ifade etmesi sağlanmaktadır.

Konuyla ilgili sekizinci etkinlik “Özgeçmişim” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte öğrencinin adını, soyadını, yaşını, cinsiyetini, adını kimin koyduğunu, adının anlamını, doğduğu şehri, doğum tarihini, doğduğundaki kilo ve boyunu, saç ve göz rengini, doğduğunda yanında kimlerin olduğunu, bebekken ona kimlerin baktığını, gittiği kreş ve anaokulunu, şimdi okuduğu okulun adını, yapmaktan hoşlandığı şeyleri, serbest zamanlarında yaptıklarını, sevdiği dersleri, en sevdiği arkadaşının adını, onu tanıyanların onun için söylediklerini yazmasını istenmektedir. Geniş ve kapsamlı biçimde çocuğun kendisini çeşitli yönleriyle

tanınmasına yönelik bir etkinliktir. Ayrıca öğrencinin yaşadığı yerin adresini ve telefon numarasını yazması ile ilgili “Sana Adresimi Veriyorum” etkinliği verilmiştir. Bu etkinlikte öğrencinin yaşadığı yeri tanınması açısından önemlidir.

Kendini tanımaya yönelik verilmiş olan etkinlikler çok çeşitlidir ve öğrencinin kendi yaşamından yola çıkılarak hazırlanmıştır. Konu detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

FRANSA:

Fransız ders kitaplarında öğrencinin kendisini tanımına yönelik olan etkinlik “Qui suis je?”(Ben Kimim?) adlı etkinliktir. Fransız ders kitaplarında öğrencinin kendini tanımına yönelik etkinlikler daha basit düzeydedir.

Konuyla ilgili ilk etkinlik verilen görsellerle ilgilidir. Bu görselde sırtında okul çantası olan ve apartmanın posta kutularının önünde durup zarfa bakan bir kız çocuğu vardır. Bu çocuğun çantasının üzerinde de adı yazmaktadır. Öğrencilerden, bu kız çocuğunun kim olduğunu belirten nesnelere açık sarıya boyamaları istenmektedir.

İkinci etkinlikte ise verilen görsellerde bu kız çocuğunun adını mavi, soyadını yeşil, adresini kırmızı renge boyamaları istenmektedir. Ayrıca şu sorular öğrencilere yöneltilmiştir.

1. Lea'nın adresini hangi doküman üzerinde bulabilirsin?
2. Neden adres sadece bu doküman üzerinde bulunmaktadır?
3. François Salzo kimdir?

Üçüncü etkinlikte ise verilen boşluğa Lea'nın kimliğini gösteren başka bir nesne çizmesi istenmektedir. Dördüncü etkinlikte ise verilen iki görsel ile ilgili sorulmuştur. Bu görsellerden ilki judo ile ilgili bir üye kartı, diğer görselde kütüphane üyelik kartıdır. Bu resimleri inceleyip ne işe yaradıkları sorulmaktadır. Devamında ise bu kartları inceleyerek kişinin adı, soyadı, doğum yeri, doğum tarihi ve adresi ile ilgili bilgileri yazmaları istenmektedir.

Beşinci etkinlikte ise öğrencilerden kendi resimlerini de yapıştırarak kendi kartlarını oluşturmaları istenmektedir. Adını, soyadını, doğduğu yerini, doğum tarihini, adresini, imza bilgilerini doldurmaları istenmektedir. Etkinliklerin sonunda ise özet olarak kişinin kendi

kimliğinin onu diğer kişilerden ayıran bir kimlik olduğu ve ad, soyad, doğum yeri ve doğum tarihi, adres vb. bilgileri içerdiği açıklanmıştır.

Her iki ülke kendini tanımaya yönelik konuyu işlemiştir. Ancak Türkiye’de kullanılan kitaplarda bu konu daha kapsamlı bir biçimde ele alınmış olup öğrencilerin duygusal, fiziksel özelliklerini tanıması sağlanmıştır. Fransız ders kitaplarında ise daha çok kimliksel bilgilere yer verilmiştir. Duygusal özelliklere ise yer verilmemiştir. Bireyin fiziksel olarak farklılıkları açıklanmamıştır. Ayrıca Fransa’ya ait kitapta bireyin kendi yaşantısından yola çıkılmamıştır. Başka bir bireyden yararlanarak konu işlenmiştir. Oysa Türkiye’ye ait kitapta konu bireyin kendi yaşantısından yola çıkılarak işlenmiştir.

- KİŞİSEL BAKIM, TEMİZLİK VE BESLENMEYE YÖNELİK KONULAR:

TÜRKİYE:

Konuyla ilgili ilk etkinlik “Çiçek Gibi Tertemizim” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte kişisel bakım ve temizlikle ilgili görsellerin eşleştirilmeleri istenmektedir. Bu görsellere baktığımızda el ile sabun, diş macunu ile diş fırçası, tarak ile saç, iğne ile düğme, ayakkabı fırçası ile ayakkabı eşleştirmeleri yapılacaktır. Ayrıca konu ile ilgili bir bilmece sorulmuş olup cevabı kişisel ürünlerimizden taraktır. Etkinliğin devamında tırnak makası, havlu, tarak, elbise fırçası, saç fırçası, diş fırçası görsellerini boyamaları istenmektedir. Etkinliğin sonunda boş bir oda resmi verilerek bu odaya, kitapta verilen resimleri keserek kendi banyolarını oluşturmaları istenmektedir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlik “Beslenme Saati” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte çok çeşitli kahvaltı malzemeleri verilmiştir. Boş bir masaya bu kahvaltı malzemelerini ok işaretiyle yerleştirmeleri istenmektedir. Etkinliğin devamında mutfakta kullanılan çeşitli araç-gereçlerin resimleri verilmiştir. Bu araç-gereçlerden kahvaltıda kullanılanları işaretlemeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik “Aşıdan Kaçan Mikroba Yakalanır” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte çöpün kenarında oynayan çocuğun ellerini yıkamadan yediği yemek sonrası hastalanarak doktora gitmesini konu alan karışık resimler verilmiştir. Öğrencilerden bu

resimleri sıraya koymaları istenmektedir. Etkinliğin devamında koşup terleyen ve soğuk su içip hastalanan çocuğun resimleri verilmekte ve öğrencilere bu çocuğun neden hasta olduğu sorulmaktadır. Etkinliğin son kısmında mikrobun anlatan bir bilmece ve boyama yer almaktadır.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlik “Okulum Çiçek Gibi Tertemiz” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte sınıf içerisinde oynayan çocukların resmi verilmiştir. Bu resimde bazı çocukların doğru, bazı çocukların yanlış davranışlarda bulunduğu resmedilmiştir. Öğrencilerden doğru davranışları yeşil, yanlış davranışları kırmızı ile boyamaları istenmektedir. Etkinliğin devamında çeşitli atıklar resmedilmiştir. Bu atıkları plastik, cam, kağıt olarak ayırmaları ve çöp kutusuna atmaları istenmektedir.

Konuyla ilgili beşinci etkinlik “Yemek Çatalı ve Parmaklar” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte yemek kuralları ile ilgili çeşitli ifadeler yer almaktadır. Bu ifadelerden doğru olanları “D” ile, yanlış olanları “Y” ile işaretlemeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili altıncı etkinlik “Dağınık Çocuk” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte dağınık bir çocuğun odasının resmi yer almaktadır. Öğrencilerden bu odayı düzenlemeleri ve doğru yerde olmayan eşyaların üzerine X işareti koymaları istenmektedir.

Konuyla ilgili yedinci etkinlik “Lütfen Odanı Toplar mısın?” adlı etkinliktir. Bu etkinliğe başlarken öğrencilere ”Hangi işleri yapmak seni mutlu eder?” sorusu yöneltilmektedir. Daha sonra ev işleriyle ilgili görsellerden yapmaktan hoşlandıklarını işaretlemeleri istenmektedir. Etkinliğin sonunda öğrenciden, anne ve babasına hangi işlerde yardımcı olduklarını boş bırakılan yere resmetmeleri istenmiştir.

FRANSA:

Konuyla ilgili Fransız ders kitabında “Je prends soin de mon corps” (Bedenime özen gösteriyorum) adlı etkinlik yer almaktadır. Konuyla ilgili ilk olarak iki farklı resim verilmiştir. Bu resimler aynı çocuğa ait resimlerdir. Ancak bu çocuklardan ilkinin yüzü, bedeni, kıyafetleri kirlidir. İkinci çocuğun ise yüzü, bedeni ve kıyafetleri temizdir. Öğrencilere a ve b resimleri arasında hangi farklar olduğu sorulmaktadır.

İkinci etkinlikte ise öğrencilere “sence neden temiz olmalıyız?” sorusu sorularak doğru cevapları işaretlemeleri istenmiştir. Cevap olarak “çabuk büyümek için, kendini güzel hissetmek için, okumayı öğrenmek için, diğerleri tarafından kabul görmek için, diğerlerini kabul etmek için, hastalıklara yakalanmaktan kaçınmak için” ifadeleri yer almaktadır. Öğrencilerden bu cevapların önündeki kutulardan kendilerine uygun olanını işaretlemeleri istenmektedir.

Üçüncü etkinlikte ise verilen çeşitli görsellerden yüz ve vücut bakımı için gerekli olanları mavi, diş bakımı için gerekli olanları yeşil, saç bakımı için gerekli olanları kırmızı, tırnak bakımı için gerekli olanları siyah renkte yuvarlak içine almaları istenmektedir.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlikte kuş tarafından dişleri temizlenen bir timsahın reminin bulunduğu bir afiş kullanılmıştır. Bu afişte “Onun gibi dişlerinizi fırçalayın” yazısı yer almaktadır. Öğrencilere bu afişin ne öğütlediği sorulmaktadır. Ayrıca günde kaç defa diş fırçalaması gerektiği, eğer düzenli olarak dişlerimiz fırçalamazsak başımıza nelerin geleceği sorulmuştur.

Konuyla ilgili beşinci etkinlikte ise ne zaman ellerimizi yıkamalıyız sorusu öğrenciler yöneltmiştir. Öğrencilerden doğru cevabı işaretlemeleri istenmiştir. Cevap olarak “Sofraya oturmadan önce, gece yatağa girmeden önce, noelde, günde bir defa, kahvaltıdan sonra, tuvaletten çıkınca” cevapları verilmiştir.

Altıncı etkinlikte ise öğrencilerden boş bırakılan alana, çocuklara sık sık ellerini yıkamaları gerektiğini öğütleyen bir afiş hazırlamaları istenmektedir. Öğrencilere özet olarak hastalıklardan korunmak ve diğerleri tarafından kabul görmek için temizlik yapmaları gerektiği açıklanmıştır. Ellerini sık sık yıkamaları gerektiği ve dişlerini sabah-akşam özenle yıkamaları gerektiği açıklanmıştır.

Her iki ülke beslenme, kişisel bakım ve temizlik ile ilgili konuları tek düze olarak değil farklı etkinliklerle işlemiştir.

• KURALLAR İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konuyla ilgili ilk etkinlik “Kurallar Her Yerde” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte sınıf, temizlik ve arkadaşlık kuralları ile ilgili görsellerin, bu kuralları ifade eden cümlelerle eşleştirilmesi istenmektedir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlik “Sözümü Kesme” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte dinleme kurallarını konu alan bir resim yer almaktadır. Öğrencilerden, bu resimde uygun dinleme davranışlarında bulunmayan çocukların üzerine X işareti koymaları istenmektedir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik “Doğru mu?” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte çeşitli davranışları konu alan görseller kullanılmıştır. Öğrencilerden doğru bulduğu davranışları işaretlemeleri istenmektedir. Görseller incelendiğinde suyu boş yere akıtan çocuk, arkadaşının kafasına kitapla vuran çocuk, merdivenlerde arkadaşını iten çocuk, yerde bulduğu parayı arkadaşına veren çocuk resimleri yer almaktadır. Bu resimlerdeki davranışlardan doğru olanları işaretlemeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlik “Sorunlarımı Çözebilirim” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte öğrencilerin sınıf ve okul içerisinde karşılaşılabileceği sorunlar resmedilmiştir. Öğrencilerden bu sorunlarla karşılaşmaları halinde neler yapacakları ve sorunu nasıl çözecekleri sorulmaktadır. Sorun olarak şu olaylar gösterilmiştir; arkadaşının saçını çeken çocuk, beslenme getirmeyen çocuk, oyun oynarken pantolonunu yırtılan çocuk, yürürken arkadaşına çelme takan çocuk, diğer arkadaşları oynarken yalnız kalan çocuk. Etkinliğin devamında konu ile ilgili hikaye anlatılarak hikayede geçen olayla ilgili sorular öğrencilere yöneltilmiştir. Örnek olay etkinliği yaptırılmıştır.

Konuyla ilgili beşinci etkinlik “Kurallar” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte kurallar ile ilgili çeşitli olayları sebep-sonuç ilişkisi içinde ele alan görseller bulunmaktadır. Bu görsellerde abur cuburu çok yiyen çocuğun karnının ağrması, arkadaşlarıyla oyuna dalan çocuğun eve geç kalması, geç saatlere kadar televizyon izleyen çocuğun ertesi gün okulda uyuklaması resmedilmiştir. Günlük yaşamda uyulması gereken kurallar açıklanmıştır.

Konuyla ilgili altıncı etkinlik “Özür Dilerim” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte evin içinde top oynayan çocuğun vazoyu kırması ve bunun sonucunda yaşananlar resmedilmiştir.

Annenin nasıl davranacağı sorumuştur. Annenin kırılan vazosunu boş bırakılan alana çizmeleri istenmiştir.

Konuyla ilgili yedinci etkinlik “Altın Sözler” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte nezaket kuralları işlenmiştir. “Teşekkür ederim, eline sağlık, özür dilerim, yardım edebilir miyim?” gibi ifadelerin hangi durumlarda kullanılacağına görsellerle eşleştirilmesi istenmiştir.

FRANSA:

Fransa bu konu ile ilgili “Je respecte les autres”(Diğerlerine Saygı Duyuyorum) adlı etkinlik yer almaktadır. Birinci etkinlikte iki farklı resim verilmiştir ve bu resimlerde yer alan çocukların neden böyle davranmamaları gerektiği sorulmaktadır. Doğru cevabı işaretlemeleri istenmektedir. Bu resimlerden ilki kaldırımında hızla kaykay süren bir çocuk resmi ve bu resimle ilgili cevaplar şunlardır. “Birini yaralama tehlikesi var, yoldan geçenler tarafından rahatsız edilmekte, yayaları rahatsız ediyor”. İkinci resimde okulun duvarına yazı yazan bir kız çocuğu resmi var. Bu resimle ilgili şu cevaplar verilmiştir. “Kendini kirletecek, ortak olan malları kirletiyor, okula geç kalacak.” Bu cevaplardan doğru olanları işaretlemeleri istenmiştir.

İkinci etkinlikte ise herkese ait olan eşyaları boyamaları istenmiştir. Defter, kapı, yer küre, mont, şapka, çanta, kitaplık, tahta silgisi resimleri verilen eşyalardır. Bu eşyalardan herkesin kullandığı, herkesin malı sayılan eşyaları boyamaları istenmiştir.

Üçüncü etkinlikte öğrencilerden başkalarına saygı duymaları gerektiğini ifade eden tabelaları yuvarlak içine almaları istenmiştir. Örneğin sakatlar ile ilgili bir tabela, sigara içilmez tabelası, yaya geçidi tabelası, okul geçidi gibi tabelalar. Bu tabelaların altına da kime saygı duyması gerektiğini yazmaları istenmektedir.

Dördüncü etkinlikte iki boş tabela verilmiştir. Bu tabelalardan ilkinde söz isteme, ikincisine yere kağıt atılmaması için diğerlerine saygı duyulmasını isteyen uyarıcı tabela hazırlamaları istenmiştir.

Beşinci etkinlikte ise nezaket kuralları ile ilgilidir. Öğrencilerden, alışverişe giden bir kızın neler söylemesi gerektiğini boş bırakılan konuşma kutularına yazmaları istenmektedir.

Fransız ders kitaplarında kurallar konusuyla ilgili diğer etkinlik “Je vis avec les autres a l’ecole”(Okulda Diğerleriyle Birlikte Yaşıyorum) isimli etkinliktir. Bu etkinlikte başkalarıyla birlikte yaşadığımız vurgulanmakta ve okulda birlikte yaşadığımız için bazı kurallara dikkat etmemiz gerektiği ifade edilmektedir. İlk olarak matematik sorusunu bilemeyen öğrenciye gülen öğrenciler görseli verilmiştir. Bu görselle ilgili şu sorular sorulmuştur; “Neden bu çocuklar gülmektedir?, Haklılar mı?, Neden?” Bu üç soruyu cevaplamaları istenmektedir.

İkinci etkinlikte öğrencilerden, verilen üç görseldeki çocukların neler yaptığını yazmaları istenmekte. Bu resimlerin ilkinde yemeğini paylaşan öğrenci, ikincisinde arkadaşına yardım eden öğrenci, üçüncü resimde ise dersi anlamayan arkadaşlarına yardım eden öğrenci resmedilmiştir. Öğrencilerden, bu görsellerdeki öğrencilerin neler yaptığını açıklamaları istenmekte ve boş bırakılan dördüncü kutuya bu duruma benzer yardımlaşma ile ilgili bir resim yapmaları istenmekte.

Üçüncü etkinlikte ise öğrencilere, sınıfta kimin fikrini söylemeye hakkı olduğu sorulur. Doğru cevabı işaretlemeleri istenir. Cevap olarak “ iyi öğrenciler, en büyükler, en uslular, herkes, öğretmen” cevapları verilmiştir.

Dördüncü etkinlikte öğrencilere sınıfa fikrimizi söylemek istediğimizde ne yapmamız gerektiği sorulmuştur.

Beşinci etkinlikte çeşitli görseller verilmiştir. Bu görsellerde resmedilen davranışlardan hangilerinin okulda yapılamayacağını işaretlemelerini istenmektedir. Görsellerde arkadaşının saçını çeken çocuk, kitap okumayan çocuk, derste müzik dinleyen çocuk, öğretmeni ders anlatırken kağıttan uçak yapan çocuk, arkadaşlarına ödevini sunan çocuk, bahçede top oynayan çocuk, mont askılıklarının üzerinde yürüyen çocuk, spor yapan çocuk resimleri yer almaktadır.

Altıncı etkinlikte öğrencilerden ise sınıfta yapmaktan hoşlandıkları işleri belirten ifadeleri yuvarlak içine almaları istenmektedir. Verilen ifadeler şunlardır; “bitkileri sulamak, tahta silgisini temizlemek, tahtayı silmek, çalışma kağıtlarını dağıtmak, kitaplıktaki kitapları düzenlemek, tarihi tahtaya yazmak, çöpü dökmek. Belirtilen işlerden işaretlediklerini her zaman kendisinin mi yaptığı nedeniyle sorulmuştur.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik ise “Je Respecte Les Regles”(Kurallara Uyuyorum) adlı etkinliktir. Bu etkinlikte ilk olarak çeşitli kuralları belirten tabelalar, yazılar yer almaktadır. Bu tabelalardaki kuralların hangi durumlar için geçerli olduğunu işaretlemeleri istenmiştir. Örneğin “fotoğraf çekmek yasaktır, sessizlik, 13 yaşının altındakilere yasak, su içilmez gibi kuralları içeren tabelalar ve bunlarla ilgili sergi resmi, sinema resmi, çeşme resmi, kütüphane resmi, park resmi” yer almaktadır. İkinci olarak “havuz kuralları” ile ilgili olan kuralların altını çizmeleri istenmiştir. Üçüncü etkinlikte yaşamımızda kuralların neden olduğu sorulmuştur. Doğru cevapları işaretlemeleri istenmiştir. Cevap olarak şunlar verilmiştir. “İnsanları rahatsız etmek için, iyi eğlenmek için, insanların güvenliği için, iyi çalışmak için, birlikte daha iyi yaşamak için, polise saygı duymak için “ bu cevaplardan doğru olanları işaretlemeleri istenmiştir. Dördüncü çalışmada bir okulun öğrencileri tarafından belirlenen çeşitli kuralları, yapılması yasak olanlar ve yapılması mecburi olanlar olarak ikiye ayırmaları istenmiştir. Kurallar şunlardır.

- 1.Okula zamanında gelmeliyiz.
- 2.Geldiğimizde temiz olmalıyız.
- 3.Yaralayıcı nesnelere getirmemeliyiz.
- 4.Koridorlarda bağırılmamalıyız.
- 5.Sınıfa girmek için sıraya girmeliyiz.
- 6.Kavga etmemeliyiz.
- 7.Çocuklara ve yetişkinlere karşı nazik olmalıyız.

Verilen bu yedi kuralı yapılması zorunlu ve yapılması yasak olanlar diye ayırmaları istenmiştir. Beşinci alıştırma öğrenciye sıranın onda olduğu ve okul kurallarına yapılması zorunlu ve yapılması yasak olan kural yazması istenmektedir. Altıncı alıştırma ise boş bırakılan yere en sevdiği oyunu çizmesi ve bu oyunun kurallarını yazması istenmektedir.

• EVDE ACİL DURUM İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Bu konuyla ilgili etkinliğin adı “Dikkat Tehlike!” adlı etkinliktir. Bu etkinlikle evde yaşanabilecek acil bir durumda kimlerden yardım istenebileceği hakkında bilgi verilmiştir. İlk

olarak yanan bir apartman ve bu apartmandan kaçan çocuk resmi verilmiştir. Bu resimle ilgili bir öykü anlatmaları istenmiştir. Etkinliğin devamında ise çeşitli durumlarda kimleri aramamız gerektiğini resimlerle eşleştirmeleri istenmiştir. Yangın çıktığında, hırsız girdiğinde, yaralanan olduğunda kimleri aramamız gerektiğini eşleştirmeleri istenmiştir. Ayrıca telefon numaralarını yazmaları istenmiştir. Ambulansın, itfaiyenin, polisin telefon numaralarını yazmaları istenmiştir.

FRANSA:

Bu konu “Je suis prudent a la maison” (Evde Dikkatliyim) adlı etkinlikle işlenmiştir. Konu Türkiye’deki Hayat Bilgisi kitaplarına göre daha detaylı ele alınmıştır. Konuyla ilgili olarak evde oyun oynayan çocukların bulunduğu bir resim verilmiştir. Bu resmi boyamaları ardından çocuklar için tehlikeli olan davranışları kırmızı X işareti ile işaretlemeleri istenmiştir. Görselde elektrik prizine iğne sokmaya çalışan çocuk, çamaşır suyunu bardağa dolduran çocuk, camdan aşağıya sarkan çocuk, ocağın üzerinde kaynayan tavayı indirmeye çalışan çocuk, kitap okuyan çocuk ve müzik dinleyen çocuk resimleri vardır. Bu çocuklardan hangilerinin davranışları tehlikeli ise kırmızı X işareti ile işaretlemeleri istenmektedir.

İkinci etkinlikte ise öğrencilere, neden elektrik prizleriyle hiçbir zaman oynamamamız gerektiği sorulmuştur. Doğru cevapları işaretlemeleri istenmiştir. Cevap olarak “elektrik harcarız, ışıklar söner, zehirleniriz, deliğe parmağımız sıkışır, prizi eskitiriz, elektrik vücudumuzu çarpar ve yanarız” gibi cevaplar verilmiştir.

Üçüncü etkinlikte ise öğrencilerden boş bırakılan alana çocukların prizlerle oynamalarını yasaklayıcı bir tabela hazırlamaları istenmektedir.

Dördüncü etkinlikte ise çeşitli sıvılara ait resimler verilmiştir. Bu resimlerdeki sıvılardan hangilerini kesinlikle içmememiz gerektiği sorulmuştur. Bu resimlerde “su, meyve suyu, çamaşır suyu, bulaşık makinesi parlaticısı, lavabo temizleyici, kola “gibi sıvılar yer almaktadır.

Beşinci etkinlikte ise üç uyarıcı işaretlerin her birinin ne anlama geldiğini eşleştirmeleri istenmiştir. Yanıcı, zehir, hasta yapabilir ifadelerinin uyarıcı işaretlerle eşleştirilmesi

istenmektedir. Ayrıca “çocukların ulaşamayacağı yerde saklayınız” ifadesinin ne anlama geldiğini işaretlemeleri istenmektedir.

Altıncı etkinlikte ise evde kaza olduğunda aramız gereken görevlinin resmini boyamaları istenmektedir. Bu resimlerde postacı, öğretmen, acil durum görevlisi, fırıncı yer almaktadır. Bu görevlinin telefon numarasını yuvarlak içine almaları istenmektedir.

Bu konu açısından bakıldığında Fransız ders kitabının konuyu daha kapsamlı ele aldığı görülmektedir. Çünkü çocukların bu yaş döneminde karşılaşılabilecekleri kazalar ele alınmıştır. Uyarıcı işaretleri öğrencilere tanıtmaları da onların güvenliği için çok önemlidir. Öğrencilerin merak duyduklarının birçok durumda ne kadar büyük tehlikelere yol açacağı daha net olarak ele alınmıştır.

• TRAFİK KURALLARI İLE İLGİLİ KONULAR:

TÜRKİYE:

Trafik ve trafik kuralları ile ilgili ilk etkinlik “Trafik Çok Sesli” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte trafikte bulunan araçların çıkardıkları sesleri taklit etmeleri istenmektedir. Ambulans, motor, itfaiye aracı, bisiklet, tren, vapur gibi araçların seslerini taklit etmeleri istenmiştir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlik “Lütfen Dikkat” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte ilk olarak öğrencilerden trafik işaretlerini uygun renklerine boyamaları istenmektedir. Dur, hazırlan ve geç anlamına gelen kırmızı, sarı ve yeşil renklerle trafik lambalarını boyamaları istenmektedir. İkinci çalışmada yaya geçidi tanıtılmakta ve yaya geçidi ile zebra arasında ki benzerliğin ne olduğu sorulmaktadır. Aynı etkinliğin devamında ise trafikte dikkat edilmesi gereken kurallarla ilgili çeşitli görseller verilmiştir. Bu görsellerde yer alan davranışlardan doğru olanları yeşile yanlış olanları kırmızıya boyamaları istenmektedir. Örneğin “yolun ortasında köpeğiyle gezen çocuk, yolun ortasında sohbet eden öğrenciler, yayaların arasından hızla geçen kaykaylı çocuk, trafik polisinin olduğu yerde yaya geçidinden geçen çocuk, yaşlı kadını karşıdan karşıya geçiren çocuk, tren yolunda trenin geçmesini bekleyen çocuk” resimleri yer almaktadır. Bu resimlerde belirtilen davranışlardan doğru olanları yeşile, yanlış olanları kırmızıya boyamaları istenmektedir.

Konuyla ilgili diğer etkinlik ise ‘‘Karşıdan Karşıya Geçiyorum’’ adlı etkinliktir. Bu etkinlikte trafikte doğru hareket eden yayaların işaretlenmesi istenmektedir. Kaldırımında, yolda hareket eden yayaların doğru davranışlarının işaretlenmesi istenmektedir.

FRANSA:

Konu ‘‘Je suis prudent dans la rue’’(Sokakta Yolda Dikkatliyim) adlı etkinlikle işlenmiştir. İlk olarak trafikle ilgili büyük bir görsel verilmiştir. Bu görselin boyanması istenmiştir. Ardından çocuklar için tehlikeli olan davranışları kırmızı X işareti ile işaretlemeleri istenmiştir. Bu her iki ülke açısından büyük benzerlik taşımaktadır. Her iki ülke benzer bir görselle konuyu ele almıştır.

İkinci etkinlikte ise trafik lambalarını verilen ifadeye uygun renkte boyamaları istenmiştir. Geçebilirim, beklemeliyim, ifadelerine uygun olarak kırmızı ve yeşil renkleri kullanmaları istenmiştir. Trafik lambalarını bu renklere uygun boyamaları beklenmektedir. Bu etkinlik her iki ülke açısından büyük benzerlik göstermektedir.

Üçüncü etkinlikte verilen ifadelerin doğru mu, yanlış mı olduğu sorulmaktadır. İfadeler şunlardır. ‘‘Sarı ışıkta geçebilirim, eğer dikkat edersem yolda yürüyebilirim, arabadan her zaman kaldırıma bakan taraftan inmeliyim, karşıdan karşıya geçerken önce sola daha sonra sağa bakarım’’.

Dördüncü etkinlikte ise verilen görseldeki çocuğun okuldan evine kadar izleyeceği yolu çizmeleri istenmektedir. Trafik kurallarına dikkat etmeleri istenmektedir.

Beşinci etkinlikte ise trafik tabelalarının ne ifade ettiklerini eşleştirmeleri istenmektedir. Örneğin; kaygan zemin, dur, sağa dönüş yasağı, bisiklet yolu, bisiklet yolunun sonu gibi ifadeleri gösteren tabelalardan uygun olanları eşleştirmeleri istenmektedir.

Altıncı etkinlikte ise öğrencilerden boş bırakılan alana çocukların yolda yürümelerini öğütleyen bir tabela yapmaları istenmektedir.

Özet olarak yolda dikkatli olmamız gerektiği, karşıdan karşıya geçerken dikkatli olmamız gerektiği, yolda yürümemiz gerektiği açıklanmıştır. Bisikletle trafik tabelalarına uymamız gerektiği açıklanmıştır.

- ALIŞVERİŞ İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konuyla ilgili “Para Harcıyorum” isimli etkinlik yer almaktadır. Bu etkinlikte gerçek hayatta para harcarken dilediğimiz kadar rahat davranamayacağımız açıklanmıştır. Verilen görsellerden kendi ailesini, bütçesini dikkate alarak satın alabileceği üç ürünü resimde işaretlemesi istenmektedir. Örneğin; balon, elbise, kitap, şeker, şapka, şort, tişört, bilgisayar, araba, uçak gibi nesnelere yer almaktadır.

FRANSA:

Konuyla ilgili olarak “Je Sais Acheter”(Satın Almayı Biliyorum) adlı etkinlik yer almaktadır. Konuyla ilgili ilk olarak bir ürünün reklamı verilmiştir. Bu ürünü tanıtıcı yazıların yer aldığı reklamlarla konu işlenmeye başlanmıştır. Öğrencilerden bu reklamı incelemeleri ve sorulara cevap vermeleri istenmiştir. İlk soru bu reklamın hangi ürün için yapıldığı ile ilgilidir. Cevaplar arasında “dergi, bebek, çizgi film, palyaço burnu, küçük peynirler ve bir seyahat” yer almaktadır. Bu cevaplardan birini işaretlemeleri istenmektedir. İkinci soruda reklamdaki ürünün markasını kırmızı kalem kullanarak reklam afişi üzerinde işaretlemeleri istenmektedir. Üçüncü soruda bu ürün ile ilgili verilen tek bilginin bulunup mavi kalemle işaretlenmesi istenmektedir. Dördüncü soruda bu ürünü satmak için başka hangi yöntemlerin kullanılabileceği yer almaktadır. Beşinci soruda öğrencilere bu reklamın kimlere hitap ettiği sorulmaktadır ve doğru cevabı işaretlemeleri istenmektedir. Cevaplar arasında “ebeveynler, bebekler, çocuklar, ihtiyarlar” seçenekleri yer almaktadır. Altıncı soruda öğrencilere, bu reklamın etkisi yani onlarda bu ürünü satın alma isteği uyandırıp uyandırmadığı sorulmaktadır.

Konuyla ilgili ikinci bölümde ise beş tane reçel fiyatlarıyla verilmiştir. Bu reçelleri ucuzdan pahalıya doğru sıralamaları istenmektedir.

Üçüncü bölümde fiyatı dışında bir ürünü alırken nelere dikkat etmemiz gerektiği sorulmaktadır. Cevapları önem sırasına göre birden altıya kadar sıralamaları istenmektedir(1-çok önemli,6-az önemli). Verilen cevaplar şunlardır: “İyi kalitede olması; arkadaşlarımızda olması; ambalajının güzel olması; televizyonda sık gösterilmesi; gerçekten ihtiyacımızın olması; reklamının hoşumuza gitmesi.”

Dördüncü bölümde herhangi bir ürün için reklam tasarımları istenmektedir. Önce bu ürünün ne olduğu, markası, kime hitap ettiği sorulmaktadır. Daha sonra boş bırakılan alana reklamı tasarımları istenmektedir.

Alışveriş ile ilgili konular açısından her iki ülke incelendiğinde Fransa'nın konuyu daha ayrıntılı ele aldığı dikkati çekmektedir. Farklı etkinliklerle zenginleştirilmiş ve öğrencilerin bilinçli tüketici olarak yetişmesi amaçlanmıştır. Alışverişte reklamların etkisine dikkat çekilmiş ve öğrenciler bu konuda bilinçlendirilmiştir.

- SEÇİM İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konu “Seçim Var” adlı etkinlikle ele alınmıştır. Bu etkinlikte ilk olarak sınıf başkanlığı seçiminde aday olan üç öğrenci ve aldıkları oylar resmedilmiştir. Bu oylama sonucunda kimin başkan olduğu sorulmaktadır. Gerçek hayattaki seçimlerden yana herhangi bir bilgi verilmemiştir.

FRANSA:

Konu “Le Vote “(Seçim) adlı etkinlikle ele alınmıştır. Etkinlik ilk olarak sınıfta başkanlık seçimi yapan bir sınıf görseli ile ele alınmıştır. Görselde adayların aldıkları oylara yer verilmiştir. Bu görselle ilgili şu sorular sorulmuştur: “Bu sınıf ne yapıyor?, Hangi öğrenci kaybetti?”. Etkinliğin devamında görselde yer alan üç adayın aldıkları oyları boş bırakılan yere yazmaları istenmiştir.

Etkinliğin ikinci aşamasında öğrencilere hangi sebepten dolayı sınıfta seçim yapılacağı sorulmuştur. Verilen cevaplardan uygun olmayanları çizmeleri istenmiştir. Cevaplar şu şekildedir: “ Öğretmenin nasıl giyineceğine karar verilmesi, cumhurbaşkanının seçilmesi, sınıf gazetesinin isminin belirlenmesi, yarın havanın nasıl olacağını öğrenilmesi, tuvalet gitmek için izin istenmesi, sınıf temsilcisinin seçilmesi”.

Etkinlik ile ilgili yapılan üçüncü çalışmada sınıfta kimlerin oy kullanabileceği sorulmuştur. Boş bırakılan alana öğrenciler cevaplarını yazmaya yönlendirilmiştir.

Etkinliğin dördüncü aşamasında seçmen kartı görseli ile konu işlenmiştir. Çocukların böyle bir karta sahip olup olamayacakları sorulmuştur. Diğer bir soru da bu kartla kimlerin seçilebileceği sorulmuştur. Cevaplar arasında şunlar yer almaktadır: “fırıncı, öğretmen, okul müdürü, ülkeyi yönetenler, polisler, okul bekçisi, öğrenci temsilcisi”.

Beşinci etkinlikte eksik bırakılan cümleyi tamamlamaları istenmektedir. Bunu yaparken seçmen kartından yararlanabilecekleri belirtilmiştir. Eksik bırakılan cümle şu şekildedir: “oy vermek hem haktır aynı zamanda da toplumsal bir görevdir”.

Konu ile ilgili altıncı aşamada gerçek hayatta ki seçimi gösteren bir resim yer almaktadır. Bu resimde oy pusulası, oy kabini, başkan masası, seçmen kartı vb. ifadelerin resimdeki uygun yerlere yazılmaları istenmiştir. Devamında oy kullanırken sırasıyla hangi işlemlerin yapıldığını numaralandırmaları istenmiştir.

Konu işlenişine bakıldığında Fransa'nın konuyu daha detaylı ele aldığı görülmektedir. Ayrıca günlük yaşamla bağlantılı olarak konu ele alınmıştır.

- BAYRAĞINI TANIMA İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konu “Ay Yıldızlı Bayrağım” isimli etkinlikle ele alınmıştır. Bu etkinlikte öğrencilere Türk Bayrağı yaptırılmıştır. Etkinliğin devamında öğrencilere çeşitli ülke bayrakları içerisinde kendi bayrağımız seçip yuvarlak içine almaları istenmiştir. Bu çalışmadan sonra öğrencilerden, boyanmamış olarak verilen bayraklar içerisinde kendi bayrağımızı seçip uygun renklerde bayrağı boyamaları istenmiştir.

FRANSA:

Konu “Notre Republique”(Bizim Cumhuriyetimiz) isimli etkinlikle ele alınmıştır. Bu etkinlikte Fransız bayrağı ve Avrupa Birliği bayrağını uygun renklere boyamaları istenmiştir. Ayrıca milli marşları ve milli bayramları ile ilgili bilgiler verilmektedir. Cumhuriyetin ne olduğu açıklanmaktadır.

- MEVSİMLERİ TANIMAYA YÖNELİK KONULAR

TÜRKİYE:

Konu “Leyleği Havada Görmek” isimli etkinlikle işlenmiştir. Bu etkinlikte ilkbahar, yaz, sonbahar, kış mevsimlerini içeren dört görsel verilmiştir. Bu görsellerdeki uygun yerlere, mevsimin özelliklerine göre yaşayan hayvanların resimlerinin yapıştırılması istenmiştir.

FRANSA:

Konu ile ilgili etkinlik “Les Saisons”(Mevsimler) adlı etkinliktir. İlk olarak dört görsele yer verilmiştir. Bu görsellerde yer alan ağaçların mevsimlere göre durumları resmedilmiştir. Etkinliğin devamında mevsimlerle ilgili bir bulmaca yer almaktadır.

İkinci etkinlikte mevsimlerle ilgili yarım bırakılan resimleri verilen ifadeye uygun olarak tamamlamaları istenmiştir. Örneğin kışın hava soğuk olur, ilkbaharda ağaçlar çiçek açar, yazın hava sıcak olur, sonbaharda yapraklar dökülür.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte, farklı mevsimlerde yapılan aktivitelerin görselleri yer almaktadır. Bu aktivitelerin hangi mevsimlerde yapıldığını boş bırakılan alana yazmaları istenmektedir. Konuyla ilgili son etkinlikte ise öğrenciden, dört mevsimden hangisini seviyorsa onu işaretleyip, o mevsimle ilgili boş bırakılan yere resim yapması istenmektedir. Neden bu mevsimi sevdiğini açıklaması da istenmiştir. Konuyla ilgili özette ülkelerinde dört mevsimin yaşandığı açıklanmıştır. Doğanın ve aktivitelerin mevsimlerin özelliklerine göre değiştiği açıklanmıştır.

- ZAMANI PLANLAMA İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konu ile ilgili ilk olarak “Bu Benim Günüm” adlı etkinlik yer almaktadır. Bu etkinlikte, verilen görselleri bir gün içinde yaptıklarını anımsayarak sıraya koymaları istenmektedir. Görseller, sabah uyanıp okula giden ve okuldan dönen bir çocuğun resimlerini içermektedir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlik “ Zamanı Planlama” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte bir gün boyunca yapılan aktiviteleri gösteren görselleri sıraya koymaları ve eksik bırakılan yerleri kendilerinin tamamlamaları istenmektedir.

FRANSA:

Konu “La Journée”(gün) adlı etkinlikle ele alınmıştır. Konu ile ilgili ilk etkinlikte öğrencilerden, sabah ve geceyi gösteren resimleri incelemeleri ve boş bırakılan cümleyi tamamlamaları istenmektedir. Boş bırakılan cümle; günün sabah uyandığımız anda başladığı ve gece uyuduğumuz anda bittiği ile ilgilidir.

Konu ile ilgili ikinci etkinlikte zaman dilimlerini gösteren ok işareti verilmiştir. Orta kısımda öğlen vakti yer almaktadır. Öğle vaktini kırmızıya, sabah vaktini sarıya, öğleden sonrayı da yeşile boyamaları istenmektedir.

Üçüncü etkinlikte ise okulda farklı zaman dilimlerinde yapılan etkinliklere ait resimler yer almaktadır. Bu resimlerin yanındaki kutuları; sabah vaktinde yapılan etkinlikler için sarı, öğle vaktinde yapılan etkinlikler için kırmızı renge boyamaları istenmektedir.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlikte zaman dilimlerini ifade eden sabah, akşam, öğleden sonra, öğle kelimelerini kronolojik sıraya koymaları istenmektedir.

Konuyla ilgili beşinci etkinlikte, öğrencilerden gün boyunca yaptıkları aktiviteleri resmetmeleri etkinliği verilmiştir. Bu resimlerden ilki, yataktan kalkan çocuk resmiyle başlamış, gece yatağına yatan çocuk resmi ile bitmiştir. Bu iki resim arasında yapılanları öğrencinin kendisinin çizmesi istenmiştir.

- HAVA DURUMU İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konu ile ilgili “Bugün Hava Nasıl?” isimli etkinlik yer almaktadır. Bu etkinlikte hava durumunun her zaman aynı olmadığı; bazen yağmurlu, bazen güneşli, bazen rüzgarlı olabileceği açıklanmıştır. Öğrencilerden bir hafta boyunca sabah, öğleden sonra ve akşam olmak üzere havayı gözlemlenmeleri ve yapmış oldukları gözlemleri hava gözlem grafiğine işlemeleri istenmiştir.

FRANSA:

Konu ile ilgili “Le Temps qu’il fait”(Hava Durumu) isimli etkinlikte, verilen resimlerin bu resimlere uygun cümlelerle eşleştirilmesi istenmektedir. Yağmur yağıyor, kar yağıyor, güneş parlıyor, rüzgâr var ifadeleri konuyla ilgili uygun görsellerle eşleştirilecektir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlikte, verilen iki görselin yanında yer alan derecelerle boş bırakılan cümlelerin tamamlanması istenmektedir. İlk resim havanın sıcak olduğunu, ikinci resim havanın soğuk olduğunu gösteren resimlerdir. İlk cümle gökyüzünün açık olduğu ve termometrenin yüksek sıcaklığı gösterdiği şeklinde tamamlanacaktır. İkinci cümle havanın kapalı olduğu ve termometrenin düşük sıcaklığı gösterdiği şeklinde tamamlanacaktır.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte ise hava durumunu gösteren bir harita yer almaktadır. Bu haritada çeşitli şehirlerin hava durumlarını ve sıcaklıklarını gösteren ifadeler yer almaktadır. Bu haritaya bakarak verilen ifadelerin doğru veya yanlış olduğunu işaretlemeleri istenmektedir. Verilen ifadeler şunlardır. “Meteorolojik kart hava durumunu göstermektedir. Meteorolojik kart günün en düşük ve en yüksek sıcaklıklarını göstermektedir. Paris bölgesi kapalıdır. Metz’e kar yağıyor ve hava bulutludur.”

Konuyla ilgili dördüncü etkinlikte bugünün tarihini atmaları ve bugünün hava durumunu, sıcaklığını yazmaları istenmektedir.

Konu özetinde havanın nasıl olduğunu öğrenmek için havayı gözlemlememiz gerektiği ve sıcaklığı ölçmek için termometre kullanmamız gerektiği açıklanmıştır. Meteorolojinin bize hava durumu hakkında bilgi verdiği açıklanmıştır.

- GECE –GÜNDÜZ İLE İLGİLİ KONULAR

TÜRKİYE:

Konu “Gece-Gündüz” adlı etkinlikle ele alınmıştır. İlk olarak güneşin doğduğu andan battığı ana kadar gökyüzündeki durumu resmedilmiştir. Güneşin gökyüzündeki konumuna göre akşam, sabah, öğle zaman dilimlerini güneşle eşleştirmeleri istenmektedir. Etkinliğin devamında dünya üzerindeki iki evden hangisinin gece hangisinin gündüzü yaşadığı sorulmuştur. Bu iki evden gündüzü yaşayan evi sarıya geceyi yaşayan evi maviye boyamaları istenmiştir.

Etkinliğin devamında gündüz pek çok iş yaptığımız açıklanmıştır. Öğrencilerden boş bırakılan alana gündüz yaptıkları işlerin resmini yapmaları istenmiştir. Etkinliğin sonunda yorucu geçen bir günden sonra uyuduğumuz açıklanmıştır. Resimdeki saate uyku saatlerini çizmeleri istenmiştir.

FRANSA:

Konu “Le jour et la nuit”(Gece-Gündüz) adlı etkinlikle ele alınmıştır. İlk olarak gece ve gündüzü gösteren iki resmi incelemeleri ve hangi resmin gece, hangi resmin gündüzü ifade ettiğini işaretlemeleri istenmektedir. İkinci etkinlikte eksik bırakılan cümleleri gece veya gündüz kelimeleri ile tamamlamaları istenmektedir. Boş bırakılan cümleler şu şekildedir: “Güneş dünyayı aydınlatıyor. Bu(gündüz)dür. Güneş dünyayı aydınlatmıyor. Bu(gece) dir.”

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte verilen ifadelerin doğru veya yanlış olduğunu işaretlemeleri istenmektedir. İfadeler şu şekildedir: “Yıldızlar ve ay parlıyor bu gecedir. Güneş dünyayı aydınlatıyor bu gündüzdür. Güneş yok ay var bu ikinci vaktidir.”

Konuyla ilgili dördüncü etkinlikte, resmedilen aktivitelerden gündüz yapılanları sarıya, gece yapılanları maviye boyamaları istenir. Bu görsellerde “okula giden çocuk, uyuyan çocuk, ip atlayan çocuklar, yemek yiyen çocuk” resimleri yer almaktadır.

Konuyla ilgili beşinci etkinlikte ise iki çocuğun hazırlamış oldukları bantta ne yaptığı belirtilmektedir. Hangisinin hata yaptığı sorulmaktadır. Bu bantlarda gündüz-gece-gündüz-gece şeklinde gündüzün geceyi takip ettiği ve bunun bu şekilde devam ettiğini gösteren bantlar hazırlanmıştır. Ardı ardına iki gündüzü yazan çocuk hata yapmıştır. Hata yapmayan çocuğun bandını iki farklı renk kullanarak boyamaları istenmektedir.

- ZAMAN İLE İLGİLİ KONULAR:

TÜRKİYE:

İlk etkinlik “Dün Bugünden Başka Bir Gündür” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte on tane cümle verilmiştir. Bu cümlelerin hangi zaman dilimine ait olduklarını yazmaları istenmektedir. Şimdiki zaman, geçmiş zaman, gelecek zamandan uygun olanı yazılacaktır. Örneğin; dün okulda aşı olduk. Babam yarın bana top alacak. Bugün annemle evi temizleyeceğiz. Etkinliğin devamında öğrencilere dün ne yaptıkları, bugün ne yaptıkları ve yarın ne yapacaklarını yazmaları istenmektedir.

Konu ile ilgili diğer bir etkinlik “Artık Büyüdüm” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte yazılan ifadeleri okumaları, bu ifadelerde yer alan davranışlardan daha önce yapmayıp şimdi yapabildikleri davranışları X ile işaretlemeleri istenmektedir. Örneğin tek başıma bakkala ya da markete gidebiliyorum, küçük bir bebeği kucağıma alabiliyorum, okuyup yazabiliyorum... Bu etkinliğin devamında öğrencilerden bebeklik dönemlerinden bu yana dört fotoğraf yapıştırıp bu fotoğraflarda hangi yaşta olduklarını yazmaları istenmektedir. Ayrıca o yaşlardayken neler yapabildiklerini de yazmaları istenmektedir.

Konu ile ilgili üçüncü etkinlik ise “Üç Tekerlekli Bisikletim” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte öğrencilerden boş bırakılan yere küçüklüklerinden beri dostları olan en sevdikleri oyuncağının resmini çizmeleri istenmektedir. Bu oyuncakla aralarında geçen bir anıyı yazmaları ve arkadaşlarına anlatmaları istenmektedir. Etkinliğin devamında boş bırakılan alana küçükken çok isteyip sahip olamadıkları bir oyuncağı çizmeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili bir diğerk etkinlik “Yeni de Eskir” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte zamanla eskiyen kıyafetlerimizi nasıl değerdendireceğimizle ilgili etkinlik yer almaktadır.

Konuyla ilgili son etkinlik “Geçmişten Bugüne” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte geçmişten bu güne kıyafetlerde yaşanan değışim açıklanmakta ve öğrenciler bir kıyafet tasarlamaya yönlendirilmektedir.

FRANSA:

Konuyla ilgili “Les Ages,Les Anniversaires”(Yaşlar ve Doğum Günleri) adlı etkinliktir. İlk olarak doğum günü kutlamasını gösteren bir resim kullanılmıştır. Bu resimle ilgili sorular sorulmuştur. Sorular şu şekildedir: “ Bugün Tiemoko (resimdeki çocuğun adı) ne kutluyor? Kaç yaşındadır? Sen kaç yaşındasın?” Doğru cevabı işaretlemeleri istenir. “ Ben Tiemoko’dan daha gencim veya daha yaşlıyım.”

İkinci etkinlik ise doğum tarihi ile ilgilidir. Öğrencilere, doğum tarihleri sorulmaktadır. Doğduğu günü yuvarlak içine almaları, doğduğu ayı yazmaları, doğduğu yılı boyamaları istenmektedir. Doğum tarihini gün, ay, yıl şeklinde yazmaları istenmektedir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte iki tane yaş pasta resmi verilmiştir. Öğrenciden, bu sene kaç yaşında olduğunu ve ne zaman doğum günü kutlayacağını yazması istenmektedir. Ayrıca pastanın üzerine bu sene kaç mum dikileceğini resmetmeleri istenmektedir.

Dördüncü etkinlikte aynı aileden dört kardeşin adları ve yaşları verilmiştir. Bu kardeşleri en küçükten en büyüğe doğru sıralamaları istenmektedir. Bu ailenin en büyüğü kim diye sorulur. Celia ve Steve (resimdeki çocuklar) arasında kaç yaş olduğu sorulur.

Beşinci etkinlikte ise aynı yıl doğan iki çocuk resmi yer almaktadır. Bu çocukların aynı yıl doğdukları fakat farklı aylarda dünyaya geldikleri açıklanmaktadır. Hangi çocuğun doğum gününün önce olacağı sorulmaktadır. Boş bırakılan cümleleri tamamlamaları istenmektedir. Bu cümlelerde hangisinin daha küçük, hangisinin daha büyük olduğu ifadeleri yer almaktadır.

Konuyla ilgili diğer bir etkinlik “La Ligne Du Temps”(Zaman izgisi) adlı etkinliktir. İlk olarak Thomas adı verilen bir çocuğun hayatını gösteren resimler yer almaktadır. Bu resimlerin ne ifade ettiğini anlatmaları istenmektedir. Konuyla ilgili Şu alışmaları yapmaları istenmektedir; Thomas’ın hayatı ile ilgili resimleri doğumundan başlayarak sıraya koymaları, verilen zaman Őeridine Thomas’ın hayatını gösteren resimlerin harflerini yazmaları.

İkinci olarak öğrencilerden kendi hayatları açısından önemli olan olayları bulmaları ve bu olayları boş bırakılan kutulara çizmeleri istenmektedir. Ayrıca bu olayları kaç yaşında yaşadıklarını da yazmaları istenmektedir.

Bu etkinlik açısından her iki ülke arasında büyük bir benzerlik vardır. Türkiye’deki kitaplarda da çocukların kendi küçüklük fotoğraflarını yapıştırmaları istenmişti.

Konuyla ilgili üçüncü çalışmada boş bırakılan alana öğrencilerden geleceklerini düşünmelerini ve gelecekte seçmek istedikleri mesleği çizmeleri istenmektedir.

Konuyla ilgili diğer bir etkinlik ise “Mon Quartier, Hier et Aujourd’hui” (Mahallemin Dn ve Bugünü) adlı etkinliktir. Bu etkinlikte ilk olarak öğrencilerden iki fotoğrafı incelemeleri istenmiştir. Bu iki fotoğraftaki köy aynı köydür. Ama biri eski hali diğer yeni halidir. Bu iki fotoğrafta aynı olan yerleri tespit etmeleri istenir. Aynı yerleri ifade eden sayılarla harfleri eşleştirmeleri istenir. Bu iki fotoğrafta nelerin değiştiğini belirtmeleri istenir. Etkinliğin devamında verilen üç farklı fotoğraftaki mahallelerin hangi zaman dilimine ait olduklarını zaman Őeridine yazmaları istenmektedir. Zaman içerisinde nelerin değiştiği sorulur.

Konuyla ilgili diğer bir etkinlik ise “L’ecole Hier et Aujourd’hui” (Okulun Dn ve Bugünü) adlı etkinliktir. Öğrencilerden, konuyla ilgili verilen iki fotoğrafın incelenmesi istenmektedir. Bu iki fotoğraf 1900’l yıllardaki sınıflara ait fotoğraflardır. Bu iki fotoğraf incelendiğinde nelerin değiştiğini açıklamaları istenmektedir. A ve B resmi arasındaki farklılıkları not etmeleri istenmektedir. Etkinliğin devamında verilen iki okul fotoğrafının hangi sınıflarla eşleştirilebileceği sorulmaktadır.

Etkinliğin üçüncü aşamasında eski ve yeni sınıf araç gereçlerinden aynı işe yarayanları eşleştirmeleri istenmektedir. Eski tahta, kalemlik, kitaplar, eski kalemler, yazı tahtaları... gibi.

Etkinliğin dördüncü aşamasında çeşitli zaman dilimlerine ait fotoğrafları uygun ifadelerle eşleştirmeleri istenmektedir. İfadeler şu şekildedir: “ 1900’lerde bir kantin, bugünkü beden eğitimi, 1900’lerdeki kuzu atlama oyunu, şimdiki lastik oyunları, şimdiki kantinler, 1900’lerdeki jimnastik.”

Konuyla ilgili son etkinlik “Les Traces Du Passe”(Geçmişin İzleri) adlı etkinliktir. Bu etkinlikte ilk olarak çeşitli görseller verilmiştir. Bu görsellerdeki hatıralardan hangilerinin herkes için ortak hatıralar olduğu sorulmaktadır. Ortak hatıraları yuvarlak içine almaları istenmektedir. Bu resimlerde oyuncak ayı, fotoğraf, eski bir heykel, tarihi eserler, eski bir kupa vb. hatıralar var. Etkinliğin devamında bu hatıraların hangi zamana ait olduğunu yazmaları istenmektedir (14.Louis zamanı,1.Dünya Savaşı, tarih öncesi, Romalılar zamanı).

Etkinliğin ikinci aşamasında geçmişin izleri ne işe yarıyor diye sorulur. Boş bırakılan cümleleri uygun şekilde doldurmaları istenir. Kelimeler şunlardır. Atalarımız, hatırlamak, ortak, bilgi. Cümleler ise şunlardır: Geçmişin izleri, ortak olayları hatırlamamızı sağlar. Onun sayesinde atalarımızın geçmişte nasıl yaşadıkları ile ilgili bilgilere sahip oluyoruz.

Etkinliğin üçüncü kısmında verilen çeşitli görsellerden yazılı kaynakların(E),resimlerin(İ),tarihi yapıtların(M),tarihi eserlerin(O) harfleriyle ifade edilmesi istenmektedir.

Konuyla, ilgili son olarak geçmiş mirasların müzelerde muhafaza edildiği açıklanmıştır. Müzelerin görselleri verilmiştir. Bu görsellerin altına müzelerin adlarını yazmaları istenmiştir. Ayrıca bildikleri başka müzelerin adlarını da yazmaları istenmiştir.

3.6.2 İÇERİK AÇISINDAN FARKLILIK GÖSTEREN KONULARIN İŞLENİŞİ:

TÜRKİYE:

ATATÜRKÇÜ KONULAR VE MİLLİ BAYRAMLAR

Türkiye açısından büyük önem taşıyan, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ulu önder Atatürk'ün hayatı Hayat Bilgisi çalışma kitabında yer almaktadır. Ayrıca resmi bayramlarımız ile ilgili de etkinlikler yer almaktadır

Atatürk'ün hayatı ile ilgili konular “Atatürk” ve “O da Çocuktuk” adlı etkinliklerdir. Bu etkinliklerde Atatürk ile ilgili şiir, Atatürk resmini boyama, Atatürk'le ilgili resimler toplayıp yapıştırma etkinlikleri verilmiştir. “O da Çocuktuk “ adlı etkinlikte de Atatürk'ün çocukluk anıları ile ilgili resim yapma ve anı yazma çalışmaları yapılmıştır.

Milli bayramlardan Cumhuriyet Bayramı ve 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ile ilgili etkinliklere yer verilmiştir.

Cumhuriyet Bayramı ile ilgili etkinlik “Bayram Geldi” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte kesik çizgileri tamamlayarak, sınıfını süsleyen öğrenci resmini boyamaları istenmektedir.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ile ilgili etkinlik “Ülkem Bayram Kutluyor” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte dünya çocuklarının barış içinde yaşamak istedikleri anlatılarak öğrencilerin bu konuda kendi hayallerini çizmeleri istenmektedir.

UZAMSAL İLİŞKİLER İLE İLGİLİ KONULAR

Fransız ders kitaplarında uzamsal ilişkiler konusuna yer verilmemiştir. Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi çalışma kitaplarında ise uzamsal ilişkiler konusuna yer verilmiştir. Konu “Önüm, Arkam, Sağım, Solum Sobe” isimli etkinlikle işlenmiştir. “Üstünde, önünde, yanında, sağında, solunda, karşısında, yanında” gibi kavramları kavratmaya yönelik verilen etkinlikte, öğrencilere sınıf resmi üzerine kitap çiz, tahtanın sağına çöp kutusunu çiz gibi yönergeler verilmiştir. Ayrıca ip atlayan çocuk resmi verilerek, sağ ve soldaki çocukları yönergede belirtilen renge uygun boyamaları istenmiştir.

OKUL ÇALIŞANLARI İLE İLGİLİ KONULAR

Fransız ders kitabında okulda çalışan personelle ilgili herhangi bir konu yer almamasına karşın Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi çalışma kitabında bu konu ele

alınmıştır. Konu “Okulumda Kimler Çalışıyor” adlı etkinlikle işlenmiştir. Bu etkinlikle okulda çalışan; okul müdürü, öğretmen, hizmetliler, memur gibi personeli tanıtıcı etkinlik yer almıştır. Bu etkinlikte görevi yazılan personelle resmini eşleştirmeleri istenmektedir. Ayrıca öğrencilere çeşitli görseller verilerek belirtilen durumlarda kimlerden yardım istemeleri gerektiği ile ilgili eşleştirme çalışması yaptırılmıştır.

ÇEVRESİNDEKİ HAYVANLARI TANIMAYA YÖNELİK KONULAR

Fransız ders kitabında öğrencilerin çevresindeki hayvanları tanımaya yönelik etkinliklere yer verilememiştir. Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi çalışma kitabında öğrencinin hem çevresindeki hem de çevresinde göremeyeceği hayvanları tanımaya yönelik çalışmalara yer verilmiştir. Konuyla ilgili verilen “Sor, Öğren” adlı etkinlikte çeşitli hayvan resimleri verilerek bu resimdeki hayvanlar hakkında araştırma yapmaları istenmiştir. Örneğin kedi, timsah, deve, at, horoz... gibi.

Konuyla ilgili verilen “Benim de Bir Yuvam Var” adlı ikinci etkinlikte hayvanların yaşadıkları barınaklarla ilgili eşleştirme çalışması yer almaktadır. Kümes, kulübe, ahır, mağara resimleri verilerek bu barınaklarda yaşayan hayvanları eşleştirmeleri istenmiştir.

“Vız Vız Arının Bal Peteği” adlı üçüncü etkinlikte hayvanların beslenme şekilleri ile ilgili eşleştirme çalışması yapılmıştır.

Konu ile ilgili son etkinlik “Bir Kedi Miyav Dedi” adlı etkinlikte hayvanların çıkarttıkları sesleri ve nasıl hareket ettikleri ile ilgili çalışmalar yer almıştır.

DOĞAL AFETLER İLE İLGİLİ KONULAR:

Fransız ders kitabında doğal afetler ilgili konulara yer verilmemiştir. Oysa ülkemizde okutulan hayat bilgisi çalışma kitabında bu konuya fazlaca yer verilmiştir. Konuyla ilgili etkinliklerden ilki “Doğal Afetler” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte doğal afetlerin zararlarından kurtulmak için neler yapılabileceği ile ilgili afiş hazırlama çalışmasına yer verilmiştir.

Konuyla ilgili “Deprem Tehlike Avı” adlı ikinci etkinlikte deprem, yangın ve su baskını ile ilgili verilen resimlerin uygun kutulara yapıştırılması istenmektedir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlik “Aile Afet Hazırlık Planı” adlı etkinliktir. Bu etkinlik deprem öncesi, deprem anı ve deprem sonrasında yapılması gerekenleri tespit etmeyle ilgili bir etkinliktir.

Konuyla ilgili son etkinlik “Değişen Yer Kabuğu” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte öğrencilere bir deney yaptırılarak erozyonun etkilerine dikkat çekilmektedir. Etkinliğin devamında çığ, sel, heyelan, deprem, orman yangını gibi afetlerin çevreyi nasıl değiştirdiği ile ilgili araştırma etkinliği yer almaktadır.

DUYU ORGANLARI İLE İLGİLİ KONULAR

Duyu organları ile ilgili konulara Fransa’ya ait ders kitaplarında yer verilmemiştir. Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi kitabında bu konu “Duyu Organlarımız” isimli etkinlikle işlenmiştir. Konuyla ilgili yapılan etkinlikte beş duyu organı verilmiştir ve bu duyu organlarının ne işe yaradığını resimlerle eşleştirmeleri istenmiştir.

Konuyla ilgili yapılan ikinci etkinlik “Beş Duyu” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte beş duyu organı çeşitli sembollerle gösterilmiştir. Verilen görsellerdeki durumlarda hangi duyu organlarından yararlanıldığını sembole göstermeleri istenmektedir.

TASARRUF İLE İLGİLİ KONULAR.

Fransa’ya ait ders kitabında tasarruf konusu ile ilgili herhangi bir etkinlik yer almamaktadır. Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi çalışma kitabında ise su ve elektrik tasarrufu ile ilgili çeşitli etkinliklere yer verilmiştir. Bu etkinliklerden ilki “Elektrikler Kesildi” adlı etkinliktir. Bu etkinlikte musluk resmi verilerek, öğrencilerden boş bırakılan alana bu musluğun konuşabilmesi durumunda kendini kullananlara neler söyleyeceğini resimle anlatmaları istenmiştir. Etkinliğin devamında elektrik düğmesi verilerek aynı çalışma yaptırılmıştır.

Konuyla ilgili ikinci etkinlik “Eyvah Sular Kesildi!” isimli etkinliktir. Bu etkinlikte çeşitli görseller verilerek su olmasaydı neler olurdu sorusu öğrencilere yöneltilmiştir. Suyun kullanım alanları ile ilgili çeşitli görselleri incelemeleri ve suyun olamaması durumunda neler yaşanabileceğini yazmaları istenmiştir. Konuyla ilgili etkinliğin devamında öğrencilerden, boş bırakılan alana elektrikler kesildiğinde evde yaşanan bir sorunu resimle anlatmaları istenmiştir.

FRANSA:

PLAN ÇİZİMİ İLE İLGİLİ KONULAR

Fransız çalışma kitabında plan çizimi ile ilgili etkinlikler yer almaktadır. Konuyla ilgili ilk etkinlikte öğrencilerden, verilen iki sınıf resmini incelemeleri istenmiştir. Bu iki sınıftan hangisinin verilen sınıf planını temsil ettiğini bulmaları ve işaretlemeleri istenmiştir.

İkinci etkinlikte ise masa, sandalye, kitap, yazı tahtası resimleri ve bu resimlerin altında da bu nesnelerin plan çizimleri verilmiştir. Öğrencilerden planda yer alan nesnelerin kutularını, planı çizilen nesne ile aynı renge boyamaları istenmiştir.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte karşıdan, üstten, yandan görünümü verilen üç sandalye resminden hangisinin sandalyeye ait plan çizimi olduğunu bulmaları, bu resmi boyamaları istenmiştir.

Konuyla ilgili dördüncü etkinlikte ise öğrencilerden verilen masa, halka, oyun zarı resimlerinin planını çizmeleri istenmiştir.

Beşinci etkinlikte sınıf resmi ve bu sınıfa ait plan çizimi verilmiştir. Öğrencilerden sınıf resmini incelemeleri, planda neyin eksik olduğunu bulmaları ve çizmeleri istenmiştir.

Okul adlı ikinci bölümde ise ilk etkinlikte bir fotoğraf verilmiştir. Bu fotoğrafın karşıdan mı üstten mi çekildiği, ayrıca fotoğraftakinin okul mu, ev mi, süpermarket mi olduğu sorulmuştur. Cevabı yuvarlak içine almaları istenmiştir.

İkinci etkinlikte ise verilen resmin okula ait bir resim mi, fotoğraf mı, plan mı olduğunu işaretlemeleri istenmiştir. Verilen resim okula ait bir plan çizimidir.

Üçüncü etkinlikte Camille adlı bir öğrenciye ait sınıf planı verilmiştir. Ayrıca okul planı verilmiştir. Öğrencilerden verilen okul planından Camille' nin sınıfını bulup sarıya, diğer sınıfları turuncuya, müdürün masasını maviye, okul yemekhanesini kırmızıya boyamaları istenmiştir.

Dördüncü etkinlikte ise çeşitli ifadeler verilmiştir. Öğrencilere Camille'nin bahçede oynadığı, daha sonra sınıfına girdiği ifadesi verilmiştir. Öğrencilerden Camille'nin yolunu maviyle çizmeleri istenmiştir. Diğer ifadede müdürün okula geldiği ve odasına gittiği belirtilmiştir. İzleyeceği yolu siyah renkte çizmeleri istenmiştir.

Son ifadede ise aşçının okula geldiği ve yemekleri hazırlamak için okul yemekhanesine yöneldiği belirtilmiştir. İzleyeceği yolu yeşil renkte çizmeleri istenmiştir.

“Okul, Şehir, Köy” adlı diğer bölümde ise mahalleye ait verilen plan çiziminde pastaneyi sarı, okulu kırmızı, kiliseyi mavi, statları yeşil renkte boyamaları istenmiştir.

KIR YAŞAMI İLE İLGİLİ KONULAR

Fransız hayat bilgisi çalışma kitabında kır yaşamına ait bilgiler verilmektedir.

Konuyla ilgili ilk etkinlikte çeşitli fotoğraflar verilmiştir. Bazı fotoğraflar dışında verilen fotoğrafların kıra ait olduğu belirtilmiştir. Öğrencilerden, kıra ait olmayan fotoğrafları bulmaları istenmiştir.

İkinci etkinlikte ise çeşitli kelimeler verilmiştir. Öğrencilerden, bu kelimelerden kırı düşündüren kelimeleri yeşil renge boyamaları istenmiştir. Örneğin “apartman, çiftlik, fabrika, çiftçi, odun”.

Üçüncü etkinlikte ise çiftlik resmi verilmiştir. Çiftlikte yer alan kümes, ahır, hangar, ağıl, otlak gibi yerleri isimleriyle eşleştirmeleri istenmiştir.

Dördüncü etkinlikte ise verilen üç fotoğraf ile bu fotoğrafları tanımlayan ifadeleri eşleştirmeleri istenmiştir. İfadeler “Çiftçiler her türlü bitkiyi yetiştirirler”, “Çiftçiler hayvan yetiştirirler” şeklindedir.

DAĞ YAŞAMI İLE İLGİLİ KONULAR

Fransa’da kullanılan Education Civique kitabında Türkiye’deki Hayat Bilgisi kitabından farklı olarak dağ yaşamını konu alan etkinlikler yer almıştır.

Konuyla ilgili verilen etkinliklerden ilkinde dört fotoğraf ve bu fotoğrafları ifade eden cümlelerin eşleştirilmesi istenmiştir. Örneğin “Teleferik kayakçıları pistin tepesine götürüyor, yol vadinin derinliklerinden geçiyor, Çoban sürüsünü çayıra götürüyor, dağcı dağın zirvesine ulaşmak istiyor.”

Konuyla ilgili ikinci etkinlikte öğrencilerden, verilen kelimelerden dağ hatırlatanların altını çizmeleri istenmiştir. Örneğin “plaj, zirve, kayakçı, dağcı, orman, yamaç”.

Üçüncü etkinlikte dağ resmi üzerine verilen kelimeleri yazmaları istenmiştir. Örneğin “zirve, köy, vadi, yamaç, orman, çayır”.

Dördüncü etkinlikte kış ve yaz dönemlerinde dağ gösteren iki resim verilmiştir. Öğrencilerden boş bırakılan cümleleri tamamlamaları istenmiştir. Örneğin “Kar dağı kaplıyor. Kayakçılar kış sporları tesislerine yerleşiyorlar”. “Bu kış.” “Kar yalnızca dağın doruklarında kaldı.” “Çayırda yeşil, güzel gezintiler yapılır.” “Bu yaz.”

DENİZ YAŞAMI İLE İLGİLİ KONULAR

Deniz yaşamı, Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi kitabında yer almasa da Fransa’da kullanılan Education Civique kitabında yer almıştır.

Plaj, falez, kayalık, dalga, gemi, balıkçı, liman, deniz feneri gibi birçok kavram çeşitli etkinliklerle işlenmiştir.

Konuyla ilgili etkinlikte bir metin verilmiştir. Metinde Lea, Fanny, Karim, Lucile adlı çocuklarla ilgili bilgiler verilmiştir. Örneğin; Lea, kum tepelerini devirmeyi seviyor;

Fanny, falez kıyısında gezinmeyi tercih ediyordu; Karim, kayalıklardan topladığı deniz kabuklarından gururlu; Lucile, plajda bronzlaşıyor. Verilen dört fotoğrafı incelemeleri istendikten sonra öğrencilerden boş bırakılan cümleleri tamamlamaları istenmiştir. Boş bırakılan cümleler şu şekildedir:

“ b kartı üzerinde falezleri görebiliriz. Bu kartı Fanny gönderdi.”

“ c kartı üzerinde kayalıkları görebiliriz. Bu kartı Karim gönderdi.”

“ a kartı üzerinde ince kumlu sahili görebiliriz. Bu kartı Lucile gönderdi”

“ d kartı üzerinde kum tepelerini görebiliriz. Bu kartı Lea gönderdi.”

Konuyla ilgili ikinci etkinlikte resme ait harfi, resme uyan cümleye yazma çalışması yer almaktadır. Cümleler şu şekildedir “Rüzgar esiyor, dalga var.” “Deniz alçalmış, gemiler kumda duruyor.” “ Deniz yükselmiş, plaj suyla kaplanmış, gemiler yüzüyor.”

Üçüncü etkinlikte cümle tamamlama etkinliği yer almaktadır. Cümle “Balıkçıların gemileri limanda sığınmaktadır”. “Deniz feneri, geceleri gemilerin yollarını bulmalarını sağlıyor.” şeklindedir.

HAFTANIN GÜNLERİNİ TANIMAYA YÖNELİK KONULAR

Türkiye’de kullanılan Hayat Bilgisi çalışma kitaplarında haftanın günleri konusu yer almamaktadır. Fransa’da kullanılan Education Civique ders kitabında haftanın günlerini içeren konulara ise yer verilmiştir.

Konu ile ilgili ilk etkinlikte haftanın günleri yazılmıştır ve haftanın kaç günü olduğu ile ilgili cümle tamamlama etkinliği verilmiştir.

İkinci etkinlikte ise haftanın bazı günleri boş bırakılmıştır. Öğrencilerden boşlukları doldurmaları istenmiştir.

Üçüncü etkinlikte verilen takvim üzerinde bir haftanın tamamını sarıya boyamaları ve günlerin isimlerini yazmaları istenmiştir.

Dördüncü etkinlikte bugün, dün ve yarın hangi gün olduğunu yazmaları istenmiştir.

Beşinci etkinlikte haftanın günleri verilmiştir. Öğrencilerden, okula geldikleri günleri yeşile boyamaları, boş bırakılan alana da okula gelmediği günler neler yapmayı sevindiklerini çizmeleri istenmiştir.

AYLARI TANIMAYA YÖNELİK KONULAR

Türkiye’de kullanılan Hayat Bilgisi çalışma kitaplarında ayları tanımaya yönelik konulara yer verilmemiştir. Fransa’da kullanılan Education Civique kitabında yer almıştır.

Konuyla ilgili ilk etkinlikte yılın ilk ayını kırmızıya yılın son ayını yeşile boyamaları istenmiştir.

İkinci etkinlikte bir yılda kaç ay olduğunu boş bırakılan alana yazmaları istenmiştir.

Üçüncü etkinlikte “Thibault 7/12/1991 tarihinde doğmuştur.” şeklinde bir cümle verilmiştir. Bu cümlede yer alan 12 rakamının ayla ilgili olduğu açıklanmıştır. Etkinliğin devamında numaraları verilmiş ayların isimlerini yazmaları ve doğdukları ayı yuvarlak içine almaları istenmiştir.

Dördüncü etkinlikte verilen aydan önceki ve sonraki ayı yazmaları istenmiştir.

Beşinci etkinlikte karışık verilen harflerden 12 ayın baş harfini sarıya boyamaları istenmiştir.

Altıncı etkinlikte okula gittikleri ayları boyamaları ve boş bırakılan cümleleri tamamlamaları istenmiştir.

Okulun açıldığı ve kapandığı ayları yazmaları istenmiştir. Eğitim öğretim yılının kaç ay sürdüğünü yazmaları istenmiştir. Eğitim öğretim yılının kaç ay sürdüğünü yazmalarını istemiştir.

Yedinci etkinlikte verilen tatillerin hangi aylarda olduğunu tabloya yazmaları istenmiştir.

Örneğin: Tusement tatili, Noel tatili, kış tatili, yaz tatili, bahar tatili.

MESLEKLERLE İLGİLİ KONULAR

Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi çalışma kitaplarında geçmişte ve günümüzde mesleklerde yaşanan değişimi içeren konular yer almamaktadır. Fransa’dan kullanılan Education Civique kitabında ise bu konu işlenmiştir. Konuyla ilgili ilk etkinlikte çeşitli insan

etkinliklerinin geçmişte ve günümüzdeki durumları işlenmiştir. Öğrencilerden geçmişte yapılan etkinliklere '1', günümüzde yapılan etkinliklere ise '2' rakamını yazmaları istenmiştir. Örneğin tarım, otomotiv sanayi, tıp alanlarında geçmişte ve günümüzde yaşanan değişimi incelemeleri ve farklılıkları yazmaları istenmiştir.

Konuyla ilgili ikinci etkinlikte günümüzde kaybolan meslekleri kırmızı kalemle işaretlemeleri istenmiştir. Bu mesleklerin kaybolma sebeplerini mesleklerle eşleştirmeleri istenmiştir. Örneğin; elektrik, matbaa, otomotiv, postanın varlığı birçok mesleğin günümüzde kaybolmasına sebep olmuştur.

Konuyla ilgili üçüncü etkinlikte verilen cümlelerden doğru olanları işaretlemeleri istenmiştir. Cümleler şu şekildedir: “Bugün çocukların çalışmasına izin verilmiştir”, “Geçmişte çalışma saatleri bugüne göre daha uzundu”, “Bugün çalışma geçmişe göre daha yorucu”, “Geçmişte bugüne göre daha fazla tatil verilmişti”, “Bugün çalışanların geçmişe göre daha çok hakları var”.

VATANDAŞLIKLA İLGİLİ KONULAR

Fransız Education Civique kitabında, Türkiye’de kullanılan Hayat Bilgisi kitabından farklı olarak Fransız Cumhuriyeti hakkında bilgiler yer almaktadır. Örneğin ülkenin adı, cumhuriyetin ne olduğu ulusal marşları, bayrakları, milli bayramları ile ilgili etkinlikler yer almaktadır.

BÖLÜM 4

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER:

Bu bölümde hayat bilgisi dersi açısından Türkiye, Education Civique dersi açısından Fransa karşılaştırmasından elde edilen verilere dayalı olarak ulaşılan sonuçlar, bu sonuçlarla ilgili tartışmalar ve sonuçlar doğrultusunda sunulan öneriler yer almaktadır.

4.1 SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Alt problemlerin çözümlenmesiyle elde edilen bulgular değerlendirildiğinde ulaşılan sonuçlar şunlardır:

1. Biçimsel yönden yapılan karşılaştırmada her iki ülke arasında birçok benzerlikler tespit edilmiştir. Her iki ülke kitabı öğrenci seviyelerine uygun bir şekilde yazılmıştır. İçindekiler bölümü, sayfa numaralandırılması, ön kapak bilgileri her iki ülkede de yer almaktadır. Biçimsel yönden her iki ülke açısından farklılıklar da tespit edilmiştir. En büyük farklılık kitabın renklendirilmesiyle ilgilidir. Türkiye’de kullanılan hayat bilgisi kitabı renkli olmasına rağmen Fransa’da kullanılan education civique kitabı renklendirilmemiştir. Renklendirilmemesinin en büyük sebebi de kitabın öğrenciler tarafından bir kez kullanılıp atılacak olmasıdır. Türkiye’de kullanılan kitap da aslında bir kez kullanılıp atılacak olmasına rağmen renklendirilmiştir. Kâğıt kalitesi açısından bakıldığında ise Fransa’da kullanılan kitabın daha kaliteli olduğu tespit edilmiştir. Kâğıdın kaliteli olmasının yararı ise öğrenci kullanımından kaynaklanan yıpranmayı en aza indirmektir. Kapak resimlerinin çekiciliği açısından, Fransa’da kullanılan kitabın daha iyi olduğu söylenebilir. Fransa’da kullanılan kitabın ön kapağında yer alan resimler, kitabın içeriği hakkında bilgi vermektedir.

2. İçerik açısından bakıldığında her iki ülke arasında birçok benzerlik tespit edilmiştir. Sınıf eşyalarının tanıtılması, bireyin kendini tanıması, kişisel bakım, temizlik ve beslenme alışkanlıkları, toplumsal kurallar, evde yaşanabilecek acil durumlar, trafik kuralları, alışveriş, seçim, bayrağını tanıma, mevsim bilgisi, gece-gündüz kavramı, zamanı planlama ve zaman her iki ders kitabında da yer alan ortak konulardır. Bu konular, bireyin hayata atılması için gerekli olan temel bilgileri içerir. İçerik açısından farklılık taşıyan konular ise Türkiye açısından; Atatürkçülük konuları, bayramlar, uzamsal ilişkiler, okul çalışanlarını tanıma,

çevresindeki hayvanları tanıma, doğal afetler, duyu organları ve tasarruftur. Fransa açısından farklılık taşıyan konular; plan çizimi, kır yaşamı, dağ yaşamı, sahil yaşamı, haftanın günleri, yılın ayları, meslekler, vatandaşlık bilgisidir.

3. İşleniş yönünden yapılan karşılaştırmada Türkiye ile Fransa arasında çok büyük benzerlikler olduğu tespit edilmiştir. Türkiye’de yeni öğretim programından önceki Hayat bilgisi kitaplarına bakıldığı zaman, işleniş açısından Fransa ile hiçbir benzerlik göstermediği tespit edilmiştir.

Öğrenci aktivitelerine dayalı etkinlikler eski hayat bilgisi kitaplarında yer almamaktadır. Yalnızca bilgi verici metinler ve resimlerle konular işlenmiştir. Oysa yeni öğretim programına uygun olarak hazırlanmış olan hayat bilgisi kitapları, bilgi verici metinler yerine öğrencinin yapacağı etkinliklere dayalı bir işlenişle ele alınmıştır. Resim yapma, yapıştırma, eşleştirme, boyama, afiş hazırlama, öykü yazma, soru – cevap, tartışma, poster hazırlama, albüm oluşturma, deney yapma, gözlem yapma, drama, örnek olay incelemesi, araştırma yapma gibi birçok farklı etkinlikle konular işlenmiştir. Bu açıdan Fransa’da kullanılan Education Civique kitabıyla benzerlikler taşımaktadır.

Fransa’da kullanılan Education Civique kitabında da konular, farklı etkinliklerle işlenmiştir. Resim yapma, karşılaştırma, eşleştirme, boyama, cümle tamamlama, bulmaca, yapıştırma, afiş hazırlama, gibi etkinliklerle konular işlenmiştir. Konu işlenişleri bakımından her iki ülkenin kitapları, öğrenciyi aktif kılacak, onun düşünmesini ve kendi yaşantısından yararlanarak konuyu öğrenmesini sağlayacak niteliktedir. Örneğin öğrencinin öz bakım ve temizlik ile ilgili olan konuların işlenişinde her iki ülkede çeşitli etkinlikler kullanılmıştır. Türkiye’deki hayat bilgisi kitabında eşleştirmeler, bilmece, boyama, kesip yapıştırma gibi etkinlikler kullanılırken, Fransa’daki Education Civique kitabında iki resim arasındaki farkları bulma, soru – cevap, afiş yorumlama, afiş hazırlama etkinlikleri kullanılmıştır.

Aynı karşılaştırmayı, yeni öğretim programından önce kullanılan hayat bilgisi ders kitapları ile yapsaydık neredeyse Fransa’da kullanılan education civique kitapları ile hiçbir benzerlik bulamayacaktık. Yalnızca düz anlatım tekniğinin kullanılmış, konuların öğrencileri etkin kılmadan işlenmiş olması eski ders kitaplarındaki en büyük eksiklikti. Oysa yeni öğretim programına uygun olarak hazırlanmış olan hayat bilgisi kitapları Fransa’da kullanılan education civique kitapları kadar iyi hazırlanmıştır. Öğrencileri, konuların işlenişinde etkin

kılınarak, farklı yöntemleri kullanarak düz anlatımdan uzaklaşmıştır. Ders kitaplarımız modern bir çerçeveye kavuşmuştur.

4.2 Öneriler

Ülkemizde kullanılan Hayat Bilgisi ders kitabının gelişmiş ülkelerde kullanılan benzer içerikli ders kitapları açısından benzerlik ve farklılıklarını tespit edebilmek için daha farklı ülkelerde kullanılan ders kitaplarının incelenmesi önerilir. Ülkemizde yaşanan değişimi diğer ülkelerle kıyaslayarak daha iyi anlayabiliriz. Küreselleşen dünyada yaşanan değişimlere yabancı kalmak imkânsızdır. Hal böyleyken ülkemizde yeni öğretim programı ile birlikte yenilenen ders kitaplarının diğer ülkeler bazında kıyaslaması yapılabilir. Böylece eğitim sistemlerinde yaşanan yeniliklere yabancı kalmadan, eğitim sistemimizi daha modern ve çağdaş bir seviyeye çıkarabilme yolunda önemli adımlar atmış oluruz.

ÖZET

Bu çalışmada Türkiye’de okutulan Hayat Bilgisi 1.sınıf ders kitapları ile Fransa’da okutulan Education Civique CP ders kitapları; biçimsel yönden, içerik yönünden, konuların işlenişi yönünden karşılaştırılmıştır. Benzer ve farklı yönler belirlenmiştir.

ABSTRACT

In this work, the textbooks of the natural science studied in the first class in Elementary Schools in Turkey and the Education Civique CP textbooks studied in France are compared within the perspectives of form, contents and the methods used in classes. The similarities and differences are emphasized focusing on these two textbooks.

ÖZGEÇMİŞ:

1982 yılında Ankara’da doğdu. İlkokulu 1993 yılında Fransa’nın Mantes La Jolie bölgesinde Ecole Jules Verne’de tamamladı. Ortaokulu ve liseyi 1999 yılında İzmir Buca Anadolu Lisesi’nde tamamladı. 2003 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Sınıf Öğretmenliği Bölümü Yüksek Lisans Programı’na kabul edildi.

Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı çeşitli okullarda 4 yıldır sınıf öğretmenliği görevini yapmaktadır. Halen İzmir Kemalpaşa Ulucak İlköğretim Okulu’nda sınıf öğretmenliği görevini sürdürmektedir.

KAYNAKÇA:

- Aldan H. , Falakaoğlu Ş. K, Çetin L 2005 İlköğretim Hayat Bilgisi Öğrenci Çalışma Kitabı, Oktay Yayıncılık Ankara
- Aslan, A. K.2003, Öğretmenlik Mesleğine Giriş (Eğitim, Okul, Öğretmen) İzmir: Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları No:1, 2. Baskı
- Başaran İ. E. , 1989 Eğitime Giriş ,Sevinç Matbaası Ankara
- Bulletin Officiel Du Ministère De L' Education Nationale Et Du Ministère De La Recherche Education Civique Juridique Et Sociale Hs No:7 31 Aout 2000
- Büyükkaragöz S. , Muşta M. , Yılmaz H. , Pilten Ö. 1997 Eğitime Giriş ,Konya: Günay Matbaacılık
- Çelikkaya H. 1997, Eğitime Giriş (Pedagojik Formasyon Amaçlı) Alfa Yayıncılık
- www.education.gouv.fr/cid38/horaire-et-programmes.html Erişim Tarihi: 24.06.2007
- Erdoğan İ. 2003, Çağdaş Eğitim Sistemleri , Sistem Yayıncılık 5. Baskı
- Fındıkcı İ. 2004, Yaşadıkça Eğitim, Hayat Yayınevi İstanbul
- Gau C. 2000,Espace, Temps et Education Civique CP Hatier Paris
- Gökdere K. , Milli Eğitim Dergisi Sayı 161 Kış 2004
- Gömlüksiz M.N., Bulut İ. , Yeni Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programının Uygulamadaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi Milli Eğitim Dergisi Sayı:173, Kış 2007
- Hayat Bilgisi Programı MEB Yayınları 2005 Ankara
- Kabapınar Y. , 1999 Dizayn İçerik Ve Kullanılabilirlik Açıklarından Türk Ve İngiliz Tarih Ders Kitaplarının Karşılaştırılması Tez, www.yok.gov.tr Erişim Tarihi 12.05.2007
- Mayring,Gümüş A.,Durgun S. 2000 Nitel Sosyal Araştırmaya Giriş Baki Kitabevi
- www.meb.gov.tr Erişim Tarihi: 18.05.2007
- www.megep.meb.gov.tr Erişim Tarihi: 12.02.2007
- Öztürk H.T. 2001 Hayat Bilgisi Ders Kitabı, Murat Yayıncılık İstanbul
- Semerci Ç.N,2004 Milli Eğitim Dergisi İlköğretim (1. - 5.sınıf) Matematik Ders Kitaplarının Genel Bir Değerlendirmesi sayı 162)

- Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Eğitim –Öğretim ve Program Daire Başkanlığı, İlköğretim 1–5 Sınıf Programları Tanıtım El Kitabı 2006
- Tay B. , Öğrenme Stratejilerinin Hayat Bilgisi Ve Sosyal Bilgiler Öğretimi Dersinde Akademik Başarıya Etkisi, Milli Eğitim Dergisi, sayı 173, Kış 2007
- www.teteamodeler.com/scolarite/programmes/dictiofiche31.asp Erişim Tarihi: 24.06.2007
- Ültanır G.2000,Karşılaştırmalı Eğitim Bilimi Ankara